

मः म
शामि
पिः
तेषा नट
तत्रलक्ष्य

५
१०५

मः स

शामि
श्याः
तेषां न
रत्नलक्ष्य

अथ सटीका सप्तशती प्रारं०

श्रीगणेशायनमः श्रीमहाकाल्यैनमः श्रीमहालक्ष्म्यैनमः श्रीमहासरस्वत्यैनमः मार्क
 डेयेनकोष्ठभागुरिं प्रतिउक्तंस्तोत्रं जैमिनिप्रतिपक्षरूपैर्मुनिपुत्रैरुक्तं मार्कडेयपुराणे तद्यथा मल्लि
 व्याचक्ष्महे तत्रादौ व्याख्यास्यमानस्तोत्रेस्तूयमानदेवतास्वरूपं प्राधानिकरहस्यारव्येयं यथाः प्रा
 षेउक्तं विविच्यदर्श्यते तत्रादौ राज्ञः प्रश्नः भगवन् नवतारामे चण्डिकायास्त्वयोदिताः एतेषां नष्ट
 तिब्रह्मन्प्राधानं वक्तुमर्हसीति अत्रैतेषामिति निर्धारणोपपत्तिं प्रकृतिं मूलकारणं तत्रोत्तरं तत्रलक्ष्य
 स्वरूपमाह मातुलिङ्गं गदां रेटं पानपात्रं च बिभ्रती नागं लिङ्गं च योनिं च बिभ्रती नृपमूर्ध्नि तस
 कांचनवर्णाभातसकांचनभूषणेति अलक्ष्यस्वरूपमाह शून्यं तदखिलं स्वेन पूरयामास तेजसेति
 लिङ्गं योनिं च बिभ्रतीत्यनेनास्याः पुरुषत्वं स्त्रीरूपत्वं च ध्वनितम् एतदेवरूपं शैवाः सदाशिवइत्या
 हुः वैष्णवाः वासुदेवइति शाक्ताः महालक्ष्मीरिति इयं महालक्ष्मीः कूटस्था प्रथममध्यमोत्तरच
 रित्रयदेवतासमष्टिरूपा सकलदेवीमाहात्म्ये देवतेति बोध्यम् एषा शैवी वैष्णवी च सदाशिवांक
 मारूढा शक्तिरिच्छा ह्यारिवा महालक्ष्मीरितिख्याता देवी सर्वगुणान्वितेति शिवपुराणात् ल

क्ष्मीतंत्रे विष्णुशक्तिरूपया लक्ष्म्या शक्रं प्रतिकाल्यादीनां स्वावतारभेदलोक्तेश्च एतच्च सर्वात्म्ये पर्य-
 वस्यति मायाविशिष्टं शब्दं ब्रह्मेदं प्रधानतत्त्वस्थम् ततो गुणत्रयविभागेनाह शून्यंतदखिलं लोकं वि-
 लोक्य परमेश्वरी बभार रूपमपरंतमसा केवलेन हि अत्र तमसः प्राधान्यमाश्रित्य केवलेनेत्युक्तिः
 तद्रूपमाह साभिन्नां जनसंकाशादंष्ट्रां कितवरानना विशाललोचनानारी बभूव तनुमध्यमा
 खड्गपात्रशिरः खेटैरलंकृतचतुर्भुजा कबंधहारसुरसा बिभ्राणा हि शिरः स्रजम् अस्याः रूपेण
 तामसत्त्वमुत्कातदेव मोहजनकलोपपत्तये ज्ञानकल्पाल्पत्वप्रदर्शने नैव द्रढयति सा प्रोवाच महालक्ष्मी-
 तामसी प्रमदोत्तमा नाम कर्मचमेमा तर्देहितुभ्यं न मोनम इति अतएव महालक्ष्मीरपरं रूपं बभारेत्यनेना
 विरोधः अनेन हि मूलशक्तेरस्याश्च भेदो ध्वन्यते ततो महालक्ष्मीराह महामायामहाकाली महामा-
 रीक्ष धातृषा निद्रातृष्णा चैकवीरा कालरात्रिर्दुरत्यया इमानि तव नामानि प्रतिपाद्यानि क-
 रिति इमारुद्रेत्यन्ये व्यवहरन्ति ततः तामित्कत्कामहालक्ष्मीः स्वरूपमपरं नृप सत्वारव्येनाति-
 ष्ठे न गुणेनेदु प्रभंदधौ अक्षमालांकुशधरा वीणापुस्तकधारिणी सा बभूव वरानारी नामान्यस्यै-

वसाददौ अस्याः सत्त्वप्रधानत्वं दर्शयितुं ज्ञानकलातिरोभावाभावोनामादिप्रश्नाभावेन दर्शितः स
 हामायामहावाणी भारती वाक्सरस्वती आर्या ब्राह्मी कामधेनुर्वेदगर्भान्वधीश्वरीति इमां विष्णुरित्य
 न्ये श्वेतरूपधरत्वेनापि विष्णोः स्मरणात् अत्र तमः सत्त्वयोः प्रविभागोक्त्या महालक्ष्मीरेव स्वयं रजः प्रा
 धान्येन स्थितेत्युक्तं भवति इमां ब्रह्मेत्यन्ये अलक्ष्यरूपं च सर्वमूलं चतुर्थं वेदितव्यं आसां च मूलशक्त्या
 अभेद उक्त एव परस्परमपि तदभिन्नाभिन्नस्य तदभिन्नत्वमिति न्यायेन बोध्यम् स्वस्वरूपांशेनावृत्त
 ज्ञानत्वादासां तदभेदज्ञानमपि एतास्ति स्त्रोपिकन्या एव तत्समानकक्षपुरुषांतरानुक्तेः सर्वासां पुं-
 स्त्र्युभयरूपता च अथोवाच महालक्ष्मीर्महाकालीं सरस्वतीम् युवांजनयतां देव्यौ मिथुने स्वातुरू
 पतः इमा आज्ञादानं संमतिरूपं बोध्यम् इत्युक्ता ते महालक्ष्मीः ससर्ज मिथुनं स्वयम् हिरण्यगर्भौ
 रुचिरो स्त्रीपुंसौ कमलासनौ ब्रह्मन्विधे विरिंचेति धातरित्याहतं नरम् श्रीः पद्मे कमले लक्ष्मीत्याहमा
 ता च तां स्त्रियम् अत्र मातृत्वं ततः प्रादुर्भावमात्रेण महाकाली भारती च मिथुने सृजतः सह नीलकं-
 ठरक्तबाहुं श्वेतांगं चंद्रशेखरम् जनयामास नामानितयोरपि वदामि ते विष्णुः कृष्णोत्क्षुब्धकेशो-

वासुदेवोजनार्दनः उमागौरीसतीचंडीसुंदरीसुभगाशुभा एवंयुवतयः सद्यः पुरुषत्वं प्रपेदिरे पुरुषत्व
 मपीत्यर्थः एताश्चनसर्ववेद्याः तन्नियन्त्रनसर्ववेद्येत्याह चक्षुष्यंतोहिपश्यंतिपश्यंतिज्ञानचक्षुष इति तत्र ब्र
 ह्मणेप्रददौपत्नीमहालक्ष्मीर्नृपत्रयीम् रुद्रायगौरींवरदांवासुदेवायचश्रियम् तत्रस्वस्वपत्न्यासहितास्तेकमे
 णब्रह्मासृष्ट्यधिकारम् विष्णुःपालनाधिकारम् रुद्रःसंहाराधिकारंकृतवानित्यग्रेउक्तम् इयंत्रयीम
 हाकालीजन्यत्वात् कर्मतः तमोमयीसितांश्रियमित्युक्तेरूपतः सत्वमयी एवंचतमः सत्वयोस्तस्यांसा
 म्यम् ब्रह्माचमहालक्ष्मीजन्यत्वात् हिरण्यगर्भावित्युक्तेस्वरूपतः कर्मतश्चरजोमयइति तत्ररजोद्वैगुण्यं
 विष्णुःसरस्वतीजन्यत्वात् सात्विकः कर्मतः कृष्णांचपुरुषमित्युक्तेः रूपतः तमोमयइति तत्रसत्वतम
 सोःसमता लक्ष्मीस्तु ब्रह्मवत् द्विगुणरजोगुणारुद्रोमहाकालीजन्यत्वात् कर्मतस्तमोमयः श्वेतां
 गमित्युक्तेरूपतः सत्वमयइति तत्रसत्वतमसोः साम्यम् गौरीतुसरस्वतीजन्यत्वात् गौरीमित्युक्तेश्च
 कर्मतोरूपतश्चसत्वमयीति सत्वद्वैगुण्यम् अतएवतत्तद्गुणानुरूपस्त्वृत्वादिकर्मतेषाम् एवंचब्रह्म
 विष्णवोःस्त्रीपुंमिथुनंमिलित्वागुणत्रयमपि शिवमिथुनेतु सत्वंत्रिगुणम् एकगुणंतमः रजसः सर्वथा

भावइतितत्त्वम् एतेप्रथमाब्रह्मादयः तदग्रेवब्रह्मणोविष्णुरिति धारारुद्राद्रुद्रस्तस्मात्पुनः रुद्रइतिरुद्र
 धारा काल्याःसरस्वतीसरस्वत्याश्वकालीतिकाली धारा सरस्वत्याः कालीकालीतःसरस्वतीतिसरस्वतीधा
 रालक्ष्म्याःलक्ष्मीततोलक्ष्मीरितिलक्ष्मीधारा सर्वत्रापिगौरीकेशवौलक्ष्मीब्रह्माणौसरस्वतीशंकरौचेतिस
 हजौ सर्वत्रब्रह्मणः सरस्वतीविष्णोर्लक्ष्मीः शिवस्यगौरीपत्नीत्यौत्सर्गिकीरीतिः सर्वेषांरूपकर्माणिमू
 लवदेव कदाचित्कल्पभेदेनस्थानभेदेनवालक्ष्मीतः कालीसरस्वत्यौ सरस्वत्याः सकाशादितरे का
 ल्याः सकाशादितरे विष्णोर्ब्रह्मरुद्रौब्रह्मणोरुद्रविष्णूरुद्राद्रुद्रविष्णू इत्यपिस्वेच्छावशात् इतिना
 नाप्रकारपुराणादिस्थसृष्टिक्रमेकश्चिन्नविरोध इति एतेसर्वेपिसर्वज्ञत्वादिसकलशक्तिमंतः तत्तद
 धिकारनैयत्यात्तुकिंचिज्ञत्वादिव्यवहारोपिस्वस्वोर्ध्वब्रह्मादिनियमतान्वएवयेजीवाः उपासनादिकर्म
 णातत्तल्लोकेसारूप्यंप्राप्तास्ते तत्तल्लोकीयब्रह्मवासुदेवादिभिः समानाकारत्वात् ब्रह्मादिसंज्ञाप्ता
 जोजीवाएव एषामपिकर्मानुरूपंतत्तदधिकारभाक्त्वम् एषांसर्वेषांमूलाभेदेनतदभेदस्यसत्त्वेस्वा
 शेआवरणहीनतयातेर्ज्ञानंनचसर्वात्म्येनस्तुतिर्नविरुद्धाएवंवा अंडादिकादिब्रह्मादीनांस्वप्रादुर्भूत-

ब्रह्माभेदज्ञापनायैव प्राधानिकरहस्ये मुख्यलक्ष्यादिजन्यब्रह्मादीनामेव अंडस्वष्टुत्वतद्भेदकत्वतत्प्रा-
लकत्वतत्संहारकत्वादीनि अग्रे उक्तानीति बोध्यम् स्वरया सह संभूय विरिंचोऽमजीजनत् विभेदभ-
गवान्कद्रस्तद्रोया सह वीर्यवानित्यादिना एवं च पृथिवीतत्वाधिष्ठातृभूतहरेर्योगनिद्रासंपादिकाया-
स्तादृश्या अपि महाकाल्या मूलशक्त्यभेदादेव तथा विस्मृजते सर्वसाविद्या परमा मुक्तेरित्यादिना क्रिय-
माणा सर्वात्म्येन स्तुतिर्न विरुद्धा एवं जडात्मिकायाः प्रकृतेः चेतनरूपायाश्चिच्छक्तेश्चाधिष्ठान्य
धिष्ठेययोरभेदं मत्वा योगनिद्राजगत्पतेः सैषा प्रसन्नावरदा इत्यादिना तत्र जडचेतनयोः सामाना-
धिकरण्यम् अत्र मूलभूतजडशक्तेर्महामायाकुण्डिनीत्यादिशब्दैर्व्यवह्रियमाणाया अधिष्ठात्री-
चिच्छक्तिरपि तदभेदात् महामायादिसंज्ञाभाक् एवं तमोमयी काली संज्ञाशक्तिरपि निद्रामोहा-
दिभिः पुरुषज्ञानावरकत्वात् महामाया इत्युच्यते मूलशक्त्यभेदाच्च साचेयं शक्तिः मनोधिष्ठि-
ता एव उपास्या तत्र शक्तस्य शक्तिं प्रत्याश्रयत्वेपि कार्योत्पत्तौ शक्तेरेव प्राधान्यमतः शक्तिरूपास्ये-
ति व्यवहारस्य नानुपपत्तिः एवं मुक्तिदातृत्वं सर्वश्रयत्वादिव्यवहारोपि समंजसः उपास्यत्वं च स-

हाकाल्यादिद्वारामूलशक्तेरेवेति सर्वसमंजसम् अन्यच्चतत्रतत्रवक्ष्यामः अस्याः शापोद्धारोत्की-
 लनेकाल्यायनीतंत्रोक्तेत्रयोदशाध्यायंपठित्वा प्रथमंपठेत् ततोद्वादशद्वितीयौ ततएकादशतृती-
 यावितिक्रमेणपठेत् सप्तमद्विरितिशापोद्धारः प्रथममध्यमचरित्रंपठित्वाततः प्रथमतृतीयौप-
 ठेदित्युत्कीलनमितिकेरळाः अथप्रसंगात्स्तोत्रविधिः तत्रवाराहीतंत्रे आधारेस्थापयित्वातुपुस्त-
 कंवाचयेत्ततः हस्तसंस्थापनाद्देवीभवेदर्धफलंयतः यावन्नपूर्यतेऽध्यायस्तावन्नविरमेत्येठत् य-
 दिप्रमादादध्यायेविरामोभवतिप्रिये पुनरध्यायमारभ्यपठेत्सर्वमुद्धुर्मुहुः अनुक्रमालयेठद्देवी-
 शिरःकंपादिकं त्यजेत् तथान्यत्र प्रणवंपूर्वमुच्चार्यस्तोत्रंवासंहितांपठेत् ॐ तेचप्रणवंदद्यादि-
 त्युवाचादिपुरुषः नमोतंचपठेत्स्तोत्रंवाचकेतुप्रशस्यते यत्तुकीलके शनैस्तुजाप्यमानेऽस्मिन्स्तो-
 त्रे संपत्तिरुच्चकैरितितदत्युच्चैः पाठनिषेधकंत्वरानिषेधकंच पुस्तकेवाचनंशक्तंसहस्रादधिकंय-
 दि ततोन्पू नस्यतुभवेद्वाचनंपुस्तकंविनापीत्यर्थः ऋषिंछंदोंगंविन्य स्रपठेत्स्तोत्रंसमाहितः स्तो-
 त्रेनदृश्यते यत्रप्रणवंन्यासमाचरेत् भीष्मपर्वणियागीतासाप्रशस्ताकेलौयुगे विष्णोः सहस्र

नामारव्यंस्तोत्रं पापप्रणाशनम् गजेन्द्रमोक्षणं चैव तथा कारुण्यकस्तवः नारसिंहं तथा स्तोत्रं स्तोत्रं श्रीरा-
मसंज्ञकम् देव्याः सप्तशती स्तोत्रं तथा नामसहस्रकम् श्लोकाष्टकं नैलकंठं शैवं नामसहस्रकम् त्रिपुरायाः
प्रसादारव्यं सूर्यस्य स्तवराजकम् पैत्रोरुचिस्तवो यश्च इन्द्राक्षी स्तोत्रमेव च वैष्णवं च महालक्ष्म्याः स्तोत्र-
मिन्द्रेण भाषितम् भार्गवारव्येन रामेण शसान्यन्यानि कारणात् शङ्केना चलचित्तेन पठितव्यं प्रयत्नतः
न स्वयं लिखितं स्तोत्रं नाब्राह्मणालिपिं पठेत् न च स्वयं कृतं स्तोत्रं तथान्येन च यत्कृतम् यतः कलौ प्र-
शंसन्ति ऋषिभिर्भाषितं तु यत् क्वचित्तु अष्टम्यां वा चतुर्दश्यां कृष्णायां तु समाहितः ददाति प्रतिगृ-
ह्णाति नान्यथैषा प्रसीदति इति कीलकग्रंथे सप्तशतीग्रंथे शिवशापतदुद्धारावुक्तौ तथा वैकृतिकरह-
स्ये ततः कृतांजलिर्भूत्वा स्तवीत चरितैरिमैः एकेन वा मध्यमेन नैकेनैतरे योरिह चरितार्द्धं तु न जपे-
ज्ज पच्छिद्रमवाधुयात् इति अर्गलांकीलकं चादौ जपित्वा कवचं पठेत् जपेत् सप्तशतीं पश्चात् क्रमेषु
ऋचोदितः इति केरलसंप्रदायः इति स्तोत्रपठनविधिः ॐ नमश्चण्डिकायै मार्कण्डेय उवाच साव-
र्णिरिति सवर्णायाश्छायाया अपत्यं सावर्णिः बाह्वा रित्वा दित्यञ्जु विस्तराद्गदतो ममेति अपा

दानशेषत्वविवक्षायां षष्ठी निशामय जानीहि चुरादेरूपं तस्य नान्ये मितो हेताविति मित्वनिषेधः सूर्यस्य तनय इति दक्षसावर्ण्यादि निरासार्थः यद्वायः यकारादष्टमो मनुर्हकारस्तस्य विशेषणं सूर्यतनय इति सचाग्निस्तेजस्वित्वेन तन्नेदिष्टत्वात्तेन तद्बीजं रेफो लभ्यते तद्रत्नं च हकारस्य लक्षणयोच्यते तस्यैव विशेषणांतरात्सावर्णिरिति सवर्णा लोहितशङ्कुच्छावर्णसिद्धिता प्रकृतिः तस्य अपत्यवत्संबन्धी तद्वाचक ईकारकः तद्वत्त्वं लक्षणया अंतिमो बिंदुस्तु श्लोके स्वरूपतएव निवेशित इति ईन्ही इति

मार्कंडेय उवाच सावर्णिः सूर्यतनयो यो मनुः कथ्यते ऽष्टमः निशामय तदुत्पत्तिं विस्तराद् दत्तो मम १

बीजं लब्धं तदुत्पत्तिं तन्मंत्रं प्रतिपाद्य देवताया उत्पत्तिं निशामयेति संबंधः यद्यपि एतदुपक्रमे प्रश्ने अस्मिन्कल्पे सप्तयेन्ये भविष्यंति महासुने मनवस्तान्समाचक्ष्वते षु देवादयश्च ये इत्येवोक्तम् तथापि सावर्णिकाख्यानकथनोत्तरम् मार्कंडेयपुराणे सावर्णिकमिदं सम्यक् प्रोक्तं मन्त्रं तं तव तथैव देवीमाहात्म्यं पृष्टमेतत्तवोदितमित्युपसंहारेण तद्विषयक्रोष्टुकिप्रश्नस्यानयनात् उपक्रम

मप्रभनिबंधरूपलक्षणमिति बोध्यम् १ महामायेति विसदृशप्रतीतिसाधनमाया तस्यामह-
 स्त्वंचसर्वविषयत्वमिति महामाया ईश्वरशक्तिः तस्या अनुभावः इदमस्य भवत्विति च्छ मन्वंतरं किंचिद-
 धि कैकसप्ततियुगात्मकः कालः तथेत्यनेन तथा तं प्रकारं निशामयेत्यनुषंगो दर्शितः भागं भगसमूहः ऐश्व-

महामायानुभावेन यथा मन्वंतराधिपः सबभूव महाभागः सावर्णिस्तनयोरवेः २

स्वारोचिषे तरे पूर्वचैत्रवंशसमुद्भवः रुक्थो नाम राजा भूत्समस्तेक्षिति मंडले ३

तस्य पालयतः सम्यक् प्रजाः पुत्रानि चौरसान् बभूवुः शत्रे वो भूपाः कोला विध्वंसि-

नस्तथा ४ ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८

र्यस्य समग्रस्य धर्मस्य यशसः श्रियः ज्ञानवैराग्ययोश्चैव षण्णां भगवतीरणेति विष्णुपुराणात् बभूवेति-
 भूतवदुपचारः तद्गवनस्यावश्यकत्वद्योतनाय सावर्णिस्तनयोरवेरिति संभ्रमे पुनरुक्तिः २ स्वारोचिषे इ-
 ति स्वारोचिषाधिकारोपलक्षिते द्वितीयमन्वंतरे पूर्वमिति कथा कालापेक्षया चैत्रस्तस्यैव मनोः स्तुतः नामेति
 प्रसिद्धौ ३ तस्येति सम्यङ् नीतिशास्त्रानुसारेण कोला सुरथस्यैव राजधान्यंतरम् तथा अतिशयेन कोला विध्वं-

सिन इत्यर्थः ४

तस्यैतेरिति अतिप्रबलदंडकर्तुः छांदसत्वात्कर्मधारयादिभिः इदंपराजयनिमित्तंन्यूनैरल्पसाधनैः
 ५ तत इति ततः भंगानंतरम् तैः प्रबलैः अरिभिः शत्रुभिराक्रांत आक्रमितः महाभागः स्वपुरं आया-
 तः निजदेशाधिप एवाभवत् न सार्वभौम इत्यर्थः भाव्येतज्जन्मभवजन्मांतरीणमहाराज्यमिति बुद्धौ

तस्यैतेरभवच्छन्द मतिप्रबलदंडिनः न्यूनैरपि सतैर्युद्धे कोलाविध्वंसिभिर्जि-
 तः ५ ततः स्वपुरमायातो निजदेशाधिपौऽभवत् आक्रांतः समाहाभागस्तै-
 स्तदाप्रबलारिभिः ६ अमात्यैर्बलिभिर्दुष्टैर्दुर्बलस्य दुरात्मभिः कोशो बलं चाप-
 हृतं तत्रापि स्वपुरे ततः ७ ततो मृगया व्याजेन हृतस्वाम्यः सभूपतिः एकाकी ह-
 यमारुह्य जगाम गहने वनं ८

स्वीकृत्य महाभाग इत्युक्तम् ६ अमात्यैरिति ततः तस्य सा-
 र्वभौमिकस्तसिः तत्र स्वपुरेऽपि कोशोऽर्थसंचयः बलं सैन्यं चापहृतं आत्मसात्कृतम् दुष्टत्वं राजविषय-
 दूषकत्वं दुरात्मत्वं राज्यलोभाक्रांतत्वं दुर्बलत्वं क्षीणबलकत्वम् रिपुकृताभिभवान् ७ तत इति हृतस्वाम्यः
 हताधिपत्यः एकाकी असहायः ८ ६१

सतत्रेति मेधाइति ऋषिनाम वक्तुतोवसिष्ठस्य नामान्तरमिदम् अमुष्याः सावतारायामहालक्ष्म्या अ-
मानुषजन्मानिचरितैः सार्द्धैः स्तोत्रैर्वावेदवादिना कथितानि पुराशक्तवसिष्ठेन महात्मना स्वरोचिषेण त-
रे राज्ञेस्वरथाय महात्मने समाधये च वैश्याय प्रणताय च सीदत इति लक्ष्मीतंत्रोक्तेः श्रीशस्तुरूपमा-
स्थाय पुराविप्रस्य मेधसः स्वमायां ज्ञापयामास सुरथाय समाधये इत्यन्यत्र प्रशान्तत्वं परहिंसाविरहत्वं

सतत्राश्च मम द्राक्षीद्विजवर्यस्य मेधसः प्रशान्तश्चापदाकीर्णं मुनिशिष्यो पशो-
भितम् ९ तस्थो किंचित्सकालं च मुनिना तेन सत्कृतः इतश्चेतश्च विचरंस्त-
स्मिन् मुनिवराश्च मे १० सोचिंतयत्तदा तत्र मम त्वा कृष्टचेतनः मत्पूर्वः पालि-
तं पूर्वमया हीनं पुरंहितत् ११

मुनिभिस्तच्छिष्यैश्च शोभितमित्यर्थः ९ तस्थाविति-
किंचित्सकालमिति कालाध्वनोरिति द्वितीया इतश्चेतः अनियतदिग्देशं मुनिवरेति भागुरि संबोधनम्
आश्चमविशेषणं वा १० सोचिंतयदिति ममेति षष्ठ्यंतप्रतिरूपकमव्ययम् तस्य भावो ममत्वं ममेद-

मित्यभिमानः तेनाकृष्टानिवृत्तिमार्गादपक्वष्टाचेतनाबुद्धिर्यस्य सः मत्पूर्वैः पूर्वजैरित्यर्थः हिपादपूरणे
 उत्तरश्लोके नान्वयः मानसइति पाठेऽपि आकृष्टमानसंयस्य ११ मद्भृत्यैरिति तथापालने हेतुरसद्भृत्यैरि
 ति प्रधानैर्महामात्रैः सहितः स प्रधानः शूरहस्तीतिकर्मधारयः किमवस्थइति नजानेइत्यन्वयः १२
 ममेति वशंपारतन्त्र्यमुक्तानकियतः कीदृशान्वानजानेइत्यस्यानुषंगः अनुगताः सेवकाः सेवकत्वे हेतुः

मद्भृत्यैस्तैरसद्भृत्यैर्धर्मतः पाल्यते न वा नजाने स प्रधानो मे शूरहस्ती स दामदः १२ म
 मर्षैरिव शयातः कान्भोगानुपलप्स्यते ये ममानुगतानित्यं प्रसादधनभोजनैः १३
 अनुवृत्तिं ध्रुवं ते च कुर्वन्त्यन्यमहीभृताम् असम्यग्व्ययशीलैस्तैः कुर्वद्भिः सततं व्यय

म् १४ प्रसादेत्यादि प्रसादस्तुष्टिदानम् धनं मासिकादिवेतनं भोजनं प्रतिदिनं दीयमानं तैः १३

अनुवृत्तावपि एते एव हेतवः ध्रुवमिति विवर्ते हामां धिगित्यध्याहारः असम्यगिति श्रियोर्थे तुरीयांशा
 धिको व्ययः सम्यग्व्ययं सततमिति समस्तम् १४ ६९ ७० ६९ ६९ ६९ ६९

दुःखेनेतिनिर्विसर्गपठतिविसर्गलः कोशोमूल धनं अन्यदनुक्तमपि १५ तत्रेतिविप्रेतिभागुरिसंबोधनम् मेधा-
र्थकं तथाश्रमविशेषणंवा अप्याशेनिकटेसवैश्यः भोइत्यामंत्रणोअत्र आश्रमे १६ सशोकइति इष्टवियोगा-
नुचितनंशोकदुःखानिवंधनचिंतावसादोदुर्मनादौर्मनस्यंसशोक इवउपहतशरीरत्वात् दुर्मनाइवक्रि-
यास्वस्थैर्यात्इत्याकर्ण्येतिश्लोकः स्पष्टार्थः प्रणयोविश्रंभः १७ प्रश्रयोविनयः मार्कंडेयेनसुरथंप्रतिश्रुषु

संचितः सोतिदुःखेनक्षयंकोशोगमिष्यति एतच्चान्यच्चसततंचिंतयामासपार्थिवः
१५ तत्रविप्राश्रमाप्याशेवैश्यमेकंददर्शसः सपृष्टस्तेनूकस्त्वंभोहेतुश्चागमनेत्रकः
१६ सशोकइवकस्मान्त्वंदुर्मनाइवलक्ष्यसे इत्याकर्ण्यवचस्तस्यभूपतेः प्रणयोदि-
तम् १७ प्रत्युवाचसतंवैश्यः प्रश्रयावनतो नृपं वैश्यउवाच समाधिर्नामिवैश्यो
हमुत्सन्नो धनिनांकुले १८

क्तावनुदितायां भागुरेः किंवैश्यउवाचेति जिज्ञासामाल

क्ष्य मार्कंडेय आह वैश्यउवाच समाधिरिति १८

६२

६२

६२

६२

असाधुभिः पुत्रदारैर्धनलोभान्निरस्तः अधिक्षितो भर्त्सित इति यावत् चादन्यैरपीत्यर्थः विहीनश्चेति
 दारैः पुत्रैर्मैधनमादाय गृहीत्वा धनैर्विहीनश्च अंशस्याप्यदानात्तद्रहितः कृतोहम् १९ धनहीनत्वादे
 वार्षेः सत्तद्भिः बंधुभिश्च निरस्तस्त्यक्तो हं वनमभि आगत इत्यन्वयः सोहमिति २० प्रवृत्तिर्वर्त्ताता-

पुत्रदारैर्निरस्तश्च धनलोभादसाधुभिः विहीनः स्वजनैर्दारैः पुत्रैरादायमेधनम्
 १९ वनमभ्यागतो दुःखी निरस्तश्चासंबंधुभिः सोहनं वदन् पुत्राणां कुशलाकुश-
 लात्मिकाम् २० प्रवृत्तिं स्वजनानां च दाराणां च अत्र संस्थितः किन्नु तेषां गृहे क्षेम
 मक्षेमं किन्नु सांप्रतम् कथं ते किन्नु सदृत्ता दुर्वृत्ताः किन्नु मे सक्ताः २१ राजोवाच
 यैर्निरस्तो भवामुद्धैः पुत्रदारादिभिर्धनैः तेषु किं भवतः स्नेहमनुबधाति मानसम् २२

एव विवृणोति किं न्विति किं न्विति द्वयं विकल्पे तेषां पुत्रदारस्वजनानां गृहे दारापत्यादौ कथं ते किं विधास्ते वृत्तं व्यव-
 हारः सुता इत्युपलक्षणम् २१ राजोवाच यैरिति धनैरिति भर्त्सनरूपे निरासे हेतुः किमिति प्रश्ने २२

वैश्य उवाच एवमिति अस्मद्गतमस्मदीयविषयकं २३ यैरिति यैः पुत्रदारस्वजनैः पतिहार्दस्वजनहार्द-
च हार्दस्नेहः तेष्वपितथाविधेष्वपि मे मनः हार्दवेत्यन्वयः २४ किमेतदिति तेषां दोषं जानन्नपि त्विगुणे
अपि बंधुषु प्रेमप्रवणं चित्तं करोमि तत्किमिति कस्मान्देतोरेतन्न जानामीत्यन्वयः २५ तेषामिति त-

वैश्य उवाच एवमेतद्यथा प्राहू भवानस्मद्गतं वचः किं करोमि न बध्नाति मम निष्ठु
रत्नां मनः २३ यैः संत्यज्य पितृस्नेहं धनलुब्धैर्निराकृतः पतिस्वजनहार्दच हार्दितै
ष्वपि मे मनः २४ किमेतन्नाभिजानामि जानन्नपि महामते यत्प्रेमप्रवणं चित्तं विगु
णेऽपि बंधुषु २५ तेषां कृते मे निश्वासो दौर्मनस्यं च जायते करोमि किं यन्न मनस्ते
ष्वप्रीतिषु निष्ठुरम् २६ मार्कंडेय उवाच ततस्तौ सहितौ विप्रतं मुनिं समुपस्थितौ
समाधिर्नाम वैश्योऽसौ स च पार्थिव सत्तमः २७ निमित्तं यन्मे निश्वासादिकं जायते अप्रीतिषु प्री

तिरहितेषु अपितेषु यन्मे मनो निष्ठुरं तत्किं करोमीत्यन्वयः २६ मार्कंडेय उवाच तत इति सहितौ मित्रत्वेन संग-
तौ समुपस्थितौ समुपसत्तौ २७ ६९

कृत्वेति यथान्यायं यथाशास्त्रं यथाहं यथायोग्यं संविदं संभाषां उपविष्टौ अंतर्भावितप्यर्थत्वेनोपवेशितावि-
 त्यर्थः तेनेतिकर्तरितृतीयाकाश्चित्स्वपरविषयाः २८ राजोवाच भगवन्निति वदस्वेतियत्त्वार्थे आत्मनेपदम्
 यत्त्वेन वदेत्यर्थः एकं रहस्यं वदस्व तदाह मे मनसः संकल्पात्मकस्यांतःकरणस्य स्वचित्ते निश्चयात्मके स्वस्व

कृत्वा तु तोयथान्यायं यथाहं तेन संविदम् उपविष्टौ कथाः काश्चिच्चक्रतुर्वैदयपार्थिवौ
 २८ राजोवाच भगवन्स्त्वामहं प्रष्टुमिच्छाम्येकं वदस्व तत्तु दुःखाय यन्मे मनसः स्व-
 चित्ताय तत्तां विना २९ मम त्वंगतराज्यस्य राज्यांगेष्वखिलेष्वपि जानतोऽपि यथा
 ज्ञस्य किमेतन्मुनिसत्तम ३०

रूपे आयत्ततां निरोधं विना दुःखाय यदित्यन्वयः संकल्पवि-
 कल्पात्मकमेव मंतःकरणं निश्चयात्मकं मतो न मे तन्निर्णयेऽधिकार इति भावः २९ दुःखहेतुत्वं माह मम
 त्वमिति राज्यस्येति सप्तम्यर्थस्य शेषत्वविवक्षायां षष्ठीराज्ये इत्यर्थः तेष्वमदीयत्वं जानतोऽपि मम यथा अज्ञस्य
 अज्ञस्येव राज्यादिषु ममत्वं एतत्किं निबंधनमित्यर्थः स्वाम्यमात्मकत्वं लोशराष्ट्रदुर्गबलानि च राज्यांगानि

प्रकृतयः पौराणां श्रेणयोपि च एषु स्वाम्यं प्राधान्ये ३० नाहमेव तथा अयमपीत्याह अयंच निरुक्त इति निरुक्त-
तः तिरस्कृतः उद्दिष्टः त्यक्तः नीलुपसर्गपूर्वात्तु कृञ्क्तः तथेति समुच्चये ३१ एवमिति विषये राज्यपुत्रा-
दौ समत्वेनाकृष्टं विषयाधीनं कृतं मानसमंतः करणं यथास्तौ ३२ तत्केनेति ज्ञानिनोर्विषये दोषवत्त्वज्ञानवतो

अयंच निरुक्तः पुत्रैर्दारैर्भृत्यैस्तथोद्दिष्टः स्वजनेन च संत्यक्तस्तेषु हादीति थाप्य-
ति ३१ एवमेष तथा हंच द्वावप्यत्यंतदुःखितो दृष्टदोषेपि विषये समत्वाकृष्टमान-
सौ ३२ तत्केनेतन्महाभागयन्मोहो ज्ञानिनोरपि समास्य च भवत्येषा विवेकांध-
स्यमूढता ३३ ऋषिरुवाच ज्ञानमस्ति समस्तस्य जंतोर्विषयगोचरे विषयश्च महा-
भागयाति चेवं पृथक् पृथक् ३४ अपि समास्य चेति सर्वान्वयि उभयनिष्ठमोहस्यायुक्तत्वमाह यत्

यतः एषा एतज्जातीयामूढता अविवेकांधस्य अविवेकवतः भवति न तु दोषज्ञानरूपविवेकवत इति आचर्योः
सायुक्तेति भावः ३३ अत्रोत्तरमाह ऋषिरुवाच ज्ञानमिति ननु ज्ञानमात्रस्य मोहवै यधिकरण्यंतवाप्ति

मतं ज्ञानविशेषस्यवानाद्यः सर्वस्यैव निर्मोहत्वप्रसंगादित्याह ज्ञानमिति अत्यस्तु तथापीत्यनेन खंड-
यिष्यतो विषयिणः अतिवध्नातीति विषयो बंधकः तद्रूपेणोच्चरविषये ज्ञानं सर्वस्य जंतोरस्ति न च मोहाभा-
व इत्याह विषयश्चेति एवं वक्ष्यमाणप्रकारेण पृथक् पृथक् भिन्नप्रकारेण ज्ञानविषयत्वं यातीत्यर्थः ३४ त

दिवांधाः प्राणिनः केचिद्वात्रावंधास्तथापरे केचिद्दिवातथारात्रौ प्राणिनस्तुल्य-
दृष्टयः ३५ ज्ञानिनो मनुजाः सत्यं किंचित्नुतेन हि केवलम् यतो हि ज्ञानिनः सर्वे पशु-
पक्षिमृगादयः ३६

देवाह दिवांधा इति केषांचिदुलूकादीनां दिवाज्ञानाभावः केषांचि-
त्काकादीनां रात्रौ केषांचि किंचुलुकादीनां सर्वदा तथा तथा तुल्यदृष्टयः अंधा अनंधा इत्यर्थः एवं च ज्ञान-
मात्रस्य मोहवैयधिकरण्ये दिनादौ उलूकादीनां मोहो न स्यादिति भावः किंच राक्षसादीनां दिवारात्रौ च
विषयज्ञानवतां न कदाचिदपि मोहः स्यात् किंचुलुकादीनां सर्वदैवमोहप्रसंग इति तेषामपि किंचिद्विषये-
मोहदर्शनात् एवं च तज्ज्ञानमात्रस्य मोहवैयधिकरण्यम् नापि ज्ञानाभावस्य मोहसामानाधिकरण्यमित्युक्तं
भवति अत्र तथेति रात्रिसमुच्चये ३५ ननु मनुष्या एव ज्ञानि

त्वेनाभिमत इति चेत्तत्राह ज्ञानिन इति मनुजा ज्ञानिन इति ते मतं सत्यं पृच्छति ते केवलं ज्ञानिनः ज्ञानिन एव
किंतु स्वयमेव वितर्क्योत्तरयति नहि किं त्वज्ञानसंवलित ज्ञानिन इत्यर्थः एवं ज्ञानेन ज्ञानित्वाभिमानस्त्वयुक्तः
यतः सर्वेष्वपि एव सा ते ज्ञानिन एव स्युः हिं गुरि वार्थे भिन्न क्रमश्च पशुत्वेनैव सिद्धे मृगाग्रहणं न द्विशेष
प्रतिपत्त्यर्थमित्यर्थः ३६ तमे वार्थे मनुष्याणां पश्वदिभिस्तुल्यत्व प्रतिपादनेन द्रढयति ज्ञानं चेति यत्प्रादृशं

ज्ञानं च तन्मनुष्याणां यत्तेषां मृगपक्षिणाम् मनुष्याणां च यत्तेषां तुल्यमन्यत्तथोभ
योः ३७ ज्ञानेनैव सति पश्येतां न्यतंगांश्चावचंचुषु कणमोक्षादृतां नो हातीड्यमा
नानपि क्षुधा ३८ मानुषामनुजव्याघ्रसाभिलाषाः स्तुतान्प्रति लोभात्प्रत्युपकाराय
नन्वेते किन्न पश्यसि ३९

तत् तादृशं मनुष्याणां च यत्तेषां मृगादीनामित्यर्थः अन्यदाहारभयमे
थुन निद्रारूपमिति उभयोस्तुल्यं साधारणमित्यर्थः ३७ अर्थक्रिया साम्यमपि तयो रस्तीत्याह ज्ञानेपीति त-
द्भोजनेन नास्माकं नृमिरिति ज्ञाने सत्यपि पतंगानिति निरनुस्वारम् ३८ स्वशरीरापेक्षया बहिरंगेष्वपि अ

ति प्रीतिरिति तेषु मोहज्ञानयोः सामानाधिकरण्यमुपपाद्यमनुष्येष्वप्याह मानुषा इति व्याघ्रशब्दः श्रेष्ठ
वाची मानुषाः लोभात् प्रत्युपकारलोभात् सूतान्यतिसाभिलाषाः एते सूताश्चतुनिश्चयेन प्रत्युपकाराय न
भवन्ति इदं किन्नपश्यसीत्यर्थः एवं पूर्वपूर्वव्यवहारं पश्यन्तोऽपि अग्रे अग्रे पुनः सूताभिलाषा इति मोहज्ञान-
योः सामानाधिकरण्यम् तेष्वपीति भावः ३९ नन्वेवं विधव्यवहारदर्शिनां संसाराद्विरक्तिः कुतो नेत्य-

तथापि ममतावर्ते मोहगर्ते निपातिताः महामायाप्रभावेन संसारस्थितिकारिणः

४० तन्नात्र विस्मयः कार्यो योगनिद्राजगत्पतेः महामायाहरेश्चैतत्तया संमोह्यते-

जगत् ४१

तथाह तथापीति एवं विधलोकव्यवहारसाक्षात्कारो यद्यप्यस्ति तथापीत्यर्थः महा-
मायाप्रभावेन कर्त्रामप्रताममेदमिति बुद्धेरेव भ्रामकत्वादावर्त इवावर्तः संसारे पुनः पुनरावर्तकः यत्र तादृशो
मोहगर्ते निपातिताः संसारस्थितिं तामेव कुर्वन्ति न तु ततो विरज्यन्त इत्यर्थः आवर्तौ भिन्नाः ४० ननु माया
या आश्चर्येयं शक्तिरत आह तदिति योगनिद्रातमः प्रधानाशक्तिः एतज्जगत्तया संमोह्यत इत्यन्वयः ज-

गत्यतित्वेन तस्य मोक्षकोटिबहिर्भावः सूचितः ४१ भवादृशानां संसारिणां कावार्ता अपक्वकषायाणां-
योगिनामपि सामोहिकेत्याह ज्ञानिनामपीति आकृष्येत्यस्य विवेकादित्यादि मोहाय प्रयच्छति मोहवं-
तिकरोतीत्यर्थः एवं च स्वकर्तव्यसृष्टिदृष्ट्ये एवं प्रभावासेत्यर्थः ४२ विश्वं समस्तं नन्वेवं मुक्तिर्दुर्लभा-
व-

ज्ञानिनामपि चेतांसि देवी भगवती हि सा बलादाकृष्य मोहाय महामाया प्रयच्छति
४२ तया विसृज्यते विश्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् सैषा प्रसन्ना वरदानृणां भवति मुक्त-
ये ४३ सा विद्या परमा मुक्तिर्हेतुभूता सनातनी संसारबंधहेतुश्च सैव सर्वेश्वरे-
श्वरी ४४

स्यात्तदाह सैषेति मोहकारणमपि सा उपसनादिभिः स्वार्पितनित्यकर्मादिभिश्च प्र-
सन्ना मोक्षाय वरदा भवति ४३ नन्वेकस्यैव वस्तुनः बंधमोक्षो भयहेतुतानुपपन्नेत्यत आह सा विद्येति
सर्वेश्वरस्येश्वरी ईश्वरत्वसंपादिका अतो न कश्चिदसंभावना तस्यामित्यर्थः किंच विद्याविद्यो भयरूपत्वाद्
पिनैतदसंगतिरित्याह परमा उत्तमपुरुषार्थसाधनी भूता विद्या ब्रह्मज्ञानरूपा सैव सनातनी अनाद्यनन्ता च सं-

सारबंधहेतुरविद्याचसेवेत्यर्थः एवंचचिज्जडप्रकृत्युभयात्मकत्वादुभयहेतुताउपपन्नेतिभावः ४४ वि-
शेषजिज्ञासयापुनःपृच्छति राजोवाच भगवन्निति काकिंजातीयाकथंकेनप्रकारेणअस्याःकर्मचकिम्
४५ यत्स्वभावेत्यादिनास्वभावस्वरूपोत्पत्तिकारणप्रश्नत्रयं ब्रह्मविदांवरइत्यनेनऋषिप्रोक्तसर्वप्रकर

राजोवाच भगवन्काहिसादेवीमहामायेतियांभवान् ब्रवीतिकथमुत्पन्नासाकर्मा
स्याश्चकिंद्भिज ४५ यत्स्वभावाचसादेवीयत्स्वरूपायदुद्रुवा तत्सर्वंश्रोतुमिच्छा
मित्वत्तोब्रह्मविदांवर ४६ ऋषिरुवाच नित्यैवसाजगन्मूर्तिस्तथासर्वमिदंत
तं तथापितत्समुत्पत्तिर्बहुधाश्रूयतांमम ४७

णस्यश्रुतिशिरोनुयायित्वंस्फुटितम् ४६

उत्तरयति ऋषिरुवाच नित्यैवेति जगन्मूर्तिरित्यनेनजगदतिरिक्तसुरव्यशरीराभावो ध्वनितः जगदा
श्रयभूताशक्तिरित्यर्थः तेनजातिप्रश्नोत्तरंस्वरूपप्रश्नोत्तरंच तथासर्वमिदंततमित्यनेनस्वभावोत्तरम्
सृष्टिस्वभावासेत्यर्थः ततंविस्तारितमित्यर्थः व्याप्तमितिचइत्यर्थकस्यचित्स्वभावाचेत्यर्थः सृष्टी-

त्युपलक्षणम् नित्येत्यनेन मुख्योत्पत्तेरभावात्कारणस्थसूत्रमभावेन गौण्यौ कारणोत्पत्तौति दर्शितम्
ते उत्पत्तितत्कारणप्रश्नोत्तरं तत्समुत्पत्तिः गौरीसा समेत्यपादानस्य दोषत्वविवक्षायां षष्ठीभक्त इत्यर्थः
४७ देवानां कार्यसिद्ध्यर्थमिति सर्वकर्मप्रश्नोत्तरम् अनेनैव देवप्रार्थनया आविर्भावस्य ध्वननात् कथमु-
त्पन्नेत्युत्तरमपि ४८ कथं देवप्रार्थनया तत्कार्यसिद्ध्यर्थमवतार इति जिज्ञासायां तां निवर्तयितुं मोहकार-

देवानां कार्यसिद्ध्यर्थमाविर्भवति सायदा उत्पन्नेति तद्दालोके सानित्याप्यभिधीयते
४८ योगनिद्रां यदा विष्णुर्जगत्केकाविवृते आस्तीर्य दोषमभजत्कल्पांते भगवान्प्र-

भुः ४९

णस्यैव चराज्ञः पृष्टत्वेनादौ मोहि कायास्तमोगुणप्रधानाया अवतारं वक्तुमिति हास-
माह योगनिद्रामिति कल्पांते ब्रह्मदिनांते योगनिद्रातामसीं शक्तिं भगवान् उत्पत्तिं प्रलयं चैव भूतानामा-
गतिं गतिम् वेत्ति विद्यामविद्यां च सवाच्यो भगवानिति उक्तलक्षणः तेन भूतानां प्रलयकालं ज्ञात्वा सेयं पा-
लनव्यवहारतिरोधानमन्तरातदसंभवं मत्वा स्वपालनव्यवहारतिरोधायिकां तामसीं शक्तिमभजत्पदेने

वतयात्मानमावृतवानित्यर्थः प्रभुरित्यनेनस्वेच्छयातदंगीकारः नतुतयाबलादस्यावरणमिति ध्वनितम्
अतएवयोगनिद्रेत्युक्तं इतरजननिद्रावत् मोहपारवश्यापादनीभवति लीलयासखीवल्लोचनपिधानमात्रं क-
रोति तदुक्तं हरिवंशे सखीसर्वसहस्येषामायाविष्णोः शरीरजा सैषानारायणमुखेस्थिता कमललोचनेति

तदाद्वावसुरौघोरौघिरव्यातोमधुकैटभौ विष्णुकर्णमलोद्भूतौ हंतुं ब्रह्माणमुद्यतो ५०
सनाभिकमलेविष्णोः स्थितो ब्रह्मा प्रजापतिः दृष्ट्वा तावत्सुरौघौ प्रसक्तं च जना-
दनम् ५१ तुष्टावयोगनिद्रांतामेकाग्रहृदयस्थितः विबोधनार्थाय हरेर्हरिनेत्रद्व-
तालयाम् ५२

तेन अंतःस्वरूपज्ञानावरकत्वं प्रदर्शितम् ५१ तदेति मलोद्भूतावित्यनेनान-
योरतितामसत्वं सूचितमितरत्स्यष्टम् ५० तत्र ब्रह्माक्षेत्यत आह सनाभिकमले इति प्रजापतिर्भियंतेति ब्र-
ह्मणो विशेषणम् प्रसक्तं त्यक्तपालनव्यवहारम् ५१ तुष्टावेति स एकाग्रमनवच्छिन्नहृदयस्य सतादृशः-
स्थितः सन्नित्यर्थः हृदयस्थित इत्यतः शार्परेरवरिवा विसर्गलोपः विबोधनार्थाय पालनव्यवहारप्रवृत्त्यर्थे नेत्रे-

त्युपलक्षणं सर्वांगस्थितत्वात्तस्याः लोकेनेत्रयोरेव भूयोनिद्राभिव्यक्तिमत्वात्नेत्रेत्युक्तिः ५२ योगनिद्रायाः
मूलशक्त्यभेदमत्वाविशेषयति विश्वेश्वरीमिति तत्त्वमेवविचिह्न्याह जगद्धात्रीमित्यादि धात्रींजननीं अनेन-
जगदुत्पत्तिस्थितिलयकर्तृत्वं ब्रह्मलिङ्गं दर्शितम् अतुलामित्यंतानिविष्णुनिद्राविशेषणानि तेजसः प्रभुरिति
ब्रह्मविशेषणम् तत्कृत्यत्वेनात्कृत्कर्षोऽस्याध्वनितः विष्णुमोहकतया इतरमोहकत्वमनाश्चर्यमित्यपि ध्व

विश्वेश्वरीं जगद्धात्रीं स्थितिसंहारकारिणीम् निद्रां भगवतीं विष्णोरतुलां तेजसः प्र-
भुः ५३ ब्रह्मोवाच त्वं स्वाहा त्वं स्वधा त्वं हि वषट्कारः स्वरात्मिका स्रधा त्वमक्षरेनि-
त्येति धामात्रात्मिका स्थिता ५४

नितम् आयातोर्थः वस्तुतो विष्णोरिति राहोः शिर इति वत्ष-
ष्ठी विष्णुरूपां निद्रामित्यर्थः ब्रह्मापि सर्वेश्वरः सर्वशक्तिमान् लोकानुग्रहाय स्वयं मोहित इव दुःखनिवृत्तये इव भ-
गवतीं स्तौति ऋषेः सर्वज्ञादि चैषां सर्वात्मत्वं सर्वशक्तीनामुपक्रमे दर्शितमेवेति न कश्चिद्विरोधः ५३ कथं तु
ष्टावेत्यत आह ब्रह्मोवाच त्वमिति स्वाहा देवदानमंत्रोऽपि पत्नी च स्वधा पित्र्यदानमंत्रः पितृपत्नी च वषट्कि

यतेयत्रसवषट्कारोयज्ञः यज्ञदेवाह्वानमंत्रश्चस्वराः षोडश आदयस्तदात्मिकाचक्रधोदेवान्नंअक्षरे उपच
यापचयपरिणामहीने आभ्यांसत्तामात्ररूपत्वम् त्रिधामात्रात्मिकाह्रस्वदीर्घपुत्ररूपा अर्धमात्राव्यंजनरूपा
अविशेषकत्वाधनालिंगितया अनुच्चार्यत्वं तदालिंगितानुत्थेति बोध्यम् त्रिधेत्यतो विशेषत इत्यंतेन प्रणवरूप
ताचोक्ता मात्रात्रयमकारोकारमकारात्मकम् तदूर्ध्वमर्धमात्रा तत्रमात्रात्रयम् जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यभिमानि-

अर्धमात्रास्थितानित्यायानुच्चार्याविशेषतः त्वमेव सात्त्वं सावित्री त्वं देवी जननी
परा ५५ त्वयैतद्धार्यते सर्वं त्वयैतत्सृज्यते जगत् त्वयैतत्साल्यते देवित्वमत्स्यते च
सर्वदा ५६

विश्वतैजसप्राज्ञाभिधेयं अर्धमात्रातु वेदांतवाक्यार्थभूतनित्यमुक्ततुरीयाभिधे-
या तदुक्तम् व्यक्तातु प्रथमा मात्रा द्वितीया व्यक्तसंज्ञिता मात्रा तृतीया चिच्छक्तिरर्धमात्रा परंपदमिति त्वमे-
वेति सात्त्वमेवेति पूर्वान्वयित्वम् सावित्री तत्सवितुरिति क्रक् तदधिष्ठात्री तद्वाच्याचेत्यर्थः हे देवित्वं पराउ
ल्लृष्टा जननी सर्वजनकत्वात् सर्ववाजननी परा च ५४ ५५ सर्वं जगत् त्वयैव धार्यते सर्वसाधारणशक्तिम-

नीत्वमेव अग्रे एतत्पदानि सर्वपरांशकानि अस्मि आत्मसात्करोषि तैश्च ब्रह्मलिङ्गं दर्शितम् ५६ त्वयैत
सात्यते सृष्ट्यादिक्रियारूपापित्वमेवेत्याह विसृष्टाविति सप्तम्यन्तानितकाललक्षणाणि तथेति जग-
द्रूपे इत्यर्थके जगन्मये इत्यत्र ल्छांदसत्वात् ङीबभावः ५७ महाविद्यामहावाक्यलक्षणामहामायासच्चिदा

विसृष्टौ सृष्टिरूपात्वं स्थितिरूपाच्च पालने तथा संवृत्तिरूपांते जगतोस्य जगन्मये -
५७ महाविद्यामहामायामहामेधामहास्मृतिः महामोहाच्च भवती महादेवी महा-
सूरी ५८ प्रकृतिस्त्वं हि सर्वस्य गुणत्रयविभाविनी कालरात्रिर्महारात्रिर्मोहरात्रि
श्रृदारूपा ५९

नंदे आत्मनिसंसारत्वरूपानर्थावभासहेतुमूलविद्यामहामेधाभगवतः सर्व-
त्वशक्तिः महास्मृतिः विधेः सृष्ट्यनुकूलातीतकल्पगतसकलवस्तुस्मृतिरूपा देवरूपा च महामोहेति संसा-
रसमूलकारणरागरूपमोहस्वरूपा महादेवी सकलदेवशक्तिरूपा महासूरी हिरण्याक्षादिशक्तिरूपा ५८ स-
त्वरजस्तमोगुणत्रयेर्विभाव्यते या सर्वस्य जडवर्गस्य प्रकृतिः मूलं प्रधानं तत्त्वाख्यं त्वमेव एतेन परमाणवा-

दीनामूलकारणत्वनिरासः कालरात्रिरिति ब्रह्मलयोपलक्षितामहारात्रिः प्रलयरात्रिः मोहरात्रिः ममतावर्त-
मोहगर्तपातिनीमहामायाव्यासंसृतिकर्त्री उक्तं च दंष्ट्राकरालकालाभिरुद्रकल्यादिदारुणा मोहरात्रिर्मोह-
तनुर्जगत्सूतेजगत्करीतिदारुणत्वं चास्याः ब्रह्मज्ञानातिरिक्तानिवर्त्यत्वेन मोहरात्रिर्निशाच अस्यास्तनुस्तमो-
हारात्रिनिशादिवसनाशिनीतिहरिवंशोक्तेः ५९ श्रीः संपत्तुलक्ष्मीः बीजं च ईश्वरी ऐश्वर्यशक्तिः कामराजबीजं

त्वं श्रीस्त्वमीश्वरी त्वं ह्रीस्त्वं बुद्धिर्बोधलक्षणा लज्जापुष्टिस्तथा तुष्टिस्त्वं शांतिः क्षां-
तिरेव च ६० रवद्विनीशूलिनीघोरागादिनीचक्रिणी तथा शंखिनीचापिनी बाणभुशं-
डी परिघायुधा ६१

च ह्रीः भुवनेशीबीजं च उभयत्राप्यनुनासिकलोपः छांदसः बोधो निर्णयात्म-
कं ज्ञानलक्षणं स्वरूपं यस्यास्तादृशी बुद्धिरंतः करणम् त्वमेवेत्यर्थः लज्जेति अंतः करणवृत्तिविशेषः पुष्टिः
रूपचयः तुष्टिरधिगतार्थादन्यत्र तुच्छत्वबुद्धिः शांतिः विषयेभ्य इन्द्रियोपरमः क्षांतिः सत्यां शक्तौ परापरा-
धसहिष्णुता एवकारस्त्वमित्यनंतरे योज्यः ६० घोरा एकहस्तस्थ शिरसाभयंकरी शंखिनीति बाणभुशं

सटी.
१५

अ.
१

डीपरिघाश्चायुधानियस्याः सा अनेनास्याः काल्याः दशभुजात्वं सूचितम् तदुक्तं वैकृतिरहस्ये योगनिद्राहरे
रुक्तामहाकालीतमोगुणा मधुकैटभनाशार्थ्यां तुष्टावां बुजासनः दशवक्त्रा दशभुजा दशपादां जनप्रभा वि-
शालयाराजमानात्रिंशद्वोचनमालया स्फुरद्दशनदंष्ट्रासाभीमरूपापिभूमिप रूपसौभाग्यकांतीनां सा प्रति-
ष्ठामहाश्रियां स्वद्गुबाणगदाशूलशंखचक्रभुशंडिमृत् परिघं कार्मुकं शीर्षं निश्च्योतदुधिरंदधौ एषा सा वै

सौम्यासौम्यतराशेषसौम्येष्यस्त्वतिसुंदरी परापराणां परमात्ममेव परमेश्वरी ६२
यच्च किंचित्क्वचिद्वस्तु सदसद्वा खिलाल्लिके तस्य सर्वस्य याशक्तिः सा त्वं किं स्तूय-
सेतदा ६३ ष्णवीमायामहाकालीदुरत्यया आराधिता वशीकुर्यात्पूजाकर्तुं श्वराचरमिति उड्डी

१५

योड्डीयचप्राप्यनदंतीदशकर्तिका कमतेवानतांगीवासाभुशंडीनिगद्यते परिघोलोहबद्धोलगुडः ६१
सौम्याअक्रूराभक्तेषु असौम्यतरादैत्येषु अशेषसौम्येष्यः सकलसुंदरेभ्यस्तु अतिसुंदरीत्यर्थः परेति इदमुपल-
क्षणं पश्यंतीमध्यमावैरवरीणां पराबीजरूपां च पराणां उत्कृष्टानां परमाप्रधानं त्वमेव यतस्त्वं परमेश्वरी ६२
सत्ब्रह्मवर्गः असत्जडवर्गः तस्य सर्वस्य

याशक्तिः सायदात्वंतदात्वंकथंस्तज्येत्यर्थः पदपदार्थस्तोत्रस्तुत्यतच्छक्तिस्तुतीनांत्वन्नोन्यत्वाभा-
ववद्देदनिबधनात्स्तुतिः कथंस्यादितिभावः ६३ स्तुत्यत्वाभावमेवाह पुनः ययाब्रह्मविष्णुरुद्रात्मना-
जगत्सृष्टिस्थितिलयकर्तापिनिद्रावशंनीतः प्रापित इत्यर्थः पातिपालकः अचिस्वस्मिन्लयं प्रापयति

ययात्वयाजगत्स्रष्टाजगत्पात्यसियोजगत् सोपिनिद्रावशंनीतः कुस्त्वांस्तोनु
मिहेश्वरः ६४ विष्णुः शरीरग्रहणमहमीशानएवच कारितास्तेयतोतस्त्वांकः
स्तोतुंशक्तिमात्मवेत् ६५ सात्वमित्यप्रभावेः स्वैरुदारैर्देविसंस्तुता मोहयेतो
दुराधर्षावसरोमधुकेटभौ ६६

तमोगुणप्रधानमायायासंबन्धादेवभगवतः सर्वोप-
संहारेणस्वस्वरूपेवस्थानमितिभावः ६४ अहंब्रह्माशरीरग्रहणंकारिताः केवलमायिकत्वाच्छरीराणा-
मितिभावः ६५ सानंतरोक्तस्वभावात्त्वमित्यमेवंविधैरुदारैरसाधारणैः स्वैः प्रभावैर्माहात्म्यैः संस्तु-
ताएतोमोहयइत्यर्थः मोहश्चभगवंतंप्रतिवरदानुरूपः ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२

स-टी-
१६

अ-
१

प्रबोधं जागरणं पालनोद्यमरूपम् हंतुं बोधः प्रवृत्तिः प्रवृत्तिस्वभावत्वान्तवेति भावः ब्रह्मणः स्वष्टत्वेन विषष्ट-
क्षोपीति न्यायेन नहनने प्रवृत्तिः विष्णुपरियद्यपि पालनप्रधानं तथापि सतां पालनस्य दुष्टहननं विनाऽसंभवात् पा-
लनानुगुणं नैव कदाचिद्धंतृत्वमपि तस्थनानुपपन्नम् एवं च भगवत्कृतेऽपि मधुकैटभवधे माणवककर्तृकाध्यय-
ने आचार्येण कार्यमाणे करीषा तैरिव तत्सामर्थ्याचरणेन भगवत्तत्तद्धविषयकप्रवृत्तिसंपादकत्वेन प्रेरकत-

प्रबोधं च जगत्स्वामी नीयतामच्युतोलघु बोधश्चक्रियतामस्य हंतुमेतौ महासुरौ
६७ ऋषिरुवाच एवं स्तुता तदा देवी तामसी तत्र वेधसा विष्णोः प्रबोधनार्थाय-
निहंतुं मधुकैटभौ ६८ नेत्रास्य नासिकाबाहुहृदयेभ्यस्तथोरसः निर्गम्य दर्शने
तस्थौ ब्रह्मणो व्यक्तजन्मनः ६९ यातद्धंतृत्वं देव्या अपीति बोध्यं ६७ ऋषिरुवाच एवं स्तु-

तेति तामसी आवस्कत्वेन तमः प्रधाना इयं शक्तिः मधुकैटभौ एतौ निहंतुं चेत्यर्थः ६८ नेत्रास्येति विष्णोरि-
त्यादि उरोवक्षः प्राण्यंगत्वेऽपि नैकवद्भावश्छांदसत्वात् अव्यक्तादीश्वरात् जन्मप्रादुर्भावो यस्य तस्य ब्रह्मणः
दर्शने च क्षर्विषये तस्यावित्यन्वयः ६९ ६९

१६

उत्तस्थौचेति तयामुक्तस्त्यक्तइत्यर्थः अहिशयनात् शेषशयनात् सः तौ ददृशे अर्थात्तावपि ददृशाते इ-
 तिकर्मव्यतिहारे आत्मनेपदम् ७० तौ विशेषयति मधुकैटभाविनि आद्यपादेन वाक्षरत्वं छांदसत्वात् वी-
 र्यमुत्साहः पराक्रमः शक्त्यातिशयः अचुंगसितुं अनेन प्रचद्वस्यतमसो विभावकत्वं सूचितम् ७१ ७२

उत्तस्थौ च जगन्नाथस्तयामुक्तोजनार्दनः एकार्णवे हि शयनात्ततः सददृशे च
 तौ ७० मधुकैटभौ दुशस्मानावतिवीर्यपराक्रमौ क्रोधरक्तेक्षणावचुं ब्रह्माणं ज-
 नितोद्यमौ ७१ समुत्थाय ततस्ताभ्यां युयुधे भगवान्हरिः पञ्चवर्षसहस्राणि बाहु-
 प्रहरणो विभुः ७२ तावप्यतिबलोन्मत्तौ महामाया विमोहितौ उक्तवंतौ बरोस्मत्तौ
 त्रिदत्तामिति केशवम् ७३ श्रीभगवानुवाच भवेतामद्यमेतुष्टौ मम वध्यावुभावपि
 किमन्येन वरेणात्र एतावद्विद्वतं मम ७४

तावपीति वरइष्टार्थः त्रियतांगृत्यताम् ७३ श्रीभग-
 वानुवाच भवेतामिति यत्र यदि तदेव पूरणीयम् यदितुष्टौ तदा तर्हि वध्यौ भवेतामित्यन्वयः दत्तमिति न पुं-
 सकेभावेक्तः ममेति कर्तुः शेषत्वविवक्षायां षष्ठी ७४

ऋषिरुवाच वंचिताभ्यामिति तदा तस्मिन् समये इति एवं वरप्रार्थनया वंचिताभ्यां भगवती कृतमोहवश्यात्
सर्वजगत् आपोमयं विलोक्य ताभ्यां भगवान् गदित इत्यर्थः आपोमय इत्यत्रापशब्दसमादानात् प्रकृतिकारु-
नतापशब्दान्मयद् आपोमयमिदं सर्वमापोमूर्तिः शरीरिणामिति वत् ७५ किं गदितं तत्राह आवा मिति नय

ऋषिरुवाच वंचिताभ्यामिति तदा सर्वमापोमयं जगत् विलोक्य ताभ्यां गदितो भग-
वान्कमलेक्षणाः ७५ आवांजहि नयत्रोर्वी सलिलेन परिप्लुता ७६ ऋषिरुवाच
तथेत्युक्त्वा भगवता शंखचक्रगदाभृता कृत्वा चक्रेण वै छिन्ने जघने शिरसी तयोः

७७ त्रोर्वीयत्रवा सलिलेन परिप्लुता तत्रावांजहीत्यर्थः ७६ ऋषिरुवाच तथेति पूर्ववर्तमानक-
थाभिप्रायेण ऋषिरुवाचेत्युक्तिः अत्र भूय उपहाराभिप्रायेण वस्तुतः सप्तशतीत्वव्यवहारप्रयोजकसप्तशत
मंत्रसंख्यापूरणीयतया उक्तिः यथा चैतत्तथा कृत्याय निसंमतिपूर्वकं सर्वं ति उपपादयिष्यामः तत्र नयत्रोर्वी
त्येवं संपादयन् तयोः शिरसी जघने उपस्थादूर्ध्वनाभेरधोभागे कृत्वा चक्रेण छिन्नवान् ७७ ६९ ६९

एतेन भगवद्देहस्य शब्दमायिकत्वेनापाञ्चभौतिकतया जघने मारणेऽपि सलिलप्लुतत्वाभावविशिष्टोऽर्थः
 प्रार्थितस्य वधस्याधृतिरिति परास्तमुपहरति एवमेषेति समुत्सन्ना प्रादुर्भूता अस्यादेव्या इति अधिक
 रणेष्वपि अस्याः तामस्याः मूलभूतायाः त्रिगुणामहालक्ष्मीः तस्या इत्यर्थः अतएव तु शब्दसंगतिः भूयः प्रभावं पुनः प्रादुर्भा
 वं भूय इत्युक्तिस्तत्तामस्यास्तस्यां अंशाभेदान् पूर्वोक्तप्रभावोपितस्या एव ध्वनयितुम् यद्वा प्राधानिकरहस्यो-

एवमेषा समुत्सन्ना ब्रह्मणा संस्तुता स्वयम् प्रभावमस्यादेव्यास्तु भूयः शृणु वदामि
 ते ७८ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमां मधुकैटभवधोनाम
 प्रथमोऽध्यायः १

क्त आद्यचतुर्भुजप्रादुर्भावापेक्षया मध्यमचरित्रवक्ष्यमाणा दशभुजा प्रादु
 र्भावि स्य पुनस्त्वमादाय तदुक्तिः तदुक्तं लक्ष्मीतंत्रे योगनिद्राहरे रुक्ताया सा देवी दुरत्यया महाकाल्यास्तनुं विद्धि-
 तां मां देवीं सनातनीं मधुकैटभनाशार्थमहितां च तदा तया जघ्नांते वरलाभेन देवदेवेन विष्णुना एषा सा वैष्णवी
 माया महाकाली दुरत्यया स्तुत्या वशीकृता कुर्यान्दिशः श्रोतुं चराचरमिति स्तुता विश्वेश्वर्यादि सूक्त रूपया-

तदुक्तं विश्वेश्वर्यादिकं सूक्तं दृष्टं तद्ब्रह्मणा तदा स्तुतये योगनिद्रायाः समदेव्याः पुरंदरः अस्यादेव्याः समुत्स-
त्तीश्वरितं स्तोत्रमित्यपि हिताय सर्वभूतानां धार्यते ब्रह्मवादिभिरिति विश्वेश्वर्यादिसूक्तमेव रात्रिसूक्त-
मिति व्यवहीयते कालरात्रिर्महारात्रिरिति तत्र रात्रिपदाभ्यासादिति बोध्यम् विश्वेश्वरीपदेनोपक्रमात् विश्व-
ेश्वरीसूक्तमपि ७८ समासौ सावर्णेः कः प्रकाशो यत्र तादृशो मन्वन्तरे तद्दर्शने इत्यर्थः इति शिवभट्टस्तु-
सतीगर्भजनागोजीभट्टकृतसप्तशतीव्याख्याने प्रथमोऽध्यायः १ भूयः शृण्वित्युक्तं तत्रेति हासमाह

ऋषिरुवाच देवास्सुरमधू द्युद्धं पूर्णमब्दशतं पुरा महिषेस्सुराणामधिपे देवानां च
पुरंदरे १ तत्रास्सुरैर्महावीर्यैर्देवसैन्यं पराजितम् जित्वा च सकलान् देवानिन्द्रो भूम्न
हिषासुरः २

ऋषिरुवाच देवास्सुरमिति असुराणामधिपे महिषे च सति पुनर्देवानामधिपे-
पुरंदरे इंद्रे सति देवा असुराश्च प्रहर्तारो यत्र तादृशं युद्धमब्दशतमासीदित्यर्थः देवास्सुरमित्यत्रार्श आदित्वाद्-
नूरभास्सुरतपस्ययां प्रसन्नस्य शिवस्यां शोयंतस्तुतो महिषः स च तपसा देवीनिकटे मम सायुज्यं भवत्विति वरं प्रार्थि-
तवानिति कालीपुराणे स्पष्टम् १ तत्रेति इन्द्रः सुरराट् २ ६२ ६२

तत इति पद्मयोनिं ब्रह्माणं प्रजापतिमिति तस्य विशेषणम् ब्रह्मणः प्रजासृष्टत्वेन सिद्धसंबंधत्वात् आदौ देवा-
नां तत्र गमनं ततः पालनसंहारयोः शिवविष्णवोरेवाधिकारात्स ब्रह्माणं तयोः समीपे गमनम् ३ यथावृत्तमि-
ति देवानामभिभवस्य विस्तरः प्रपंचो यत्रेति चेष्टितविशेषणम् ४ सूर्येन्द्रेति सस्वयमित्यत्र एतत्तदोरिति सु-

ततः पराजिता देवाः पद्मयोनिं प्रजापतिम् पुरस्कृत्य गतास्तत्र यत्रेशगरुडध्वजौ
३ यथावृत्तं तयोस्तद्वन्महिषासुरचेष्टितम् त्रिदशाः कथयामासुर्देवाभिभववि-
स्तरम् ४ सूर्येन्द्राग्न्यानिर्लेदूनां यमस्य वरुणस्य च अन्येषां चाधिकारान्त्सस्वयमे-
वाधितिष्ठति ५ स्वर्गान् निराकृताः सर्वे ते न देवगणाभुवि विचरन्ति यथा मर्त्या महिषे-
ण दुरात्मना ६ एतद्द्वयं कथितं सर्वममरारिविचेष्टितम् शरणं च प्रपन्नाः स्मोवधस्त-
स्य विचिंत्यताम् ७

लोपः स्वयमिति द्विसकारपाठस्तु अनविचेति द्वित्वेन बोध्यः ५ स्वर्गादिति निरा-
कृतानिः सारिताः ६ एतद्द्वय इति वः इति द्वयोर्बहुवचनम् गौरवात् च परं शरणं प्रपन्नाः आगताः स्मोभवामः ७

इत्थमिति श्रुवोः कुटिकौटिल्यंतेन कुटिलेभुमे आननेययोस्तौ श्रुशब्दस्य पृषोदरादित्वात्-ह्रस्वः कुटेरिक् प्रत्य
यांतात् कृदिकारादितिङीप् ब्रह्मणः कोपेपिरजआधिक्येन शिवस्य तमोगुणप्राधान्येन कोपेपि तमोगुणस्याधि
क्येन विष्णु कोपस्य पालक मूलकत्वेन भत्वाधिक्यवत्तया त्रिगुणा एषा इति ध्वन्यते अत एवोक्तं वैकृतिकरहस्ये

इत्थं निशम्य देवानां वचांसि मधुसूदनः चकार कोपं शंभुश्च भूकुटीकुटिलाननौ ८
ततो तिकोपपूर्णस्य चक्रिणो वदनात्ततः निश्चक्राम महत्तेजो ब्रह्मणः शंकरस्य च ९
अन्येषां चैव देवानां शक्रादीनां शरीरतः निर्गतं स महत्तेजस्तच्चैक्यं समगच्छत १०
अतीव तेजसः कूटज्वलंतमिव पर्वतम् ददृशुस्ते स्फुरास्तत्र ज्वाला व्यासदिगंतरम् ११

सर्वदेवशरीरेभ्योऽप्यविर्भूता मितप्रभा त्रिगुणासामहालक्ष्मीः साक्षान्महिषमर्दिनी तत्रापिरजः सत्त्वयोराधि-
क्यं देवानां रजःसत्त्वमयत्वात् ८ तत इति द्वितीयं तत इति प्रसिद्धादित्यर्थं कं वदनादित्यस्य विशेषणम् ९ अन्ये-
षां चेति कुपितानामिति शेषः यत्तेजः निर्गतं तच्च ब्रह्मादीनां तेजश्चैक्यं एकत्वं समगच्छत छांदसस्तद् १० अती
वेति तत्रेत्यस्य काले इति देशे इति वा विशेषः ११ ६९

अतुलमिति तत् ततः तत्रपुराणांतरप्रसिद्धेकात्यायनाश्रमेतत्तेजः एकस्थंसन्नारीअभूत्त्रिषादीत्या
 १२ तेजोविभागेनांगविभागमाह यदिति शंभोः श्वेतांगतथातत्तेजसायातंमुखंश्वेतमित्यर्थः विष्णोर्नीलव
 र्णतयाबाहवोष्टादशनीलाः १३ सौम्येनेति सोमसंबन्धिनेत्यर्थः छांदसत्वादिदमर्थोपि यण् अतएव श्वेतस्त

अतुलंतत्रतत्तेजःसर्वदेवशरीरजम् एकस्थंतदभून्नारीव्यासलोकत्रयंत्रिषा १२
 यदभूच्छाभवतेजस्तेनाजायततन्मुखम् याम्येनचोभवन्केशाबाहवोविष्णुतेजसा
 १३ सौम्येनस्तनूयोर्युग्मंमध्यमैर्द्रेणचाभवत् वारुणेनचजंघोरुनितंबस्तेजसाभु
 वः १४ ब्रह्मणस्तेजसापादौतदगुल्योर्कतेजसा वसूनांचकरांगुल्यःकोबरेणचना
 सिका १५

नीर्द्रेणमध्यंरक्तंजंघोरुइत्यत्र पूर्वनिपातैकवद्भावविधेरनित्यादोषः भिन्नेपदेवाजंघे
 ऊरुचवारुणेनेत्यन्वयः भुवः पृथ्व्याः नितंबः कटिपश्चाद्भागः १४ ब्रह्मण इति अतएवपादौरक्तौ एतदुक्तं
 वैकृतिकरहस्ये श्वेताननानीलभुजास्तु श्वेतस्तनमंडला रक्तमध्यारक्तपादानीलजंघोरुरुन्मदा सचित्रज-

घनाचित्रमाल्यांबरविभूषणा चित्रानुलेपनाकांतिरूपसौभाग्यशालिनीति एवंचरूपेणापित्रिगुणात्वं
सूचितं स्वस्यचित्रत्वात्चित्रमाल्यादिधारणम् वसूनामित्यस्यतेजसेतिशेषः एवमन्यत्रापि १५ तस्याइति
प्राजापत्येनदक्षादितेजसा तेनब्रह्मणस्तेजसापादावित्यनेननविरोधः पावकोग्निः १६ श्रुवौचेति संध्ययो

तस्यास्तदंताः संभूताः प्राजापत्येनतेजसा नयनत्रितयं जज्ञे तथापावकतेजसा १६
श्रुवौचसंध्योस्तेजः श्रवणावनिलस्यच अन्येषांचैवदेवानांसंभवस्तेजसांशि
वा १७ ततः समस्तदेवानांतेजोराशिसमुद्भवाम् तां विलोक्यमुदं प्रापुरमरामहिषा
र्हिताः १८ शूलंशूलाद्विनिष्कृष्यददौतस्यैपिनाकधृक् चक्रंचदत्तवान्छुष्णाः स
मुत्साह्यस्वचक्रतः १९ स्तेजः श्रुवावभूतामित्यन्वयः करणस्यैवकर्तृत्वविवक्षा पुंनपुंसकयोः

कर्णः श्रवणः श्रवणंश्रुतावितिहेममाली अन्येषांचैवदेवानांसंबंधितेजसांशिवाचंडीसंभवः एकीभावः कार्यं
वेत्यर्थः एवप्रसिद्धौ १७ ततइति तेजोराशिसमुद्भवामितिसापेक्षत्वेविरामकत्वात्समासः मुदंहर्षम् १८ ब्रह्मादिषु

विद्यमानस्वतेजसैव भगवती आविर्भूतेति तात्पर्यम् एवमायुधदानमपि बोध्यं शूलमिति विनिष्कृत्य आरु-
 प्येत्यर्थः समुत्पाद्यजनयित्वेत्यर्थः परेऽप्येतस्य रूपं एवमग्रेऽपि अत्र चक्रं चेति चाददात् १९ शंखं चेति व-
 रुणाच्छंखस्य अग्नेः शक्तेः वायोश्चापबाणयोर्लाभ इत्यर्थः शंखं चेति चकारो वक्ष्यमाणपाशसमुच्चयेऽ

शंखं च वरुणः शक्तिं ददौ तस्येदुताशनः मारुतो दत्तवांश्चापं बाणपूर्णे तथेषु धी-
 २० वज्रमिन्द्रः समुत्पाद्य कुलिशादमराधिपः ददौ तस्ये सहस्राक्षो घटा मैरावता
 द्रजात् २१ काल दंडाद्यमोदं पाशं चांबुपतिर्ददौ प्रजापतिश्चाक्षमालां ददौ ब्र-
 ह्माकमंडलुम् २२ समस्तरोमकूपेषु निजरश्मीन् दिवाकरः कालश्च दत्तवान् रवद्वं,
 तस्याश्चर्मच निर्मलम् २३

त्यर्थे वा २० वज्रमिति देयभेदादेकस्यैव धातुः क्वचित्पुनरुपा-
 दानेऽपि दोषः २१ कालेति उत्पाद्येति शेषः प्रजानां पतिर्ब्रह्मा अक्षमालां कमंडलुम् च ददावित्यन्वयः ब्र-
 ह्माक्षमालां कमंडलुमिति वामनपुराणात् २२ समस्तेति कालस्तदभिमानिनी देवता तस्या इति संबंधत्वेन वि-
 वक्षायां षष्ठी २३

क्षीरोदश्चेति अगुलीयरत्नदानांतंक्षीरोदःकर्ता २४ विश्वकर्मणः परश्च स्वकवचदातृत्वं चूडामण्या-
दिकवचदानांतंविश्वकर्मकर्तृत्वमित्यन्वयः तन्मतेअर्धचंद्रशब्देनतदाकारोललाटभूषणविशेषः २५

क्षीरोदश्चामलंहारमजरेचतथांबरे चूडामणिंतथादिव्यकुंडलेकटकानिच २४
अर्धचंद्रंतथादिव्यकेयूरान्सर्वबाहुषु नूपुरौविमलौतद्द्वैवेयकमनुत्तमम् २५ अं
गुलीयकरत्नानिसमस्तास्वंगुलीषुच विश्वकर्मादेतौ तस्यैपरशंचातिनिर्मलम् २६
अस्त्राण्यनेकरूपाणितथापेद्यंचदशनम् अम्लानपंकजांमालांशिरस्युरसिचाप-
राम् २७ अददज्जलधिस्तस्यैपंकजंचातिशोभनं हिमवान्वाहनसिंहंरत्नानि-
विविधानिच २८ ददावभूत्यंस्तरयापानपात्रंधनाधिपः शेषश्चसर्वनागेशोमहा-
मणिविभूषितम् २९ २६ अम्लानेत्यारभ्यपंकजदानांतंजलधिः कर्ता तत्रपंकजंहस्तेरत्नसिंहयो-

र्दानेहिमवानूदददिति दददानेइत्यस्यलङ्कारूपम् छांदसत्वात्परस्मैपदम् २७ २८ ददाविति अनेनाष्टादश

भुजासहस्रभुजाचैषेति सूचितम् तदुक्तं वैकृतिकरहस्ये अष्टादशभुजापूज्यासासहस्रभुजासती अष्टाद-
 शभुजधार्याणां विशिष्योक्तेः २९ सामान्यतः अन्यैरपि देवैरायुधैरित्युक्तेः श्रुतिभावः आयुधान्यत्र वक्ष्यंते
 दक्षिणाधः करक्रमात् अक्षमालाचक्रमलंबाणोसिः कुलिशंगदा चक्रं त्रिशूलं परशुं शंखं घटं पाशकः
 शक्तिर्दंडश्चर्मचापं पानपात्रं कमंडलुः अलंकृतभुजामेभिरायुधैः कमलासनाम् सर्वदेवमयी मीमांसा महाल-
 क्ष्मीमिमानृप पूजयन् सर्वलोकानां स देवानां प्रभुर्भवेदिति एवं स्वरूपायुधैरस्या ब्राह्मीत्वं वैष्णवीत्वं च त्रिगुणात्वं च

नागहारंददौ तस्यै धत्तेयः पृथिवीमिमाम् अन्यैरपि स्फुरेद्देवी भूषणे रायुधैस्तथा ३०

सर्वमूलभूतशक्तेरयं प्रादुर्भावस्तत्समान इति च सूचितम् यद्यप्यत्र ब्रह्मादीनां मिन्द्रादीनां च शरीरान्निष्क्रान्त-
 तेजो देवीविग्रहरूपेणाभिव्यक्तमासीत् आयुधानि च देवैः स्वस्वश्रूलादिभ्यो विनिर्गमय्य दत्तानि इत्येवोक्त-
 म् तथापि देवीशक्त्यंशा एव तत्तद्देवपालनीयैकदेशपालनशक्तित्वेन ये देव्यानिवेशितास्ते एव महिषवधे-
 न सर्वलोकरक्षणाय पुनरेकीभूय देवीरूपं प्राप्ताः एवं तदा युधाः निजशक्त्यंशा अपीति बोध्यम् अहं

विष्णुत्याबहुभिरित्यादि तृतीयचरितगतवचनसमूहात् लक्ष्मीतंत्रेपिशक्रं प्रतिलक्ष्मीवचनानि महालक्ष्मी
रहंशक्रपुनः स्वायंभुवेतरेहितायसर्वदेवानांजातामहिषमर्दिनी मदीयाः शक्तिलेशायेतत्रदेवशरीरगाः ध
तंमयातेः संभूतेरूपं परमशोभनम् आयुधानि च देवानां यानि यानि सुरेश्वर मच्छुक्तयस्तदाकाराण्यायुधा
निममाभवन्निति ३० संमानितेति सादृहासमिति नादक्रियाविशेषणम् सादृहासोत्यर्थहासः नभइति-

संमानिताननादोच्चैः सादृहासं सुदुर्मुहुः तस्यानादेन घोरेण कृत्स्नमापूरितं नभः
३१ अमायतातिमहताप्रतिशब्दो महानभूत् चुक्षुः सकलालोकाः समुद्राश्च
कंपिरे ३२ चचालवसुधाचेलुः सकलाश्च महीधराः जयेति देवाश्च सुदातामू-
चुः सिंहवाहिनीम् ३३ ६१ ६१ ६१ ६१ ६१ ६१ ६१ ६१

भुवर्लोकलक्षणं ३१ अमायतेति मामानेदेवादिकत्थं तानानञ् समासः तेन असंभवतेत्यर्थः व्यस्यन
मसीत्यादि ३२ चचालेति महीधराः पर्वताः ३३ ६१ ६१ ६१ ६१ ६१ ६१ ६१

तुष्टुवुरिति भक्त्या नम्रः अपरुष्टत्वज्ञानवानात्मा शरीरं नम्रयेषां संक्षब्धं आकुलं यातमिति शेषः अम-
 रारयश्च संक्षब्धाद्व्यर्थः ३४ सन्नद्धेति युद्धाय सज्जानिधृतसन्नाहानि अखिलसैन्यानि येषां आः इति
 क्रोधाविष्कारे अनेन च महिषासुरस्य तमो मयत्वमुक्तं दूताप्रेरणात् कस्यचित्सैनिकस्य प्रथममप्रेषणा

तुष्टुवुर्मुनयश्चेनां भक्तिर्नम्रात्ममूर्तयः दृष्ट्वासमस्तं संक्षब्धं त्रैलोक्यममरारयः
 ३४ सन्नद्धारिखिलसैन्यास्तसमुत्तस्थिरुदायुधाः आः किं मेतदिति क्रोधादाप्ता
 ष्यमहिषासुरः ३५ अभ्यधावततं शब्दमशेषैरस्फुरैर्दृतः सददर्शिततो देवी व्या
 सलोकत्रयां त्विषा ३६ पादाक्रांत्या नतभुवः किरीटो ह्निस्वितांबराम् क्षोभिताशेष
 पातालां धनुर्ज्यानिःस्वनेन ताम् ३७ दिशो भुजसहस्रेण समंता व्याप्य संस्थि-
 ताम् ततः प्रवृत्ते युद्धं तया देव्या सुरद्विषाम् ३८

अथ स्वयमेव क्रोधजमाह न प्रथममेव युद्धार्थं धाव-

मानाच्च रूपेणापि तमो मयत्वाच्च अतएव रजः सत्त्वाधिकदेव्यास्तद्वृत्तत्वम् ३५ अभ्यधावतेति स्वरितेत् ३६ देवीं विशेष-
 ययतिसार्द्धेन पादेति धनुषो ज्यायाश्च निस्वनेन धनुषः केंकारः ज्यायाष्टंकारः ३७ दिश इति-

समंतात्सर्वतः ३८ शस्त्रास्त्रैरिति शस्त्रं केवलं मंत्रस्तद्युक्तमस्त्रम् ३९ युयुधेति अन्यैः प्रधानदैत्यैः सहितः
चामराख्यः चिक्षराख्यश्च रथनागहयपादातरूपचतुरंगसेनायुतो युयुधे इत्यर्थः ४० अयुध्यतेति अयुताना
मिति नियुतैरिति च तद्रतबहुत्वविवक्षया बहुवचनम् एवमप्येपि एकंदशशतं चैव सहस्रमयुतं तथा लक्षं च

शस्त्रास्त्रैर्बहुधा मुक्तैरादीपितदिगंतरम् महिषासुरसेनानीश्चिक्षराख्यो महा
सुरः ३९ युयुधे चामरश्चान्यैश्चतुरंगबलान्वितः रथानामयुतैः षड्विंशदुग्राख्यो
महासुरः ४० अयुध्यतायुतानां च सहस्रेषामहाहनुः पंचाशद्विंशानियुतैरसि-
लोमामहासुरः ४१ अयुतानां शतेः षड्विंशच्छ्लोयुयुधेरणो गजवाजिसहस्रो धैर-
नेकैः परिवारितः ४२

नियुतं चैव कोटिरर्बुदमेव च अञ्जं सर्वो निखर्वश्च
शंखपद्मौ च सागरः अंत्यमध्यपरार्द्धचदशवृद्ध्या यथाक्रममिति ब्रह्मांडे ४१ अयुतानामिति गजवा-
जीत्यतो बिडालसैन्यम् ४२

वृत्तइति अथतेषां वधानंतरम् अयुतानां पंचाशद्विरयुतैः परिवारितो बिडालनामा तत्रसंयुगे युयुधे इत्य-
 त्रश्लोकेनान्वयः दुर्धरो दुर्मुखश्चैव बिडालनयनस्तथेति वामनपुराणे पि बिडालनयनशब्दो योगस्तु होनके-
 वलं यौगिकः प्रकृते च नामैकदेशेनामग्रहणं अतएव बिडालस्यासिनेति वक्ष्यमाणं संगच्छते ४३ युयुधेइ

वृत्तोरथानां कोट्याच्युद्धेतस्मिन्नयुत्थयत बिडालारव्यो युतानां च पंचाशद्विरथा-
 युतैः ४३ युयुधेसंयुगे तत्ररथानां परिवारितः अन्ये च तत्रायुतशोरथनागहयेर्वृताः
 ४४ युयुधुः संयुगे देव्या सह तत्र महासुराः कोटिकोटिसहस्रेस्तुरथानां दंतिनां त-
 था ४५ हयानां च वृत्तो युद्धे तत्राभून्महिषासुराः तोमरैर्भिदिपालैश्च शक्तिभिर्मु-
 सलैस्तथा ४६

तिस्पष्टम् ४४ युयुधुरिति अस्य पूर्वणान्वयः अनुदात्तेत्यलक्षणतडो नित्यत्वात् स-
 रसौपदम् उत्तरार्द्धमुत्तरान्वयि ४५ हयानांचेति रथदंतिहयानां प्रत्येकं कोटिकोटिसहस्रसंख्यायुतो म-
 हिषस्तत्राभूदित्यर्थः उत्तरान्वयिभिदिइति दंत्यांतः ४६ ६२ ६२ ६२ ६२ ६२

युयुधुरिति केचिद्देव्या इति शेषः अपरे इत्युत्तरान्वयि ४७ देवीमिति अपरे तु ते प्रसिद्धदेव्या इत्यर्थः
प्रोपाप्यामित्यात्मनेपदं नृणां दसत्वात् ४८ लीलयेव आयासरहितानना ४९ मुमोचेति उत्तरार्द्ध-

युयुधुः संयुगे देव्या खड्गैः परशुपट्टिशैः केचिच्च चिक्षिपुः शक्तीः केचित्पाशांस्त-
थापरे ४७ देवीं खड्गप्रहारेस्तुतेतां हंतुं प्रचक्रमुः सापि देवी ततस्तानि शस्त्रा-
ण्यस्त्राणि चंडिका ४८ लीलयेव प्रविच्छेदनिज शस्त्रास्त्रवर्षिणी अनाया-
सानना देवी स्तूयमाना स्फुरर्षिभिः ४९ मुमोचा स्फुरदेहेषु शस्त्राण्यस्त्राणि चे-
श्वरी सोपि कुन्द्वाधुतसरो देव्या वाहनकेसरी ५० चचारा सुरसैन्येषु वनेष्विव द्रु-
ताशनः निःश्वासान्मुमुचेयांश्च युध्यमानारणो बिका ५१ त एव सद्यः संभूता ग-
णाः शतसहस्रशः युयुधुस्ते परशुभिर्मिदिपालासिपट्टिशैः ५२ मुत्तरान्वयि धुताः कं पि-

ताः ५० चचारेति उत्तरार्द्धमुत्तरान्वयियान्थावतः ५१ त एवेति तावन्त एवेत्यर्थः एकैक निःश्वासादेकै-
कगणः संभूत इत्यर्थः ते गणाः ५२

नाशयंत इति देवी प्रभावेणाप्याइताः अवाद्यंतः अवादितवंत इत्यर्थः गणाः केचिदिति शेषः ५३ मृदं-
गांश्चेति युद्धमेव महोत्सवो वीराणां हर्षत्वात् शक्तीनां वृष्टिभिर्विर्षः इत्यर्थः ५४ खड्गेति स्पष्टम् ५५

नाशयंतोऽस्मरगणान् देवी शक्त्युपबृंहिताः अवाद्यंतः पट्टहान् गणाः शंखांस्तथा
परे ५३ मृदंगांश्च तथैवान्येतस्मिन् युद्धमहोत्सवे ततो देवी त्रिशूलेन गदया शक्ति
वृष्टिभिः ५४ खड्गादिभिश्च शतशो निजघानमहासुरान् पातयामास चैवान्या
न्यदास्वनविमोहितान् ५५ असुरान् भुवि पाशेन बद्ध्वा चान्यानकषयत् केचि
द्विधा कृतास्तीक्ष्णैः खड्गपातैस्तथापरे ५६ विपोथितानि पातेन गदया भुवि शे
रत वेमुश्च केचिद्गुधिरं मुसलेन भृशं हताः ५७

असुरानिति अकर्षयदिति कृषेश्चो

रादिका हृद् अपर इत्यसुरान्वयि ५६ विपोथिता इति अपरे गदया विपोथिता अमरिताः निपातेन-
निपतनेन भुवि शेरत इत्यन्वयः वेमुरिती छांदसम् ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३

केचिदिति शूलेनवक्षसिभिन्नाः भूमौ निपातिताः निपेतुरित्यन्वयः उत्तरार्द्धमुत्तरान्वयि ५८ सेनेति सेना
मनुपश्चात्कुर्वतिसेनाग्रगाः शरौघ्यासत्वात् सेनाः शल्लक्यस्तत्सदृशाश्च अपरेच्छिन्नग्रीवाः प्राणान्मुमु

केचिन्निपातिताभूमौभिन्नाः शूलेनवक्षसि निराकृताः शरौघेणकृताः केचिद्रणा
जिरे ५८ सेनानुकारिणः प्राणान्मुमुचुस्त्रिदशार्दनाः केषांचिद्वाहवच्छिन्नाच्छिन्न
ग्रीवास्यथापरे ५९ शिरांसिपेतुरन्येषामन्येमध्येविदारिताः विच्छिन्नजंघास्त्व
परेपेतुरुर्व्यामहासूराः ६० एकबाह्वक्षिचरणाः केचिद्द्व्याह्विधाकृताः छिन्ने
पिचान्येशिरसिपतिताः पुनरुत्थिताः ६१ कबंधायुयुधुर्द्व्यागृहीतपरमायुधाः
ननृतुश्चापरेतत्रयुद्धेतूर्यलयाश्रिताः ६२

चुरित्यर्थः ५९ शिरांसीति छिन्नानीतिशेषः ६०

एकइति आशिरः पादपर्यंतं पाटिताइत्यर्थः उत्तरार्द्धमुत्तरान्वयि ६१ कबंधाइति मनुष्याणांसहस्रेषु
हतेषुहतमूर्द्धस्त तदावेशात्कबंधः स्यादेकोमूर्द्धा क्रियान्वितइतिलक्षितः अपरेकबंधाश्चयुयुधुः ६२ ६३

कबंधादिति उभयत्रापियुयुधुरितिशेषः छिन्नशिरसइतिस्वरूपकथनम् छिन्नानिशिरांसिधेरितिवा ऋष्ट
यः उभयतोधाराः खड्गाः भाषंतइति छांदसः ६३ पातितैरिति रथनागसहितैरथैरित्यर्थः एवमग्रेपि ६४

कबंधाश्छिन्नशिरसः खड्गशक्त्युष्टिपाणयः तिष्ठतिष्ठेतिभाषंतोदेवीमन्येमहासु
राः ६३ पातितैरथनागाथैरस्तरैश्च वसुंधरा अगम्यासाभवत्तत्रयत्राभूत्समहा
रणः ६४ शोणितौघामहानद्यः सद्यस्तत्र प्रसृज्युः मध्येचास्तरसैन्यस्यवारणा
स्तरवाजिनाम् ६५ क्षणेनतन्महासैन्यमस्तराणांतथांबिका निन्येक्षयंयथावद्दि
स्तृणदारुमहाचयम् ६६ सचसिंहोमहानादसुत्सृजन्धुतकेसरः शरीरेभ्योऽम
रारीणामसूनिवविचिन्वति ६७

शोणितौघेति असुरसैन्यस्यमध्येवारणास्तरवाजिनाम्

शोणितस्य ओघः प्रवाहोयासृतादृश्योनद्यः प्रसृज्युः छांदसत्वात्समासः ६५ ६६ सचेति क्षयंनिन्ये
इतिशेषः तत्रोत्प्रेक्षते अमरारीणांशरीरेभ्यो असूनिवविचिन्वतीव भूतेर्लिङितियो अडागमः छांदसः ६७

देव्या इति चौप्यर्थे तु तुषु स्तृष्टाः ६८ इति शिवभट्टस्तुतसतीगर्भजनागोजीभट्टकृते सप्तशतीव्याख्या
ने द्वितीयोऽध्यायः २ ऋषिरुवाच निहन्यमानमिति १ २ तस्येति उत्तरः समूहः वाजिनां यन्ता

देव्यागणैश्च तैस्तत्र कृतं युद्धं तथाऽसुरैः यथेषां तु तुषु देवाः पुष्पवृष्टिमुचोदिवि
६८ इति श्रीमा० देवीमाहात्म्ये महिषासुरसेन्यवधो नाम द्वितीयोऽध्यायः २
ऋषिरुवाच निहन्यमानं तत्सैन्यमवलोक्य महासुरः सेनानीश्चिह्नकरः कोपाद्य
यो यो न्द्रमथां विकाम् १ स देवीं शारवर्षेणाववर्ष समरेऽसुरः यथामेरुगिरेः शृंगं
तोयवर्षेणातोयदः २ तस्य छित्वा ततो देवी लीलयेव शरोत्करान् जघान तुरगा
न्वाणैर्येतारं चैव वाजिनाम् ३ चिच्छेद च धनुः सद्यो ध्वजं चातिसमुद्भितम्
विव्याध चैव गान्धेषु छिन्नधन्वानमाश्रुगैः ४

रन्ध्रं च जघानेत्यन्वयः ३

चिच्छेदेति आश्रुगाः बाणाः ४ ५ ६ ७ ८ ९

५ सिंहमिति सव्येवामे ६ तस्याइति पफालविशीर्णः तस्याभुज इत्यन्वयः ७ चिक्षेपेति तच्छूलं अंब
राद्रविबिंबमिव इत्युत्तरान्वयि तेजोभी इत्यत्र ह्रस्वलोप इति दीर्घः ८ दृष्ट्वेति तत् एव संदरं शूलमापतत् आ

सच्छिन्नधन्वाविरथो हताश्वो हतसारथिः अप्यधावततां देवीं खड्गचर्मधरोऽसुरः
५ सिंहमागत्य खड्गेन तीक्ष्णधारेणामूर्ध्नि आजघान भुजे सव्ये देवीमप्यतिवेग
वान् ६ तस्याः खड्गो भुजं प्राप्य पफालं नृपनन्दन ततो जग्राह शूलं सक्रोपादरुण
लोचनः ७ चिक्षेप च ततस्तत्तु भद्रकाल्यां महासुरः जाज्वल्यमानं तेजोभीरवि
बिंबमिवांबरात् ८ दृष्ट्वा तदापतच्छूलं देवीशूलममुंचत तेन तच्छतधानीतं
शूलं सच महासुरः ९ हते तस्मिन् महावीर्यमहिषस्य च मूपतो आजगाम ग
जारूढश्चामरस्त्रिदशार्दनः १० सोपिशक्तिं मुमोचा यदेव्यास्तामंबिकाद्रुतम्
हुंकाराभिहतां भूमौ पातयामास निष्प्रभाम् ११

गच्छत् दृष्ट्वा चेत्यर्थः सच शतधानीत इति
शेषः ११ सोपीति हुंकारेति ह्रस्वम् ११

१२ तत इति समुत्पत्य आपुत्य गजकुंभांतरस्थित इत्येकं पदम् १३ युध्यमानाविति नागात् गजात् युयुधाते
इत्यत्र गृह्यत्वाभावाच्छांदसः १४ तत इति युद्धानंतरम् वेगात् समुत्पत्य गत्वा पुनस्ततो निपत्यावतीर्य इत्यर्थः

भस्मांशकिं निपतितां दृष्ट्वा क्रोधसमन्वितः चिक्षेप चामरः शूलं बाणौस्तदपि सा-
च्छिनत् १२ ततः सिंहः समुत्पत्य गजकुंभांतरस्थितः बाहुयुद्धेन युयुधेतेनो-
च्चैस्त्रिदशारिणा १३ युध्यमानो ततस्तौ तु तस्मान्नागान्महीगतौ युयुधातेतिसंर-
ब्धौ प्रहारैरतिदारुणैः १४ ततो वेगात् समुत्पत्य निपत्य च मृगारिणा करप्रहारेण
शिरश्चामरस्य पृथक्कृतम् १५ उदग्रश्चरणे देव्या शिला वृक्षादिभिर्हतः दंतमुष्टि
तलैश्चैव करालश्च निपातितः १६ देवीकुन्दागदापातैश्चूर्णयामास चोद्धतम् बाष्क-
लं भिंदिपालेन बाणोस्ताम्रं तथांधकम् १७

युधेः युष्टिभिः तलैश्च पेदैश्च इत्यर्थः यद्वा दंतैर्दंतक्षतैरित्यर्थः १६ देवीति उद्धतं तत्र माभिंदीति दमध्यः १७

१८ बिडालस्येति यमक्षयं यमगृहं १९ एवमिति गणान्निश्वाससंभवान् २० कांश्चिदिति खुरः कवर्गा

उग्रास्यमुग्रवीर्यं च तथैव च महाहनुम् त्रिनेत्रा च त्रिशूलेन जघान परमेश्व
री १८ बिडालस्यासिना कायात्पातयामास वैशिरः दुर्धरं दुर्मुरवं चोभौ शरै-
र्निन्येयमक्षयम् १९ एवं संक्षीयमाणे तु स्वसैन्ये महिषासुरः माहिषेण स्वरूपे
ण त्रासयामास तान् गणान् २० कांश्चित्तुंडप्रहारेण खुरक्षपैस्तथा परान् लांगू
लताडितांश्चान्यान् शृंगाभ्यां च विदारितान् २१ वेगेन कांश्चिदपरान्नादेन प्रमणे
न च निःश्वासपवनेनान्यान्यात्पातयामास भूतले २२ निपात्य प्रमथानीकमभ्य
धावत सोसरः सिंहं हंतुं महादेव्याः कोपं च क्रेततोंबिका २३ सोपिकोपान्म-
हावीर्यः खुरक्षरुणामहीतलः शृंगाभ्यां पर्वतानुच्चांश्चिक्षेप च ननाद च २४

दिः २१ वेगेन कां

श्चिदिति वेगयुक्तप्रमणेन वेगो गतेर्भ्रमणं मंडलाकारगतिः २२ निपात्येति प्रमथाः गणाः २३ २४ ६९

वेगेनेति विक्षण्णाकुट्टिताव्यशीर्यत कर्मकर्तरिरूपम् सर्वतः सार्वविभक्तिकस्तसिः प्लावयामासज-
लेनेतिशेषः २५ धुतेति कपितेत्यर्थः खंडस्यखंडायस्यांक्रियायांश्वासानिलेनाकाशंप्रत्यस्ताः क्षिप्ताः

वेगश्चमणविक्षण्णामहीतस्यव्यशीर्यत लांगूलेनाहतश्चाब्धिः प्लावयामास-
सर्वतः २५ धुतशृंगविभिन्नाश्चखंडंखंडंययुर्धनाः श्वासानिलास्ताः शतशोनि-
पेतुर्नभसोचलाः २६ इतिक्रोधसमाध्मातमापततंमहास्फुरम् दृष्ट्वासान्चंडिकाको-
पंतदूधायतदाकरोत् २७ साक्षिस्वातस्यैवाशंतंबबंधमहास्फुरम् तत्पाज-
माहिषंरूपंसोपिबद्धोमहामृधे २८ ततः सिंहोभवत्सद्योयावत्तस्यांबिकाशि-
रः छिन्नत्तितावत्पुरुषः खड्गपाणिरदृश्यत २९ ततएवाशुपुरुषंदेवीचिच्छेदसाय-
कैः तंखड्गचर्मणासार्वर्द्धततः सोभून्महागजः ३० अचलाः पुनराकाशात्पेतुरित्यर्थः २६ २७

सेति सातस्योपरिपाशंसिस्वातंबबंधेत्यन्वयः २८ ततइति तस्यसिंहीभूतस्यअदृश्यतदेवेतिशेषः २९ त-
तइति

तंपुरुषं देवी आश्वेवरवद्रुचर्मणेति समाहारद्वंद्वः तत्सहितं सायकैश्चिच्छेदेत्यन्वयः ३० करेणेति महासिंहं
 देवीवाहनं कर्षत इत्यस्य सिंहमित्यादिनिरुद्धं ततेति छांदसम् ३१ तत इति तथैव प्राग्वदेव ३२ तत इति महि
 षस्य शिवावतारत्वेन जायमानदयादिविच्छेदायात्रमद्यपानं पानं मद्यं कर्मणिल्युट् पानादरुणलोचना

करेण च महासिंहं तंच कर्षजगर्जच कर्षतस्तु करं देवीरवद्रुननिरुद्धं तत ३१ ततो महा
 सरोभूयो माहिषेव पुरास्थितः तथैव क्षोभयामास त्रैलोक्यं सचराचरम् ३२ ततः
 क्रुद्धा जगन्माता चंडिका पानमुत्तमम् पयो पुनः पुनश्चैव जहा सारुणलोचना ३३
 ननर्दचाक्षरः सोऽपि बलवीर्यमदोद्धतः विषाणाभ्यां च चिक्षेप चंडिकां प्रतिभूधरा
 न् ३४ सा च तान् ग्रहितांस्तेन चूर्णयंती शरोत्करैः उवाच तं मदोद्धूतमुखरागाकुला
 क्षरम् ३५

पुनः पुनर्जहा सेत्यन्वयः ३३ ननर्दति बलं शरीरं वीर्यमुत्साहः ताभ्यां मदो गर्वः ३४ सा
 चेति मदेनोद्धूत अतिशयेन जातो मुखरागो यस्य सा आकुलाक्षरमिति वचनं क्रियाविशेषणम् मद्यस्वभावो
 यम् ३५

देव्युवाच गर्जगर्जेति संक्षमेण हिरुक्तिर्मदेनच पिबामीति पूर्वपपावित्युक्तिः राज्ञांप्रतिक्रमइतिनदोषः ३६
ऋषिरुवाच एवमिति समुत्पत्य कूर्दनं कृत्वा तंसा आरूढा अथ एनं पादेनाक्रम्य दृढं बध्वा कंठे शूलेनाताड

देव्युवाच गर्जगर्जक्षणांमूढमधुयावसिबाम्यहम् मयात्वयि हतेनैवगर्जिष्यंत्या
इह देवताः ३६ ऋषिरुवाच एवमुत्कासमुत्पत्य सारूढा तं महास्फुरम् पादेना-
क्रम्य कंठे च शूलेनैवमताडयत् ३७ ततः सोऽपि पदाक्रांतस्तथानिजमुखात्ततः
अर्धनिष्क्रांत एवातिदेव्यावीर्येण संवृतः ३८ अर्धनिष्क्रांत एवासौ शुध्यमानो म
हास्फुरः तयामहासिना देव्या शिरश्छित्वा निपातितः ३९

यदित्यन्वयः ३७ तत इति

तथा पादाक्रांतः दृढं धृतोऽपि सः ततः शूलताडनोत्तरं ततः माहिषस्वरूपीयात् निजमुखाद्वर्धनिष्क्रांतः
निःसृतार्धकायः एव देव्यावीर्येण अति अतिशयेन संवृतः परिचुद्धः निष्क्रमितुं नाशक इत्यर्थः ३८ अर्द्धेति
एवं च शिरश्छेदोद्भवं तं दानवं शूलपाणिनमिति शेषः कल्पांतराय इति बोध्यम् ३९ ५१ ५२ ५३

तत इति ननाशपलायितं हाहेति कृतं येनेति सैन्यविशेषणम् ४० तुष्टुवुरिति सरा इन्द्राद्याः दिव्यैर्ब्रह्मादि-
भिः सह महर्षिभिश्च सह तुष्टुवुरित्यर्थः ४१ इति शिवभट्टकृतसतीगर्भजनागोजीभट्टकृते सप्तशतीव्या-
ख्याने महिषासुरवधो नाम तृतीयोऽध्यायः ३ तुष्टुवुः सरा इत्युक्तांतां स्तुतिमाह ऋषिरुवाच शक्रादयः

ततो हाहा कृतं सर्वं दैत्यसैन्यं ननाशतत् प्रहर्षं च परं जग्मुः सकला देवतागणाः ४०
तुष्टुवुस्तां सरा देवीं सह दिव्यैर्महर्षिभिः जगुर्गन्धर्वपतयोननृतुश्चाप्सरोगणाः ४१
इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे देवीभगवती महिषासुरवधस्तृतीयोऽध्यायः ३ ऋषिरुवा-
च शक्रादयः सरा गणानि हते निवीर्ये तस्मिन् नुरात्मनि सरारिबले च देव्या तां तुष्टुवुः प्र-
णति नम्रशिरोधरां सावाग्भिः प्रहर्षपुलकोद्गमचारुदेहाः १ देव्या यया ततमिदं ज-
गदात्मशक्त्यानिःशेषदेवगणशक्तिसमूहमूर्त्या तामं बिकामखिलदेवमहर्षिपूज्यां भ-
क्त्यानताः स्मविदधातुश्च भानि सानः २

इति तस्मिन् महिषासुरे देव्यानि हते इत्यन्वयः शिरोधरा ग्रीवा अ-
सः स्कन्धः पुलकाः रोमांचाः १ देव्येति आततं व्यासंत-

तंसृष्टं च निःशेषदेवगणशक्तीनां समूहनायकद्वये तच्छक्तिसमूह एव तेजोऽंशप्रचय एव च मूर्तिर्विग्रहो यस्य
स्तयेत्यर्थः समूह इति भावेकः न तास्मेत्यत्र वाशरीति विसर्गस्थसः २ यस्या इति यस्या अतुलं प्रभावं तेजः बलं शा-
रीरं वक्तुमनंतः सहस्रास्योपि ब्रह्मास्त्राद्यापि हरः सर्वशक्तिरपि नालं पर्याप्तं असुरेभ्यो भयस्येत्यर्थः द्वंद्वे वा समाहोरे वा ३

यस्याः प्रभावमतुलं भगवाननंतो ब्रह्मा हरश्च न हिवक्तुमलं बलं च सान्चंडिकाखिलज-
गत्परिपालनाय नाशाय चास्फुरभयस्य मतिं करोतु ३ यात्रीः स्वयं सुकृतिनां भवनेष्वल-
क्ष्मीः पापात्मनां कृतधियां तद्दयेषु बुद्धिः श्रद्धासतां कुलजनप्रभवस्य लज्जातां तां-
नताः स्मपरिपालयद्देवि विश्वम् ४

यात्रीरिति पापात्मनां भवनेष्वलक्ष्मीः कृतधियां निर्मलां-
तः करणानां तद्दयेषु बुद्धिः स्वर्गापवर्गसाधनं ज्ञानं सतां तद्दयेषु श्रद्धा आस्तिक्यबुद्धिः कुलजनप्रभवस्य श-
ऊजन्मनो तद्दयेषु लज्जा करणीया प्रवृत्तिलक्षणोऽंतःकरणवृत्तिविशेषः नताः स्मेति प्रावत् ४ एषा अपा-
ततः स्तुतिर्वस्तुतस्त्वनिर्वर्च्यास्तत्पैवेत्याह किमिति अस्फुरादैत्याः देवाः शिवादयः गणाः प्रमथाः तत्प्रभृ

तिषु अचिंत्यं सर्वोत्कृष्टत्वादनिरूपणीयंतवरूपं अतः किंकेन प्रकारेण वर्णयामन्वपरंदैत्यनाशकारिभूरिवीर्य-
 अति अत्युत्कृष्टं च परं युद्धेषु यानि चरितानि तन्व्यथ्यति अत्युत्कृष्टानि अतः किं वर्णयामेत्यन्वयः सर्वत्राचिंत्या इति
 ५ मूलप्रकृतिस्त्वमेवेत्याह हेतुरिति त्वंसमस्तजगतां हेतुर्मूलकारणं तत्र हेतुर्यतः त्रिगुणासत्त्वरजस्तमोयुता

किं वर्णयामतवरूपमचिंत्यमेतत्किंचातिवीर्यमस्फुरक्षयकारिभूरि किंचाहवेषु चरिता
 नितवातियानि सर्वेषु देव्यस्फुरदेवगणादिकेषु ५ हेतुः समस्तजगतां त्रिगुणापि दोषैर्न
 ज्ञायसे हरिहरादिभिरप्यपारा सर्वाश्रयाऽखिलमिदं जगदंशभूतमव्याकृतादिपर
 माप्रकृतिस्त्वमाद्या ६

नन्वेवं रागादिसंबंधेन सर्वकारणं न स्यादत आह अपीति त्रिगुणापि दो
 षैः रागादिभिर्न ज्ञायसे न विषयीक्रियसे यद्वा दोषैर्विशिष्टा केनापि न ज्ञायसे तदभावादित्यर्थः नन्वेवं परिच्छि
 न्ततया सर्वहेतुत्वं न स्यादत आह हरिहरादिभिरप्यपारा अज्ञातपरिच्छेदापरिच्छेदाभावादित्यर्थः तत्र हेतुः स
 र्वाश्रया सर्वमाश्रयं यस्याः साकार्ये हि कारणमाश्रयते सर्वत्र वर्तमाना च यतश्च एव जगत् तवांशभूतं सर्वसमष्टे
 र्ब्रह्मणस्त्वदंशत्वात् एतद्वयं परिच्छिन्नत्वव्याहृतं स्यादिति भावः नन्वेवं विकारापत्तिरत आह अव्याकृताषड्वि

धविकाररहितत्वात् हियतः संसारमाद्याप्रथमाप्रकृतिः सत्वरजस्तमसां साम्यावस्थासि कीदृशी परमा परमा-
त्मा मीयते जीवभावेन विच्छिद्यते यया परमात्मैव प्रकृतिः धर्माध्यासात् जीवत्वेनाध्यवसीयते ६ यस्या इति-
हे देवियस्याः समुदीरणेन उच्चारणेन समस्तसुरता सकलसरसमूहः सर्वयज्ञेषु तृप्तिं प्रयातिसा स्वाहा त्वमेवासि-
वै प्रसिद्धं तथा पितृगणस्यापितृसि हेतुस्त्वमेव अतएव जनैः पितृकर्मणि स्वधा च उच्चार्यसे वा स्वाहा ७ प्रकृति

यस्याः समस्तसरता समुदीरणेन तृप्तिं प्रयातिसकलेषु मखेषु देवि स्वाहा सिवै पितृगण
स्य च तृप्तिहेतुरुच्चार्यसे त्वमतएव जनैः स्वधा च ७ यामुक्तिहेतुरविचित्यमहाव्रता त्व-
मध्यस्यसे सुनिश्चितं द्वियतत्त्वसारैः मोक्षार्थिभिर्मुनिभिस्तसमस्तदोषैर्विद्यासिसा
भगवती परमाहि देवी ८

रूपत्वमुक्त्वा ब्रह्मापित्वमेवेत्याह येति हे देविया विमुक्तिहेतुः अविचित्यम
नुष्ठेयत्वचिंताया अप्यविषयं महाव्रतं अहिंसा सत्यास्तेय ब्रह्मचर्या परिग्रह रूपं योगशास्त्रं प्रसिद्धं साधनं यस्या
ईदृशी च या सा भगवती भगवद्भिषया परमा उत्कृष्टविद्या तद्भिषया वरणमर्जिका ब्रह्मज्ञानं रूपा त्वमेवासि हिय-
तः अतस्त्यक्तसमस्त रागादि मोक्षेच्छुभिर्मुनिभिर्वशीकृतेन्द्रियैः तत्त्वं ब्रह्मैव ज्ञेयत्वेन सारो येषां तैरभ्यस्यसे इ

त्यर्थः अभ्यस्यसे इत्यत्रासंधिः संहिताया अनित्यत्वात् ८ शब्देति स्रविमलानामपौरुषत्वेन दोषरहितानां च-
वायं जुषां साम्नां च निधानमाश्रयः शब्दब्रह्मरूपा भवस्य संसारस्य भावनाय प्रवृत्त्यविच्छेदाय या देवी द्योतन-
शीला त्रयीवेदत्रयीसात्वं भवती भवन्ति ते भवाः प्राणिनस्तेषां भवाय जीवनाय वार्ता कृषिवाणिज्यपशुपालत्व-
म् ९ तदधिष्ठात्र्यपित्वमेवेत्याह मेधासीति मेधासरस्वती सैव दुःस्वप्राप्यत्वेन दुर्गासीत्युच्यते दुर्गसंसारसागरस्य-

शब्दात्मिका स्रविमलग्र्यजुषां निधानमुद्गीथरस्य पदपाठवतां च साम्नाम् देवी त्रयी भगव-
ती भवभावनाय वार्ता च सर्वजगतां परमार्तिहन्त्री ९ मेधासिदेवि विदिता खिलशास्त्र-
सारा दुर्गासि दुर्गभवसागरनौरसंगा श्रीः कैटभारित्कदये कृताधिवासा गौरीत्वमेव
शशिमौलि कृतप्रतिष्ठा १० ईषत्सहासममलं परिपूर्णं चंद्रबिंबानुकारिक नकोत्तमकां-
तिकांतम् अत्यद्भुतं प्रहृतमात्तरुषा तथापि वक्त्रं विलोक्य सहसामहिषासुरेण ११ नोः ज्ञानद्वारा

एवं पूर्वार्धेन ब्राह्मीत्वं चोक्तम् प्रसिद्धनौ तोव्यतिरेकमाह असंगेति साहिकर्णधारादि संगवती शंभौ कृता प्रतिष्ठा
अस्पृश्यया अद्भुतशरीरत्वात् उत्तरार्धेन रौद्रीत्ववैष्णवीत्वं चोक्तम् १० ईषदिति ईषत्सहासमहितं छांदसः पदव्य-

त्ययः पूर्वार्धोक्तगुणविशिष्टं तव वक्त्रं विलोक्यापि आसरोषेण प्रासरोषेण महिषासुरेण सहसा दर्शनस-
मकालमेव तथातिनिष्ठुरयत्नत्तदत्याश्चर्यमित्यर्थः जगन्मोहकमिति दृष्ट्वा तत्तस्य मोह इति अतिमुग्धे
दोयम् तादृशस्यापि वधेन देव्या एवोत्कर्षः सिध्यति ११ दृष्ट्वा त्विति दृष्ट्वापीत्यर्थः श्रुवोः कुटीव कृता तथा

दृष्ट्वा तु देविकुपितं श्रुकुटीकरालमुद्यच्छशांकं सदृशच्छवि यन्न सद्यः प्राणान्मुमोच
महिषस्तदतीव चित्रकं जीव्यते हि कुपितां तं कदर्शनेन १२ देवि प्रसीद परमाभवती भ
वाय सद्यो विनाशाय सिकोपवती कुलानि विज्ञातमेतदधुन वयदस्तमेतन्नीतं बलसुविपु
लं महिषासुरस्य १३

करालं भीषणम् उद्यच्छशांकेत्यनेनातिरक्तता अनेन महिषस्यापि धीर-
त्वं देव्युत्कर्षः प्राग्वदेव १२ देवीति देवि प्रसीदेत्युक्ता विचार्य व्यर्थमेतद्वचः प्रसन्नत्वादेव तवेत्याह भवती परासा-
नुग्रहामाबुद्धिर्यस्यास्तादृशी कथमेतत् ज्ञातं तत्राह यतो नो भवाय कोपवती त्वं नोरिपुणां कुलानि सद्यो विना-
शायसि तत्र संप्रतिपत्तिमाह विज्ञातमित्यादि एवं च कोपोऽप्यपररक्षणफलको न तु स्वाभाविक इति सैत्वगुण प्र-
धानं दर्शितम् १३ ते इति संमताः महाजनां गीकृताः धर्मघरितो वर्गः धर्मार्थकाममोक्षरूपः धन्याः पुण्यवत्ते

नप्रसिद्धाः निभृताः नितरां रोषिताः अशुभदयदा सर्वमनोरथदा १४ धर्म्याणीति हे देवि भवती प्रसादात्त्यः सुकृ-
 ती प्राग्धर्मार्जितपुण्यवान् सततमेव सुकृतलब्धत्वप्रसादादेव अत्यादृतः नित्येनैमित्तिकादावतिश्रद्धावान् प्रति-
 दिनं सदैव षष्टि धरिकावच्छेदेन सकलानि धर्म्याणि कर्माणि करोति पुनस्त्वत्त एव त्वत्प्रीत्युद्देशेन कृतकर्म

त्ते संमता जनपदेषु धनानि तेषां तेषां यशां सिनचसीदति धर्मवर्गः धन्यास्त एव नि-
 भृतात्मजभृत्यदारा येषां सदा श्रुदयदा भवती प्रसन्ना १४ धर्म्याणि देवि सकला-
 नि सदैव कर्माणि प्यत्यादृतः प्रतिदिनं सुकृती करोति स्वर्गं प्रयाति च ततो भवति प्रसा-
 दाच्छोकत्रयेऽपि फलदाननुदेवितेन १५ दुर्गे स्मृता हरसि भीतिमशेषजंतोः स्वस्थैः स्मृ-
 तामतिमतीव शक्तभाददासि दारिद्र्यदुःखं भयहारिणिका त्वदन्यासवपिकारकरणा-
 य सदा र्द्रचित्ता १६

भ्योलब्धत्वप्रसादादेव स्वर्गं प्रयाति ततः क्रमेण वामोक्षं च ननु निश्चये-
 तेन त्वं लोकत्रयेऽपि फलदा इति शेषः १५ दुर्गेति दुर्गे दुर्गमे संकटे इति यावत् तन्नाम इति च दारिद्र्यश-
 ब्दभावेऽप्युक्तं प्रतिकूलप्रतिसंधानजम् आर्द्रचित्तास्त्रिंशच्चित्ता १६ ६७ ६८ ६९

सर्वोपकारित्वमुपपादयति एभिरिति दैत्यैरित्यर्थः उपैतीति लङ् उपैत्वित्यर्थः एते दैत्यानामेत्यभ्युपगमेन
रकायेति तादर्थ्ये च नुर्थी तथापिरणे मृत्युं पश्य स्वर्गं गच्छंतु इति हेतुत्रयं मनसि कृत्वा जगदहितानहंसीत्यर्थः
१७ दृष्ट्वेति दर्शनोत्तरमेतावन्मात्रेणैव भस्मकरणयोग्येषु यत्त्वं शस्त्रं पातयसि तत्तेषामुत्तमं लोकं प्राप्स्ये-

एभिर्हृतेर्जगदुपैतिसुखं तथैते कुर्वंतु नाम नरकाद्यविशयपापम् संग्राममृत्युमधिग-
म्य दिवं प्रयांतु मत्वेति नूनमहितान्विनिहंसि देवि १७ दृष्ट्वैव किं न भवती प्रकरोति भ-
स्मसर्वास्तरानरिषु यत्सहिणोषि शस्त्रम् लोकान्प्रयांतुरिषवोऽपि हि शस्त्रपूता इत्थं म-
तिर्भवति तेष्वहितेषु साध्वी १८ खड्गु प्रभानिकरविस्फुरणैस्तथोग्रेः शूलान्प्रकांति-
निवहेन दृशोस्तराणाम् यन्नागता विलुप्तमंशुमदिं दु खं डयोऽन्याननंतव विलोकयतां
तदेतत् १९ इतितेष्वपि उपकारिकेवलमिति किं वक्तव्यं भक्तेष्विति भावः १८ खड्गेति निकरः समू-

हः विस्फुरणं सर्वत्र प्रसरणम् निवहः समूहः यद्विलुप्तं नागतास्तदेतत् अंशुमद्यदिं दु खं डं तद्योगितद्युक्त
माननंतव विलोकयतां चैषामाश्रयादिति शेषः १९ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७

दुर्वृत्तानां वृत्तं पापं तस्य शमनं तव शीलं स्वाभाविको गुणः तथान्यैरतुल्यमन एवा विचिंत्यम् कीदृशमिति चिंता-
विषयम् दृष्ट्वैव किन्नेत्यादिना रूपं रूपमाकृतिः च परं हता आत्मसाकृताः देवायेन ईदृशः पराक्रमो येषां तेषां दैत्या-
नां हंतृ वीर्यं एवं चेदृशरूपेण दृशबलेन तेषां शस्त्रतो हननमिति तदीयपापशान्तये इति तेषु दैत्येषु दयाकृतेति भावः

दुर्वृत्तश्च शमनं तव देवि शीलं रूपं तथैतदविचिंत्यम् तुल्यमन्यैः वीर्यं च हंतृ हतदेव पराक्र-
माणा वैरिष्वपि प्रकटितैव दया त्वयैत्यम् २० केनोपमा भवतु तेस्य पराक्रमस्य रूपं च श-
त्रुभयकार्यं तिहारि कुत्र चित्ते कृपा समरनिष्ठुरता च दृष्ट्वा त्वयैव देवि वरदे श्रुचनत्रयेषु
२१ त्रैलोक्यमेतदखिलं रिपुनाशनेन त्वया समरमूर्द्धनितेऽपि हत्वा नीता दिवं रिपु-
गणाभयमप्यपास्तमस्माकमुन्मदकरारिभवं नमस्ते २२

२० केनेति अतिहारि मनोहरं विरो-

धोनालंकारः केनोपमेति तृतीया आर्षत्वात् चित्ते कृपारिपुष्यप्युपकारित्वात् निष्ठुरता तु स्पष्टैव अत्र कृपा स्वाप्ता-
विकी निष्ठुरता त्वारोपितेति विरोधपरिहार इति बोध्यं २१ त्रैलोक्यमिति त्वयैत्यंतमेकान्वयः ततोरिपुगणा-
इत्यंतमपरं वाक्यं भयमित्यतो भवमित्यंतमपरं अनेन चित्ते कृपेत्येतद्विदुः नमस्ते इत्यनेन नमस्कारातिरि-

क्षप्रत्यपकारकरणेनास्माकंसामर्थ्यमिति ध्वनितम् २२ २३ प्राच्यामिति दक्षिणे इत्यस्य दिग्भागे इति शेषः
अत्रामणेनेत्यत्र ह्रस्वाभावः संज्ञापूर्वकविधेरनित्यत्वात् २४ सौम्यानीति सृष्टिस्थिति व्यापाराणि अत्यर्थचोरा
णिसंहारव्यापाराणि तथा भुवंपृथ्वीचेत्यर्थः २५ स्वङ्गेतिसंगः संसर्गः २६ अरुषिरुवाच एवमिति नन्दनं देवो

शूलेन पाहिनो देवि पाहिरुवङ्गेन चांबिके धृतास्वनेन नः पाहि चापज्यानि स्वनेन च २३
प्राच्यां रक्ष प्रतीच्यां च चण्डिकै रक्ष दक्षिणे अत्रामणेनात्मशूलस्य उत्तरस्यांतथेभ्यः
२४ सौम्यानि यानि रूपाणि त्रैलोक्ये विचरन्ति ते आनि चात्यर्थचोराणि तै रक्षास्मां
स्तथा भुवम् २५ रवङ्गशूलगदादीनि यानि चास्त्राणि तै रंबिके करपल्लवसंगीनि-
तै रस्मान्त्रक्ष सर्वतः २६ अरुषिरुवाच एवंस्तु तास्मै रदिव्यैः कुसुमै र्नन्दनोद्भवेः
अर्चिता जगतां धान्नी तश्चागंधानुलेपनैः २७ भक्त्या समस्तै र्निदशै र्दिव्यै र्धूपै र्स्तु
धूपिता प्राह प्रसादसुमुखी समस्तान्प्रणतान् स्वरान् २८ दानम् दिव्यैः उत्कृष्टैः गंधाः श्री-

नागादयः अनुलेपनं श्रीचंदनादि २७ भक्त्येति अंतः करणेन प्रेमतया भजनं सेवनं भक्तिः तया प्रेमलक्षणा-

याभक्त्या दिव्यैर्मनोज्ञैः धूपैस्त्वितिपाठः २८ देव्युवाच व्रियतामिति देवा ऊचुः भगवत्येति २९ यदि
 तियत इत्यर्थः पूर्वान्वय्यधर्म उत्तरार्धमुत्तरान्वयियदिवापीति वाशब्द एवमर्थेयद्येवंसत्यपिवरोदेयइ-
 तितयेच्छाचेत्तदावक्ष्यमाणमस्त्वित्यर्थः अस्माकमस्मभ्यमित्यर्थः ३० संस्मृतेति हिंसेया इत्यर्थः उत्तर-

देव्युवाच व्रियतां त्रिदशाः सर्वेयदस्मत्तोषिवांछितं देवा ऊचुः भगवत्याकृतं स
 वं न किंचिदवशिष्यते २९ यदयं निहृतः शत्रुरस्माकं महिषासुरः यदिवापिवरोदेय-
 स्त्वयास्माकमहेश्वरि ३० संस्मृता संस्मृता त्वं नो हिंसेयाः परमापदः यश्चमर्त्यः स्त
 वैरेभिस्त्वांतोष्यत्यमलानने ३१ तस्य वित्तं हि विभवे धनदारादिसंपदाम् च दृष्ट्ये-
 ऽस्मत्प्रपन्ना त्वं भवेथाः सर्वदां बिके ३२ ऋषिस्त्वाच इति प्रसादिता देवैर्जगतो
 र्धेतथाऽत्मनः तथेत्युक्त्वा भद्रकाली बभूवांतर्हितानृप ३३ ईमुत्तरान्वयि ३१ तस्येति वित्तं

हि विभवेरिति सहयोगे तृतीया भवनेच साहित्यं वित्तं ज्ञानं तस्य वृद्धिरुपचयः विभवारोऽर्थद्वयः धनदारा-
 दीनां संपद अनुरूपा आत्मभावाः आदिना पुत्रादि च दृष्ट्ये उपचयाय ३२ ऋषिस्त्वाच इतीति तथात्मनः आ-

संटी-
३५

त्मनश्चार्थे इत्यर्थः तथेत्युक्ता तथास्त्वित्युक्ता भद्रं कलुषंतीति भद्रकाली अंतर्हिता दृश्या बभूवेत्यन्वयः ३३ इती-
ति स्पष्टम् ३४ पुनश्चेति गौरीदेहः कारणं यस्याः इत्यर्थः समुद्रवः प्रादुर्भावः यथा तत्र हेतुर्दुष्टवधो देवलोक रक्षणवा-
३५ ननु तेनाप्यस्याः कोऽर्थस्तदाह उपकारिणीति उपकारः स्वभावाय त इत्यर्थः तच्छृणुष्वेत्यार्षस्तद् तत्प्रकारं म-

इति तत्कथितं भूपसंभूतासायथापुरा देवीदेवशरीरेभ्योजगन्त्रयहितेऽपिणी ३४ पुन-
श्च गौरीदेहासासमुद्भूता यथाभवत् वधाय दुष्टदेवानां तथा शंभुनिष्कंभयोः ३५ रक्ष-
णाय च लोकानां देवानां मुपकारिणी तच्छृणुष्व मया रव्यातं यथावत् कथयामि ते ३६
इति श्रीमांशकादिहस्तस्मृतिर्नाम चतुर्थोऽध्यायः ४

यामत्तः निपातोऽयम् रव्यातं लोकप्र-
सिद्धं एतामुपक्रम्य लक्ष्मीतंत्रे लक्ष्मीवाक्यम् अभिषुतासुरैः साहं महिषं जघ्नुषीक्षणात् महिषांतकरीसूक्ष्मं
दृष्टं देवैर्मनीषिभिः उत्पत्तिं युद्धं विक्रांतिस्तोत्रं चेति सुरेश्वर कथयन्ति सविस्तीर्णं ब्राह्मणावेदपारगाः लभन्ते च फलं-
शश्च दाधिपत्यमनन्धरम् इति महिषांतकरीसूक्तं देवैर्महर्षीभिश्च दृष्टम् देव्याय यातमिति श्लोके खिलदेवम-
हर्षिपूज्यत्वविशेषणात् युष्माभिः स्तुतयोयाश्चेति श्लोके ब्रह्मर्षीणां स्तुतिकर्तृत्वप्रतिपादनाच्चेति बोध्यम् ३६ इति शि-

अ.
४

३५

वषट्कृतसतीगर्भजनागोजीषट्कृतेसप्तशतीव्याख्यानेचतुर्थोऽध्यायः ४ यथावत्कथयामीतिप्रतिज्ञात
 मितिहासमाह ऋषिरुवाच पुरेतिकश्यपान्दन्वामुत्पन्नौनमुचिज्येष्ठौ शंभुनिशंभौ विमोसतालव्यौचेति वा
 मनपुराणोलक्ष्मीतंत्रेपि तामसेत्वंतरे शक्रमहाविद्यांविधायसागौरीदेहात्समुद्भूताकौशिकीतितदात्थहम् वधा
 यदुष्टदैत्यानांतथाशंभुनिशंभयोः मदीयाः शक्तयोयास्तादेवश्रेष्ठशरीरगाः तास्तास्तद्रूपधारिण्यः साहाय्यं
 विदधुर्मम तामिनिर्हितदैत्येन्द्रान् हंतव्योमेयथातथा संस्तुत्यात्मनिताः सर्वामदीयाविपुषोविजाः अहंनिजम्
 ऋषिरुवाच पुराशंभुनिशंभौभ्यामसुराभ्यांशचीपतेः त्रैलोक्यंयज्ञभागाश्चतुतामदबलाश्रयान् १
 धीपश्चादैत्योशंभुनिशंभकवितिनारायणीस्तुतिर्नामसूक्तं परमशोभनम् पुरंदरतदादृष्टं देवैरग्निपुरोगमेः एषा
 संपूजिताभक्त्यासर्वज्ञत्वंप्रयच्छति कौशिकीसर्वदेवदासर्वकामप्रदात्थहम् उत्पत्तिर्युद्धविक्रान्तिः स्मृति
 श्चेतिपुरातनैः पठ्यतेत्रितयंविप्रैर्वेदेव दांगपारगैः एतासांपरमाप्रोक्ता कूटस्थासामदीयसीमहालक्ष्मीमहा-
 भागाप्रकृतिः परमेश्वरि आयुष्यास्ततये दृष्टं ब्रह्माद्यैः सकलैः सुरैः नमोदेव्यादिकंदेवीसूक्तं सर्वफलप्र-
 दम् इमांदेवीस्तुवनित्यंस्तोत्रेणानेनमामिह केशानतीत्यसकलानैश्वर्यमहदभुतइतियज्जह्वाविश्यसुरयोपरां-
 सिद्धिमवापनुरिति अग्निमुखदेवगणदृष्टस्तोत्रनारायणीसूक्तम् तन्नारायणिनमोस्तुतइतिबहुधाख्यासात् नमोदे

व्यैइत्यादिकं देवीसूक्तं देवीपदेनोपक्रमात् इति बोध्यम् मदो गर्वः बलं शक्तिः १ ताविति स्रवति कर्मणिलोकं प्रेरय-
तीति सूर्यस्तस्य भावः सर्वलोककर्मप्रेरकता तद्वै देवमधिकारं तथा कौबेरं वरुणस्य चाधिकारमित्यन्वयः २
ताविति पवनः ऋध्यते तेनेनेति करणे किप् तेन तदधिकारमित्यर्थः हृतेति आत्मसात्कृता इत्यर्थः अधिका

तावेव सूर्यतां तद्वदधिकारं तथैव देवम् कौबेरमथ याम्यं च चक्राते वरुणस्य च ३ तावेव प-
वनं हि च चक्रतुर्वह्नि कर्म च ततो देवा विनिर्धूता अष्टराज्याः पराजिताः ३ हृता अधिका-
रास्त्रिदशास्ताभ्यां सर्वे निराकृताः महासुराभ्यां तां देवीं संस्मरंत्य पराजिताम् ४ तथा
स्माकं वरोदत्तो यथापत्स्मृता खिलाः भवतां नाशयिष्यामि तत्क्षणात् परमापदः ५
इति कृत्वा मतिं देवा हि मवंतं न गेश्वरम् जग्मुस्तत्र ततो देवीं विष्णुसायां प्रतुष्टुवुः ६

स्त्रिरावृता दशत्रिदशाः अधिकावृत्तरूपां तभावेनैकार्थाभावः तेन त्रयस्त्रिंशदित्यर्थः ते चार्का द्वादश रुद्रा एकाद-
श च सवोष्टौ विश्वे देवो द्वाविति एक एव त्रिंशद्बतंत्रेणोभयार्थः निराकृताः स्वर्गादपि निराकृताः निःसारिताः संस्मरन्ति स्मृत-
वंतः वर्तमाना सामिष्ये भूते लर् ३ ४ तत्र हेतुमाह तथेति स्मृता सती अखिलाः परमापदा इत्यन्वयः ५ इतीति भवान्या

अभिव्यक्तिस्थानत्वाद्धिमवद्रुमनं तत्रहिमवतिशंभनिशंभदमन्याः सरस्वतीलेपियथाविष्णुमायात्वं तथोक्तमु-
पक्रमे ६ द्योतितांसर्वात्म्येनस्तुतिमाह देवाऊचुः नम इति देवी धृत्यादीनि महादेवी महतां ब्रह्मादीनामपि स्व-
र्गादिव्यवहारप्रवर्तयित्री शिवा कल्याणरूपा तद्देतुत्वात् प्रकृत्यै सृष्टिशक्त्यै भद्रारक्षणशक्तिः नियताः समाहित-

देवाऊचुः नमो देव्यै महादेव्यै शिवायै सततं नमः नमः प्रकृत्यै भद्रायै नियताः प्रणताः
स्मताम् ७ रौद्रायै नमो नित्यायै गौर्यै धान्यै नमो नमः ज्योत्स्नायै चंद्रायै पिण्यै सुखायै स-
ततं नमः ८ कल्याण्यै प्रणतां चंद्रायै सिद्धायै नमो नमः नैर्ऋत्यै भूभृतां लक्ष्म्यै शर्वाण्यै
तेनमो नमः ९ दुर्गायै दुर्गपारायै सारायै सर्वकारिण्यै ख्यात्यै तथैव कृष्णायै धूम्रायै-
सततं नमः १०

चिन्ताः प्रणताः स्मत्येति पाद पूरणे ७ रौद्रायै इति संहारशक्त्यै नित्याकाशानवच्छिन्ना
नित्याख्याशक्तिरूपा च गौरीति तद्धारणा धात्री जगदाधारा ज्योत्स्ना चंद्रकिरणा इंदुश्चंद्र इदमुपलक्षणम् ज्यो-
तीरूपस्य स्वरूपपरमानंदरूपा ८ कल्याणी तत्कर्त्री शर्वाणी शिवशक्तिः ९ दुर्गायै इति दुःखक्षेयायै दुर्गोदुरधिगमः
परिच्छेदोयस्यास्तस्यै दुर्गात्संसारोत्सारं करोतीति च सारो बलं तद्धृत्यै सर्वकारिण्यै सर्वजननेस्वनं त्रायै प्रकृतिपुरुषयो-

र्भेदज्ञानं रव्यातिस्तद्रूपैः प्रसिद्धौ च कृष्णातद्वर्णा कृष्णशक्तिश्च धूमातद्वर्णा १० अतीति विद्यात्वेन संसारता
रकत्वादति सौम्या अविद्यारूपेण संसारहेतुत्वादति रौद्रा नमोनमः इत्येतदुक्तिपूर्वकं नताः नम्रा इत्यर्थः जग-
त्प्रतिष्ठा जगदुपादानकारणम् देव्यै देवशक्त्यै कृतिः क्रिया ११ येति विष्णुमायामूलशाब्दविद्येति शाब्दिता स

अतिसौम्यातिरौद्रायै नतास्तस्यै नमोनमः नमोजगत्प्रतिष्ठायायै देव्यै कृत्यै नमोनमः ११
या देवी सर्वभूतेषु विष्णुमायेति शाब्दिता नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः १२
या देवी सर्वभूतेषु चेतनेत्यभिधीयते नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः १३
या देवी सर्वभूतेषु बुद्धिरूपेण संस्थिता नमस्तस्यै ० १४ या देवी सर्वभूतेषु नि-
द्रारूपेण संस्थिता नमस्तस्यै ० १५ या देवी सर्वभूतेषु क्षधारूपेण संस्थिता न
मस्तस्यै ० १६ या देवी सर्वभूतेषु छाया रूपे ० नमस्तस्यै ० १७

मस्तस्यै इति त्रिकोणकायिकवाचिकमानसिकरूपं नमस्कारत्रयं दर्शितमेव मयेऽपि १२ चेतनानिर्विकल्पाया-
चिच्छक्तिरित्युच्यते १३ बुद्धिः सविकल्पकज्ञानम् १४ निद्रा सुषुप्तिः स्वभावस्थावा १५ क्षुधा अभ्यवजिहीर्षा १६-
छायासां

सारतापाभावः वर्णसादृश्यं च १७ शक्तिः कार्यजननसामर्थ्यम् १८ तृष्णा अनात्मीयस्वीकारेच्छा १९
क्षांतिः सत्यपिसामर्थ्येऽपकाराचिकिर्षा २० जातिः गोत्वादिः २१ लज्जा स्वकार्यविषयान्यज्ञानभिन्ना

यादेवी० शक्तिरूपेण० नमस्तस्यै० १८ यादेवी० तृष्णारूपेण० नमस्तस्यै०
१९ यादेवी० क्षांतिरूपेण० नमस्तस्यै० २० यादेवीसं० जातिरूपेण० नम-
स्तस्यै० २१ यादेवी० लज्जारूपेण० नमस्तस्यै० २२ यादेवीसं० शान्तिरू-
पेण० नमस्तस्यै० २३ यादेवी० श्रद्धारूपेण० नमस्तस्यै० २४ यादेवीसं०
कांतिरूपेण० नमस्तस्यै० २५ यादेवी० लक्ष्मीरूपेणसं० नमस्तस्यै० २६
यादेवीसं० वृत्तिरूपेणसंस्थिता० नमस्तस्यै० २७ यादेवीसं० स्मृतिरूपेण०
नमस्तस्यै० २८ यादेवीसं० दयारूपेणसंस्थिता० नमस्तस्यै० २९

मः विषयो परतिरूपः २३ श्रद्धा श्रुत्याद्युक्तेर्ये आस्तिकत्वम् २४ कांतिः शोभा २५ लक्ष्मीर्धनादिसंपत् २६
वृत्तिर्जीविका वृत्तिश्च २७ स्मृतिरनुभूतविषयज्ञानम् २८ दया परदुःखापहारेच्छा २९ ६५ ६५

तुष्टिरधिगताधिकानभिलाषः ३० मातापालयित्रीमातृकाधिष्ठात्रीदेवताच ३१ भ्रांतिरतद्वतितद्वत्प्रत्ययः
३२ इन्द्रियेति याखिलेषुभूतेषु अंतर्याविद्या स्थिताइन्द्रियाणांज्ञानकारणानांज्ञानविषयाणांसूक्ष्मस्थू-
लानां अधिष्ठात्रीप्रवर्तिकाच तस्यैव्यास्यैदेव्यैव्यासिकायैइत्यर्थः ३३ चितिःचिच्छक्तिः ३४ अत्रायं

यादेवीस० तुष्टिरूपेण० नमस्तस्यै० ३० यादेवीस० मातृरूपेण० नमस्तस्यै०
३१ यादेवीसर्वभूतेषु भ्रांतिरूपेणसंस्थिता नमस्तस्यैनमस्तस्यै० ३२ इन्द्रिया-
णामधिष्ठात्री भूतानामखिलेषुया भूतेषुसततंतस्यैव्यास्यैदेव्यैनमोनमः ३३
चितिरूपेणयाकृत्स्नामेतव्याव्यास्थिताजगत् नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैन-
मोनमः ३४ स्मृतासुरेः पूर्वमभीष्टसंश्रयात्तथासुरेद्रूपादिनेषुसेविता करोतुसा-
नःशुभहेतुरीश्वरीशुभानिभद्राप्यभिहंतुच्चापदः ३५

संग्रहः विष्णुमायान्वेतनान्च
बुद्धिनिद्रेक्षधातथा छायाशक्तिश्चतृष्णाचक्षांतिर्जातिरुततःपरम् लज्जाशांतिस्तथाश्रद्धाकांतिर्लक्ष्मी-
स्ततःपरम् वृत्तिस्मृतिर्दयाचैवतुष्टिर्माताततःपरम् भ्रांतिर्व्यासिश्चितिश्वैवत्रयोविंशतिसंख्यकाः

इतोधिकमनार्थस्यात्तत्रेकात्यायनेस्फुटम् नवार्णपीठपूजाविधावेताएवत्रयोविंशतिः तत्कथनं व्यासिचि-
 त्योः त्यागश्च तदयुक्तम् कात्यायनीतत्रविरोधात् स्तुतेतियाशुभहेतुरीश्वरीसुरैर्ब्रह्मादिभिः पूर्वस्तुता
 तथा इंद्रेण च महिषवधे सत्यभीष्टस्य संश्रयात् दिनेषु प्रतिदिनं सेवितासानः शम्भानि भद्राणि अतिशयि

यासांप्रतंचोद्धृतदैत्यतापितैरस्माभिरीशाचसुरैर्नमस्यते याचस्मृतातत्क्षणमे-
 वहन्ति नः सर्वापि दौर्भक्तिविनम्रमूर्तिभिः ३६ ऋषिरुवाच एवंस्तवादियुक्तानां
 देवानां तत्र पार्वती स्नातुमभ्यायेद्योतोये जान्हव्या नृपनन्दन ३७ सा ब्रवीन्ता-
 न्स्तरान्स्फुभूर्भवद्भिः स्तूयते त्रका शरीरकोशतश्चास्याः समुद्धृता ब्रवीच्छ्रुवा
 ३८ तश्च भानि करोतु आपदश्च हंतित्यन्वयः ३५ येति सांप्रतंच या ईशासुरैरस्माभिः उद्धृतदैत्यपीडि

तैः नमस्यते स्तूयते च करोतु सान इत्यनेनान्वयः ३६ ऋषिरुवाच एवमिति तत्र देवसन्निहिते देशजन् पार्वती-
 जान्हव्यास्तोये स्नातुमिव स्तूयते स्तवादियुक्तानां मभिसंमुखं ययावित्यर्थः ३७ तथापि तेषामज्ञानं दृष्ट्वा का-
 स्तूयत इति पृच्छति सति कामदया स्तूयते यन्मां नाभिभाषथ मदयाया अभावः ततोप्यज्ञानमेव दृष्ट्वा तेषां

दययास्वयमब्रवीत् अस्याइत्युक्तिः राजानं प्रति कृपेः शरीररूपात् कोशतो गृहात् समुद्भूता सत्व प्रधानांशेन
प्रादुर्भूता त एव शिवा अब्रवीदित्यर्थः ३८ किमब्रवीत्तत्राह स्तोत्रमिति समेतैः मिलितैः रणो निशंभेन प
राजितैः अत एव शंभेन निराकृतैः स्वर्गादिति शेषः ३९ शरीरेति यत् निर्गता तत् कौशिकीति गीयते इत्यन्वयः
कौशिकीति पृषोदरादित्वात्साधुतालव्यमिदम् ४० तस्यामिति कृष्णा सहोदरीत्वान्नमः प्रधानशिवशक्ति

स्तोत्रं समेतं क्रियते शंभुदेव्य निराकृतैः देवैः समेतैः समरे निशंभेन पराजितैः ३९
शरीरकोशाद्यत्तस्याः पार्वत्यानिःसृतां बिका कौशिकीति समस्तेषु ततो लोकेषु गी
यते ४० तस्यां विनिर्गतायां तु कृष्णा भूत्सापि पार्वती कालिकेति समारब्ध्या ताहिमा
चलकृता श्रया ४१

त्वाच्च कृष्णावर्णत्वं सरस्वत्याः प्रादुर्भूतत्वाच्च शिवशक्तेस्त एव पुनः सर-
स्वत्या निर्मम इति बोध्यं तदारभ्य शिवः कालीपतिरिति बोध्यम् आश्रयः स्थानं तदुक्तं वैद्यकृतिकरहस्ये गौरी
देहात्समुद्भूताया सत्वैक गुणा श्रया साक्षात्सरस्वती प्रोक्ता शंभास्करनिबर्हिणी दधौ चाष्ट भुजा बाणमुस
ले शूलचक्रभृत् शंखं घंटां लांगलं च कार्मुकं च सुधाधिप एषा संपूजिता भक्त्या सर्वज्ञत्वं प्रयच्छति शिव

पुराणसंहितायां दैत्योऽंभनिःशंभारव्यौ भ्रातरौ संबभूवतुरिति याचितं तपसा ताभ्यां ब्रह्मणः परमेष्ठिनः अवध्यत्वं जगत्सिन् पुरुषैरखिलैरपि अयोनिजा तु या कन्यास्यंगकोशसमुद्भवा अजातपुंस्पर्शरतिरखिलं बपराक्रमा तस्यावध्यावुभौ संख्येतस्यां कामाभिभूतये इति चाभ्यर्थितो ब्रह्मा ताभ्यां प्राह तथास्त्विति ततस्ताभ्यां जगति उपद्रुते तयोर्लयाय देवेशं ब्रह्मार्पितवान् शिवम् विनिंद्या पिरहस्यं वा क्रोधयित्वा यथा तथा तद्वर्णकोशजां शक्तिमकामां कन्यं कामिकाम् निःशंभं शंभयोर्हन्त्री देवेभ्यो दानुमर्हसि एवमभ्य-

ततोऽबिकां परं रूपं बिभ्राणां सुमनोहरम् ददर्श चंडो मुंडश्च भृत्यौ शंभनिःशंभयोः ४२

र्थितो धात्रा भगवान् नीललोहितः कालीत्याहूरहस्यं वामित्युक्तं क्रुद्धां तां दृष्ट्वा क्रीडार्थं कालीत्युक्तमिति शिवस्योक्तेः भूयसी च तव प्रीतिरगौरमिति मेव पुः क्रीडोक्तिरपि कालीति घटते कथमन्यथेति देवीवचनमुपन्यस्य कथंचिद्देवी देवाज्ञया गौरी गौतमं प्राप्य तपश्चरित्वा रजोगुणाधिकात् ब्रह्मणो गौररूपं प्राप्य नीलकोशमुत्सृष्टवती ततः कोशादुद्भूता कौशिकी त्यक्तम् तत्कोशसदृशोत्सृज्य गौरी सा समजायत सानुमायात्मिका शक्तियोगनिद्राहरेः स्मृतैति ततः प्रत्यागतया देव्या देवं प्रति कौशिकी महिमा कथितः किं

देवेननसादृष्टायासृष्टौकोशिकीमया तादृशीकन्यकात्त्रोकेनभूतानभविष्यति अजातपुंस्पर्शरतिरदृश्यावाति
सुंदरीति ४१ ततोविकामिति परमुत्कृष्टम् ४२ ताभ्यामिति शंभायेतिक्रियायोगेचतुर्थीकापिअनिवर्त्त्या
४३ नैवेति असौदेवीकापि अतो ज्ञायताम् मनुष्यद्वारातत्स्वरूपंविचार्यतां गृह्यतांच अंगीक्रीयतांच ४४

ताभ्यांशंभायचाख्यातासातीवस्ममनोहरा काप्यास्तेस्त्रीमहाराजभासयंतीहिमा
चलम् ४३ नैवतादृक् कचिद्रूपं दृष्टंकेनचिदुत्तमम् ज्ञायतांकाप्यसौदेवीगृह्यतां
चास्मैश्वर ४४ स्त्रीरत्नमतिचैर्वगीद्योतयंतीदिशस्त्रिषा सातुतिष्ठतिदैत्येन्द्रतां
भवान्द्रष्टुमर्हति ४५ यानिरत्नानिमणयोगजाश्वादीनिवैप्रभो त्रैलोक्येतुसमस्ता
निसांप्रतंभांतितगृहे ४६

ननुकिमर्थमंगीकारस्तस्याइत्यतआह स्त्रीरत्नमिति उक्त
मस्त्रीत्यर्थः भवान्तांद्रष्टुमर्हति सातवदर्शनयोग्या अतोंगीक्रियतामितिभावस्तद्देतौ ४५ यदिसार-
त्नभूताकथमस्माकंस्यादतआह यानीति यानिगजाश्वादीनिरत्नानिस्वजातिश्रेष्ठानि तुहेतौ एवंचस-
मस्तानिसमस्तरत्नानियतस्तवगृहे अत इयमपितवभविष्यतीतिभावः ४६ ६७ ६८ ६९

तदेवविद्युणोति ऐरावतइति ४७ विमानमिति वेधसोवरप्रदस्यापियद्विमानमानीतंतदद्भुतम् एवंचद्योव-
 तिसकलाजय्यत्वंसूचितम् बलान्नतु दत्तदत्तवरत्वाच्चतेनोपेक्षितंइतिहृदयम् ४८ निधिरिति किंज-
 ल्किनीतन्नामिकांददावित्यस्यभयादितिशेषः ४९ छत्रमिति कांचनस्त्राविस्वर्णवर्षणशीलंप्रजापतेर्द-

ऐरावतःसमानीतो गजरत्नं पुरंदरात् पारिजाततरुश्चायंतथैवोच्चैः श्रवाहयः ४७
 विमानं हंससंयुक्तमेतत्तिष्ठति ते गणै रत्नभूतमिहानीतयद्वासीद्वे धसोद्भुतम् ४८
 निधिरेषमहापद्मः समानीतो धनेश्वरात् किंजल्किनींददौ चाब्धिर्मालामम्लान-
 पंकजाम् ४९ छत्रं ते वारुणाग्रे हेकाचनस्त्रावितिष्ठति तथायं स्यंदनवरोयः पुरा
 सीत्प्रजापतेः ५० मृत्योरुत्क्रांतिदानामशक्तिरीशत्वयाहृता पाशः सलिलरा-
 जस्य भ्रातुस्तव परिग्रहे ५१ निशंभस्याब्धिजाताश्च समस्तारत्नजातयः बन्धि-
 श्चापि ददौ तुभ्यमग्निशौचे च वाससी ५२

क्षस्य अयं रिपूणामजेयः ५० मृत्योरिति उत्क्रां-
 तिर्मरणं परिग्रहे परिजने करणव्युत्पत्त्याहस्तेवा ५१ निशंभस्येति अब्धिजातारत्नजातयश्च निशुंभस्य

परिग्रह इत्यर्थः अग्निशौचेभिरेव नैर्मल्यकरणं ययोरित्यर्थः कल्पवृक्षोपकल्पितं अग्निप्रक्षेपान्निर्मलं वा सोयु-
ग्मं अग्निशौचाख्यमाहुः ५२ एवमिति ते इति कर्तुः शेषत्वविवक्षायां षष्ठी ५३ ऋषिरुवाच निशम्येति सू-

एवं दैत्येन्द्रत्वनिसमस्तान्याहृतानिते स्त्रीरत्नमेषा कल्याणित्वया कस्मान्न गृ-
ह्यते ५३ ऋषिरुवाच निशम्येति वचः शंभः सतदा चंडमुंडयोः प्रेषयामास
सुग्रीवं दूतं देव्यामहासुरम् ५४ इति चेति च वक्तव्या सागत्वा वचनान्मम यथा चाभ्येति
संग्रीत्या तथा कार्यत्वाल्लघु ५५ सतत्र गत्वा यत्रास्ते शैलोद्देशेति शोभने सा देवी तां त-
तः प्राह श्लक्ष्णामधुरया गिरा ५६ दूत उवाच देवि दैत्येश्वरः शंभस्त्रैलोक्यपरमेश्वरः
दूतो ह्यप्रषितस्तेन त्वत्सकाशमिहागतः ५७ ६१ ६१ ६१ ६१

ग्रीवं तन्नामानम् ५४ इति चेति चेति इदं चेत्यर्थः वक्ष्यमाणस्य परामर्शः अनेन शंभनिशंभयोरजोगुणमय-
त्वं सूचयति अतएव तद्धार्यसत्त्वगुणप्रधानो वतार इति बोध्यम् लघुशीघ्रम् ५५ स इति सः दूतः ततः शंभा-
त्सकाशात् यत्र शैलोद्देशे सा देवी आस्ते तत्र गत्वा श्लक्ष्णमनुत्कटमधुरया कोमलया गिरा प्राह त्वन्वयः ५६

दूतउवाच देवीति न केवलं दैत्येश्वर एव किंतु त्रैलोक्यस्य परमेश्वर इत्यर्थः सकाशां समीपं ५७ तदेवोपपा-
दयति अव्याहतेति देवयोनिषु देवतास्तदेवाश्च ते जगद्योनयश्चेत्यर्थात् ५८ तदुक्तिमाह ममेति ५९

अव्याहताज्ञः सर्वास्मयः सदा देवयोनिषु निर्जिताखिलदैत्यारिः स यदा ह शृ-
णुष्वतत् ५८ मम त्रैलोक्यमखिलं मम देवावशानुगाः यज्ञभागानहं सर्वानु-
पाश्यामि पृथक् पृथक् ५९ त्रैलोक्यवररत्नानि मम वक्ष्याम्यशेषतः तथैव ग-
जरत्नं च तद्वत्तं देवद्रवाहनम् ६० क्षीरोदमथ नोद्गतमश्वरत्नं मम अमरैः उच्चैः श्र-
वसं संज्ञतं त्रिपितृसमर्पितम् ६१ यानि चान्यानि देवेषु गंधर्वेषु रगेषु च र-
त्नभूतानि भूतानि तानि मय्येव शोभने ६२ स्त्रीरत्नभूतानि त्वानि देविलोके मन्या-
महे वयम् सोऽस्त्वमस्मानुपागच्छ यतो रत्नभुजो वयम् ६३

अशेषतः अशेषाणि तद्वत्
मित्यन्वयि ६० क्षीरोदेति तदश्वरत्नं तद्वत्त्वा इन्द्राहलात्कारेण गृहीत्वा अमरैः प्रणिपत्य समर्पितमित्यर्थः
उच्चैः श्रवसेत्यत्रापि अजितियोगविभागादच समासांतः ६१ यानि चेति रत्नभूतानि भूतानि रत्नरूपा-

णिस्थितानीत्यर्थः ६२ स्त्रीति वयमित्यात्मगौरवार्थं बहुवचनम् ६३ मांवेति उरुविक्रमं महाविक्रमम्
वैप्रसिद्धौ ६४ परमेति प्राप्स्यसइति छांदसस्तुं मत्परिग्रहात् मदाश्रयात् समालोच्यविचार्य
मत्परिग्रहतां मत्तन्त्रित्वं ६५ ऋषिरुवाच इत्युक्तेति अंतस्मितत्वेन सावहेलमुच्चरं सूचितम्

मां वाममानुजं वापि निशंभसुरुविक्रमम् भजत्वं च पलापांगीरत्नभूतासि वैयतः
६४ परमेश्वर्यमतुलं प्राप्स्यसे मत्परिग्रहात् एतद् ध्वासमालोच्य मत्परिग्रहतां-
व्रज ६५ ऋषिरुवाच इत्युक्तासातदादिवीर्यं भीरुतः स्मिताजगौ दुर्गा भग-
वती भद्राय ये दंधार्यते जगत् ६६ देव्युवाच सत्यमुक्तं त्वयानात्र मिथ्या किंचि-
त्त्वयोदितम् त्रैलोक्याधिपतिः शंभो निशंभश्चापि तादृशः ६७ किं त्वत्र यत्प्र-
तिज्ञातं मिथ्या तत्क्रियते कथम् श्रूयतामत्यबुद्धित्वात् प्रतिज्ञाया कृतापरा ६८

६६ देव्युवाच सत्यमिति अत्र शंभविषये त्रैलोक्याधिपतिरिति समत्वं ६७ किं त्विति अत्र परिग्रहविष-
ये अल्पबुद्धित्वादिति संभवाय प्रतिज्ञाहानौ च महादोषः पापं च पुरुषपरिग्रहे ६८ ६९ ७०

प्रतिज्ञातमाह योमामिति जयति संग्रामातिरिक्तेनापि प्रकारेण संग्रामे योमेदर्पे बलत्वाभिमानं व्यपोहति यश्च
मेप्रतिबलः समानबलः पूर्वपूर्वाभावे उत्तरः तादृशश्च तत्त्वज्ञ एवेति गूढ आशयः ६९ तदिति पाणिग्रहणा

यो मां जयति संग्रामे योमेदर्पे व्यपोहति योमेप्रतिबललोके समेभर्ता भविष्यति
६९ तदा गच्छतु शंभो त्रिनिशंभो वामहासुरः मां जित्वा किंचिरेणात्र पापि गृह्णा-
तु मे लघु ७० दूत उवाच अवलिप्तासि मे वत्सवंदे विबूहिममाग्रतः त्रैलोक्यैकः
पुमांस्तिष्ठेदग्रे शंभो निशंभयोः ७१ अन्येषामपि देत्यानां सर्वे देवान वै युधि तिष्ठं
ति संसुखे देवि किंपुनः स्त्रीत्वमेकिका ७२ इंद्राद्याः सकला देवास्तस्थुर्येषां न संयु-
गे शंभादीनां कथं तेषां स्त्री प्रयास्यसि संसुखम् ७३ ६२ ६२ ६२

सूर्यं मम गमनमनुचितमिति भावः ७० दूत उवाच अवलिप्तेति अवलेपो गर्वः एवं प्रागुक्तं यदग्रे पुमा-
न अपि न तिष्ठेत् तदग्रे स्त्री न तिष्ठेदेवेति भावः ७१ नन्वहं देवीत्यतः स्थास्यामीत्यत आह अन्येषामपी-
ति द्वाभ्याम् एकिकेति कुत्सायां असकृत् ७२ ७३ ६२ ६२ ६२ ६२

उपसंहरति सात्वमिति मयैवेत्यनेनागमनेन तेषां सर्वेषां दुष्टतया गौरवं नतिष्ठेदित्यर्थः तदेव विपक्षे बाधकमाह
केशाकर्षणेन निर्दूतं रवंडितं गौरवं यस्यास्तादृशी मागमिष्यसि अडिन्मानजो र्थः सकाकुश्च ७४ देव्युवाच

सात्वंगच्छमयैवोक्ता पार्श्वं शं भनिशं भयोः केशाकर्षणं निर्धूतगौरवामागमि
ष्यसि ७४ देव्युवाच एवमेतद्वलीशं भो निशं भश्चातिवीर्यवान् किं करोमि प्रति
ज्ञामेयदनालोचितापुरा ७५ सत्वंगच्छमयैवोक्तं यदेतत्सर्वमादृतः तदा चक्ष्वा-
सुरेन्द्राय सच युक्तं करोतु तत् ७६ इति श्री मार्कंडेयपुराणे ० देवीमाहात्म्ये देवी
दूतसंवादे पंचमोऽध्यायः ५ ऋषिरुवाच इत्याकर्ण्य वचो देव्याः सदूतोऽम
र्षपूरितः समाचष्ट समागम्य देत्य राजाय विस्तरात् १ तस्य दूतस्य तद्वाक्यमाक
र्ण्योत्तरादृततः सक्रोधः प्राह देत्यानामधिपं धूम्रलोचनम् २ एवमेतदिति सोपहासं यत्

यतः प्रतिज्ञेत्यस्य कृतेति शेषः ७५ सत्वमिति मया यदेतदुक्तं तत्सर्वमादृतः स नूतस्मै आचक्ष्वसः युक्तं तत्करोतु
चेत्यन्वयः आदृत इत्यनेन न्यूनानतिरिक्तं वदेति सूच्यते ७६ इति शिवभट्टकृतसतीगर्भजनागोजीभट्टकृतस-
सशतीव्याख्याने पंचमोऽध्यायः ५ ऋषिरुवाच इतीति अमर्षः क्रोधः

समाचष्टुक्तवान् १ तस्येति दैत्यानामधिपं सेनापतिम् २ हेइति दुष्टां दुर्वचनाम् विव्हलामाकुलाम् ३ ४
ऋषिरुवाच तेनेति सहस्राणामस्फुराणां षष्ठ्या वृत्त इत्यन्वयः ५ सदृश्वेति तुहिनं हिमम् मूलं समीपम् ६

हेधूम्रलोचना शतत्वं स्वसैन्यपरिवारितः तामानय बलाद्दुष्टां केशाकर्षणविव्हलाम् ३
तत्परित्राणदः कश्चिद्यदिवोत्तिष्ठते परः सहंतव्यो मरो वापियक्षो गंधर्व एव वा ४
ऋषिरुवाच तेनाज्ञसस्ततः शीघ्रं सदैव धूम्रलोचनः वृत्तः षष्ठ्या सहस्राणा-
मस्फुराणां द्रुतययौ ५ सदृश्वता न तो देवी तुहिना चल संस्थिताम् जगादोच्चैः
प्रयाहीति मूलं शंभुनिशंभयोः ६ नचेत्प्रीत्याद्यभवती मद्भर्तारमुपैष्यसि त-
तो बलान्नयाम्यद्य केशाकर्षणविव्हलाम् ७ देव्युवाच दैत्येश्वरेणाप्रहितो ब-
लवान्बलसंवृतः बलान्नयसि मामेवंततः किं ते करौम्यहम् ८

विपक्षे बाधकमाह नचेदिति तर्हीत्यर्थः ७ देव्युवाच दैत्येश्वरेणेति एवं केशाकर्षणविव्हलाम् ब-
लान् सामर्थ्यसत्ता अवशता च सावष्टं भोक्तिरेषा ८

ऋषिरुवाच इतीति तंसाभस्मचकारेत्यन्वयः ९ अथेति अंबिकाकर्त्री अतएव तथास्वारस्यम् १० निर्नाय
कसैन्येदेव्याः प्रयासोव्यर्थ इति मत्वा सिंहोयुधे तत इति तत्र हेतुगर्भविशेषणम् स्ववाहन इति अर्धचर्यादि-

ऋषिरुवाच इत्युक्तः सोम्य धावन्तामसुरो धूम्रलोचनः हुंकारेणैव तं भस्मसाचकारां-
बिकाततः ९ अथ कुण्डं महासैन्यमुसराणां तथा बिका वचर्षसायकैस्तीक्ष्णैस्तथा-
शक्तिपरश्वधैः १० ततो धुतसदः कोपात्कृत्वानादसुभैरवम् पपाता सुरसनायां सिं-
होदेव्याः स्ववाहनः ११ कांश्चित्करप्रहारेण दैत्यानां स्थेनचापरान् आक्रांत्याचाध-
रेणान्यान् जघान समुहासुरान् १२ केषां चिंत्वाटयामास नरैः कोष्ठानिके समरी त-
था तलुप्रहारेण शिरांसि कृतवान् पृथक् १३ विच्छिन्नबाहुशिरसः कृतास्तेन तथा
परे पपौ चरुधिरं कोष्ठादन्येषां धुतकेसरः १४

त्वात्पुंस्त्वं स्वीयवाहन इत्यर्थः पपात प्राविशतु ११ कांश्चिदिति ससिंहः आक्रांतिराक्रमणं तेन च अधरेण
अधर कायेनाधरोष्ठेन च अन्यान् महासुरान् दैत्यान् जघानेत्यन्वयः १२ केषामिति कोष्ठानितु उदरमध्यानित-
लो विस्तृतांगुलिः पाणिः १३ १४

१५ श्रुतेति क्षयितमिति क्षयशब्दादाख्यातमनन्तात्कः कृतक्षयमिति १६ तौ पूर्वौ १७ हेचंडेति बहुलैर्बहुभिरित्यर्थः गच्छत गच्छतं छंदो नुरोधा द्विंदुलोपः लघुशीघ्रम् १८ आनयने प्रकारद्वयमाह केशोष्णिनि आकर्षणमात्रादनागमने बंधनं च इति गौरवाद्बहुवचनम् तृतीया सहयुधियुद्धे प्रसक्तेयदितथानयने संदे

क्षणेन तद्बलं सर्वक्षयं नीतं महात्मना तेन केसरिणा देव्या वाहनेनातिकोपिना १५ श्रुत्वा तं मुसुर देव्या निहतं धूम्रलोचनम् बलं च क्षयितं कृत्स्नं देवी केसरिणा ततः १६ चुकोपदेत्याधिपतिः शूभः प्रस्फुरिताधरः आज्ञापयामास च तौ चंडमुंडौ महासुरौ १७ हेचंड हेमुंड बलैर्बहुलैः परिवारितौ तत्र गच्छत गत्वा च सासुमानौ यतां लघु १८ केशोष्णा कृष्य बध्वा वायुदिवः संशयायुधि तदा शोषायुधैः सर्वैरस्त्रैर्विनिहन्यताम् १९ तस्याहनाया दुष्टाया सिंहे च विनिपातिते शीघ्रमागम्यता बध्वा गृहीत्वानामथाविकाम् २०

हस्तदा सर्वदैत्यैः सकलायुधैः सा विशेषेण निहन्यतां मार्यतामित्यर्थः १९ उपसंहरति आगम्यतामित्यं तेन सर्वथा गृहीतुमशक्त्या चैव देवं हंतव्या नान्यथेत्याह बध्वेति अथेति पक्षांतरे यदा शक्य-

तेतर्हि बध्वातांगृहीत्वैवागंतव्यमित्यर्थः २० इतिशिवभट्टसू० सप्तशतीव्याख्यानेषष्ठोऽध्यायः ६ ऋषिरु-
वाच आज्ञसाइतिशैलेन्द्रशृंगेहिमाचलशृंगेसिंहस्योपरिस्थितामित्यन्वयः १ २ तेइति चंडादयः समप्र-
धानाः समादानुंगृहीतुंउद्यमंउद्योगंउद्यताः उत्साहवंतः आकृष्टं आकर्णितकृष्टंचापयेस्तेकोशोधृतासय-

इतिश्रीमार्कंडेयपुराणेसावर्णिकेमन्वन्तरे० धूम्रलोचनवधोनामषष्ठोऽध्यायः ६
ऋषिरुवाच आज्ञसास्तुततोदेत्याश्चंडमुडपुरोगमाः चतुरंगबलोपेताययुरभ्यु-
द्यतायुधाः १ ददृशुस्तेततोदेवीमीषद्वासाव्यवस्थिताम् सिंहस्योपरिशैलेन्द्रशृंगे
महतिकांचने २ तेदृष्ट्वातांसमादानुमुद्यमंचक्रुरुद्यताः आकृष्टंचापसिधरा-
स्तथान्येतत्समीपगाः ३ ततःकोपंचकारैश्चैरंबिकातानरीन्प्रति कोपिनचास्यावदनमषी
वर्णमभूत्तदा ४

अतत्समीपगाः गृहीतुमुद्यतानांरक्षणांर्थेसमीपगाइत्यर्थः ३ अनेन-
चंडादीनामितितामसत्वंसूचितम् अतस्तद्वधार्थंतामसीप्रादुर्भावमाह ततइति मषीलपिसाधनद्रव्यं तद्व-
त् श्यामवर्णानिःसरमाणकालीप्रतिबिंबादितिभावः ४

मुकुटीति तस्याः कुपितदेव्याः विनिष्क्रांतानिःसृता ५ विचित्रेति खट्वांगंपट्टिकाकंकालपंजरस्थंवा न
रमालेत्यत्रनरशब्दस्तन्मुंडलाक्षणिकः द्वीपीव्याघ्रः शरृष्कमांसाणिर्मांसदेहा अतएवातिभैरवा ६ अतीति

भुक्कुटीकुटिलात्तस्थाललाटफलकाद्भुतम् कालीकरालवदनाविनिष्क्रांतासिपा-
शिनी ५ विचित्रखट्वांगधरानरमालाविभूषणा द्वीपीचर्मपरीधानाशरृष्कमांसा
तिभैरवा ६ अतिविस्तारवदनाजिह्वाललनभीषणा निमग्नारक्तनयनानादापू-
रितदिङ्मुखवा ७ सावेगेनाभिपतिताघातयन्तिमहाकरान् सैन्येतत्रसुरारीणामभै-
क्षयततद्दलम् ८ पाष्णिग्राहांकुशग्राहियोधघंटासमन्वितान् समादायैकहस्तेन
मुखेचिक्षेपवारणान् ९ तथैवयोधंतुरंगैरथंसारथिनासह निक्षिप्यवक्त्रेदशनेश्च-
वयंत्यतिभैरवम् १० अतिशयितोविस्तारोयस्यतादृशंवदनंयस्याइत्यर्थः ललनंचालनंनिमग्नातिनि-

मप्रविष्टानि आरक्तानिनयनानियस्यास्त्रिनेत्रत्वात् ७, ८ पाष्णीति पाष्णिग्राहोगजपाष्णिरक्षकः अंकुशग्राही
महामात्रः यो धोगजारूढोवीरः ९ तथैवेति योधमिति जातावेकवचनम् एवरथमपरमन्यमित्यादानम् चर्वयं

तीति वर्तमानसामीप्येभूतेलट् अतिभैरवमिति क्रियाविशेषणम् १० एकमिति अपोथयत् अवधीत् ११
तैरिति मथितान्यपि मथितानि चकारेत्यन्वयः १२ बलिनामिति महात्मनां महादेहानाम् १३ १४ १५

एकं जग्राह केशेषु ग्रीवायामथ चापरम् पादेनाक्रम्य चैवान्यसुरसान्यमपोथयत्
११ तैर्मुक्तानि च शस्त्राणि महारुद्राणितथासुरैः सुरवेन जग्राह रुषादशनेर्मथितान्य
पि १२ बलिनां तद्वलं सर्वमसुराणां महात्मनाम् ममदाभिक्षयञ्चान्यानन्यांश्चाताड
यत्तथा १३ असिनानिहताः केचित्केचित्खड्गांगताडिताः जग्मुर्विनाशमसुरादंता-
ग्राभिहतास्तथा १४ क्षणेन तद्वलं सर्वमसुराणां निपातितम् दृष्ट्वा चंडोभिदुद्राव
तां कालीमतिभीषणाम् १५ शरवर्षेर्महार्भीमैर्भीमाक्षीतां महासुरः छादयामा-
स चक्रे च्चमुंडक्षिप्तैः सहस्रशः १६ १७ १८ १९ २०

शरवर्षेरिति चंडः शरवर्षैः मुंडः सहस्रशः क्षिप्तैश्चक्रेः च्छादयामास इत्यन्वयः एवं पूर्वश्लोके चंडग्रहणं
मुंडस्याप्युपलक्षणम् १६ १७ १८ १९ २० २१ २२

तानीति सुखंविशमानानिचघनोदरंविशमानान्यर्कबिंबानीवबभूः शानच्छांदसः १७ ततइति श्रीम-
मिति क्रियाविशेषणाम् वक्रांतेवक्रमध्येविकटदंतत्वात् दुर्दर्शाः येदशनाः तेषांतेजसाउज्ज्वलातेजो

तानिचक्राण्यनेकानिविशमानानितन्मुखम् बभुर्यथार्कबिंबानिस्फुबहूनिघनोद-
रम् १७ ततो जहासातिरुषा श्रीमंभैरवनादिनी कालीकरालवक्रांतर्दुर्दर्शदश-
नोज्ज्वला १८ उत्थायचमद्मसिंहं देवीचंद्रमधावत् गृहीत्वाचास्यकेशेषु शिरस्ते-
नासिनाच्छिनत् १९ अथमुडोभ्यधावत्तादृश्वचंद्रनिपातितम् तमप्यपातयद्भूमौ
सारवद्भाभिहतंरुषा २० हतशेषंततः सैन्यदृश्वचंद्रनिपातितम् मुंडं चक्रमहा-
वीर्यं दिशोभेजेभयानुरम् २१ ६१ ६२ ६३ ६४ ६५

मया १८ उत्थायचेति महासिंहं महाखड्गं उत्थाय उत्थाप्य उद्यमसकोपवारणं यथास्यात्तथाहमित्युक्त्वा
देवीचंद्रमधावत् अस्यचंद्रस्यतेनोद्यतेन १९ अथेति खड्गादिभिर्हतं पूर्वोद्यतरवद्भाभिहतं अस्यशिरोनच्छिन्नं-
खड्गप्रहारमात्रं २० २१

शिर इति मुंडं सशिरस्कंसदेहमित्यर्थः प्रचंडादृहासेन मिश्रयुक्तं यथा भवति तथा चंडिकां यल्ललाटफलका-
निर्गतां देवीं प्राहेत्यर्थः २२ मयेति अत्र युद्धयज्ञमहापशू इति रूपकं उपलक्ष्यै प्रधानांगद्वारेण चंडस्योपहा-

शिरश्चंडस्य कालीं च गृहीत्वा मुंडमेव च प्राह प्रचंडादृहासमिश्रमभ्येत्य चंडिका
म् २३ मया तवात्रोपलक्ष्यो चंडमुंडो महापशू युद्धयज्ञस्त्रयं शंभं निशंभं च ह-
निष्यसि २३ ऋषिरुवाच तावानीतो ततो दृष्ट्वा चंडमुंडो महासुरो उवाच का-
ली कल्याणी ललितं चंडिकावचः २४ यस्माच्चंडं च मुंडं च गृहीत्वा त्वमुपागता चा-
मुंडेति ततो लोकेख्याता देवि भविष्यसि २५ इति श्रीमार्कंडेयचंडमुंडवधोनाम सप्त-
मोऽध्यायः ७

रः २३ ऋषिरुवाच तावितिकालीं ललाटभावां कल्याणीति कर्तृविशेषणम् चंडिका कौ-
शिकी २४ यस्मादिति चंडं शिरोद्वाराहेदे विख्याता भविष्यसीत्यन्वयः चामुंडेति पृषोदरादित्वात्साधुः अनेने-
यंतामसी कौशिकी जन्या काली कौशिकी नियम्या भवतीत्याहुः २५ इति शिवभट्टकृतनागोजीसप्तमोऽध्या-
७

चंडेति क्षयितेषुकृतक्षयेषु १ ततइति तेषां वधजकोपेनास्वाधीनचेताः अतएवस्त्रीवधेऽप्यस्यप्रवृत्तिरि-
निभावः सर्वसैन्यानामिति दैत्यानां विशेषणम् २ अद्येति उदायुधास्तत्संज्ञकाश्च कंबूनांतन्नाम्नाम् चतुरा

ऋषिरुवाच चंडेचनिहते दैत्ये मुंडे च विनिपातिते बहुलेषु च सैन्येषु क्षयितेष्वस-
रेश्वरः १ ततः कोपपराधीनचेताः शंभः प्रतापवान् उद्योगं सर्वसैन्यानां दैत्याना-
मादिदेशहू २ अद्य सर्वबलैर्दैत्याः षडशातिरुदायुधाः कंबूनांचतुराशीतिर्निर्या-
तुस्वबलवृताः ३ कोटिवीर्याणि पञ्चाशदसुराणां कुलानि वै शतं कुलानि धौम्याणां
निर्गच्छन्तु ममाज्ञया ४ कालकादौर्लदा मौर्याः कालकेयास्तथासुराः युद्धाय स-
ज्जानिर्यातु चाज्ञया त्वरिता मम ५ इत्याज्ञाप्यासुरपतिः शंभो भैरवशासनः निर्जगा-
म महामहसैन्यः सहस्रैर्बहुभिर्वृतः ६

शीतिर्दैत्या इति शेषः ३ कोटीति कोटिवीर्याणि तन्नामानि-
धौम्याः धूम्रवंश्याः ४ कालकाः तन्नामानः दौर्लताः दुर्लदोपत्यानि मौर्याः तन्नामानः तथा कालकाया-
अपत्यानि कालकेयाः असुराः सज्जाः ससामग्रीकाः ५ इतीति भैरवमुग्रम् ६ ६ ६

आथांतमिति आगतमित्यर्थः अंतरं मध्यम् ७ तत इति तन्नादानिति बहुवचनं महानादमित्येकत्वाविवक्षया अतीवेत्यस्यानेकवारमित्यर्थे वा उपबृंहयदित्यत्रागमशास्त्रस्यानित्यत्वात् अदुर्भावः ८ धनुरिति नादेः स्वीयैरापूरितदिङ्मुखवाकाली धनुर्ज्या सिंह घंटानां भीषणैर्नादैर्जिग्येजितादेव्या धनुरादिशब्दैः का-

आथांतं चंडिकादृष्ट्वा तत्सैन्यमति भीषणम् ज्यास्वनेः पूरयामास धरणी गगनांत
रम् ७ ततः सिंहो महानादमतीव कृतवान् नृप घंटास्वनेन तन्नादानं विकान्चोपबृंह
यत् ८ धनुर्ज्या सिंह घंटानां नादापूरितदिङ्मुखानि नादैर्भीषणैः काली जिग्ये विस्ता
रितानना ९ तन्निनादमुपश्रुत्य तत्सैन्यं चतुर्दिशम् देवी सिंहस्तथा काली सरोषैः
परिवारिताः १० एतस्मिन्नंतरे भूपविनाशाय स्फुरद्विषाम् भवायामरसिंहानामति
वीर्यबलान्विताः ११ ब्रह्मेशगुहविष्णूनांतथैवेद्रस्यशक्तयः शरीरेभ्यो विनिष्क्रम्य-
तद्रूपैश्चंडिकां ययुः १२ लीशब्दोजित इति भावः ९ तदिति काली चंडी ललाटजा सरोषैः सक्रो-
धैः १० एतस्मिन्निति देवीदानवसंपातावसरे भवाय संपदे ११ ब्रह्मेति विष्णुशब्देन वराहनृसिंहावपि-

शक्तयः स्वातिरेकिण्यो देवताः शक्तिशक्तिमतोस्तादात्म्यान् १२ ब्रह्मादिरूपैरित्यर्थकं तद्रूपैरिति व्याचष्टे य
 स्पेति तद्वत्तथाविधरूपभूषणवाहनेत्यर्थः १३ हंसेति विमानाग्रे इत्यस्य स्थितेति शेषः अक्षसूत्रं जपमाला
 ब्रह्माणी ब्रह्माणमानयति वेष्टयतीति च्युत्पत्त्यायं शब्दः साधुः १४ माहेश्वरीति महाहीतक्षकान्तं तो वलयौ च

यस्य देवस्य यद्रूपं यथा भूषणवाहनम् तद्देवहितच्छक्तिरसुरान्योन्दुमाययो १३
 हंसयुक्तविमानाग्रे साक्षसूत्रकमंडलुः आयाता ब्रह्मणः शक्तिर्ब्रह्माणी साभिधी
 यते १४ माहेश्वरी वृषारूढा त्रिशूलवरधारिणी महाहिवलयाप्राप्ता चंद्ररेखा विभू
 षणा १५ कौमारी शक्तिहस्ता च मयूरवरवाहना योन्दुमप्याययोर्देत्यानं बिकागु
 हरूपिणी १६ तथैव वैष्णवी शक्तिर्गुरुडोपरि संस्थिता शंखचक्रगदाशार्ङ्ग-खड्ग-
 हस्ताभ्युपाययो १७

द्ररेखा चंद्रकला सैव विभूषणं यस्याः १५ कौमारीति गुहरूपिणी गुह
 समानाकारा कुमारसंबन्धिनी शक्तिरायया वित्यर्थान्नपौनरुक्त्यम् ऐंद्रीत्युक्तापि यथा शक्रस्तथैव सेति वत् अ
 बिकापदेन गुहस्य शिवव्यूहत्वं सूचयति १६ तथैवेति अत्र शार्ङ्गपदेन बाणोप्युपलक्ष्यते बाहुभिर्गुरुडारूढा

शंखचक्रगदासिनी शार्ङ्गबाणधराजातावैष्णवीरूपशालिनीतिवामनपुराणात् एतेनास्याः षड्जालं सूचितम्
१७ यज्ञेति यज्ञांगकल्पितं वराहाकारं विष्णुतोहरे रित्यनेनास्याः विष्णुत्वमेवेति सूचितम् एवं नृसिंहोपि त-
त्रैव कालीपुराणे शरभवराहयुद्धे विष्णोः शरभपक्षपातित्वं वराहबलहारकत्वमुक्तम् नृसिंहस्य च वराहानुया-

यज्ञवाराहमतुलं रूपं या विष्णुतोहरेः शक्तिः साप्याय यौ तत्र वाराहीं विष्णुतोहरे
म् १८ नारसिंही नृसिंहो विष्णुतोहरेः सहस्रं च पुः प्राप्ता तत्र सदाक्षे पक्षि सनक्षत्रसह-
तिः १९ वज्रहस्ता तथैव द्वीगजराजोपरि स्थिता प्राप्ता सहस्रं नयनायथा शक्रस्त-
थैव सा २० ततः परितस्तस्मात्पिरीशानो देवशक्तिभिः हन्यंतामसुराः शीघ्रं मम
प्रीत्याह चण्डिकाम् २१ यित्वमुक्तं विरुध्यतेति वाच्यं तस्य लीलामात्रत्वात् १८ १९ वज्रेति यथा

शक्र इत्याकारपरम् एवं च सर्वास्मत्तदाकारता द्रष्टव्या गजराज एरावतः २० अतिविशिष्टतेजसः कौशिक्याः स-
विधे गंतुमशक्तास्ता देवशक्तीरीशानो देव्यै दर्शितवानित्याह तत इति ताभिः परितः ईशानः मम प्रीत्या एता-
भिर्देवशक्तिभिः सहासुराह्न्यंतामिति चण्डिकामाहेत्यन्वयः स्वशक्तेः पार्वत्याः प्रादुर्भूतत्वेन दृष्टं तया ईशान-

एवमयोक्तवानिति भावः अंठाधिकारिण इमे ब्रह्मादयः अंठातराधिकारिणां शंभादिजितत्वेन दृष्टत्वा-
संभवात् २१ स्वस्यापि सहायप्रदर्शनेनैषा दृष्टा भगवतीत्यस्योत्तरमाह किंतु काचिन्नशक्तिरित्याह त-
त इति अतिभीषणादर्शनमात्राद्रयकरी अत्युग्रारौद्रस्वभावाशिवानां शृंगालीनां शतेन निनादिनी श

ततो देवी शरीरात्तु विनिष्क्रान्तातिभीषणा चंडिकाशक्तिरत्युग्रा शिवाशतनिना
दिनी २२ साचाह धूम्रजटिलमीशानमपराजिता दूतत्वं गच्छ भगवन्पार्श्वं शंभ-
निशंभयोः २३ ब्रूहि शंभं निशंभं च दानवावतिगर्वितौ ये चान्ये दानवास्तत्र यु-
द्धाय समुपस्थिताः २४ त्रैलोक्यमिद्रालभतां देवाः संतु ह विभुजः यूयं प्रयात-
पातालं यदि जीवितुमिच्छथ २५

तशब्दो नंतवाची निनददं तशिवावृता २२ साचेति धूम्रज-
टिलं धूम्रवर्णजटावंतं अपराजिता तदारब्धा अपरैरपराजिता च दूतभावं वा त्रैलोक्यं गच्छ शंभनिशंभयोः
पार्श्वं च गच्छेत्यन्वयः आदेति निपातः कालमात्रेतेनाब्रवीदित्यर्थः त्रिमूर्त्यं तशिवापेक्षयायस्याः कौशिक्या
स्वप्नादुर्भावं कसमक्षतया आधिक्येन तस्य दूत्ये तत्प्रेषणं नानुचितं २३ ब्रूहीति ये च तत्र शंभांतिकेन्ये दानवास्तां-

स-टी.
५०

श्वब्रूहीत्यन्वयः युद्धाय युद्धं कर्तुम् २४ वचनमाह त्रैलोक्यमिति स्पष्टम् २५ बलेति अवलेपो गर्वः मच्छिवाः
यामया सह निनदंत्यः प्रादुर्भूताः पिशितं मांसम् २६ यनइति दूतमेव दौत्यम् प्रज्ञायणशिवदूती गौरादित्वात् डी
प आशांगपूर्वपदादिति वा २७ तेपीति अमर्षणसर्वतः पूरिताः यतः यं देशमाक्रम्य कात्यायनी स्थिता तं देशं ज-
ग्मुरित्यन्वयः मूलशक्त्यभेदे तस्या अपिकात्यायनी लोकिः २८ तइति प्रथममादौ अग्रे संमुखे ववर्षुरिति गु-

बलावलेपादथ चेद्रुवंतो युद्धकांक्षिणः तदा गच्छतनुष्यंतु मच्छिवाः पिशितेन चः
२६ यतो नियुक्तो दौत्येन तथा देव्या शिवः स्वयम् शिवदूती तिलोके स्मिंस्ततः सा
ख्यातिमागता २७ तैपिश्रुत्वा वचो देव्याः शर्वाख्यातं महासुराः अमर्षा पूरिता जग्मु-
र्यतः कात्यायनी स्थिता २८ ततः प्रथममेवाग्रे शरशक्त्यष्टिष्टिभिः ववर्षुरुद्ध-
तामर्षास्तां देवीममरारथः २९

णच्छांदसः उद्धतः प्रकटः अनेन स्त्री प्रथमतो हंतुमयोग्येति विवेकराहित्येन रौद्राविष्टत्वं सूचितम् २९

अ-
८

५०

६२

६२

६२

६२

६२

६२

६२

६२

६२

३० तस्येति अस्या अग्रत इतिच्छेदः छांदसः संधिः तथाचंडीवत् तदादेव्याशस्य छेदोखदांगम् कंकालपंजरम् पट्टिकावाकालीललाटजा कुर्वतीनुतच्छास्त्राभावात् ३१ कमंडल्विति आक्षेपः वीर्यबलम् हततेजसः धावतीतिस्मयोगेभूतेलट् येनयेनप्रदेशेन ३२ माहेश्वरीतिस्पष्टम् ३३ ऐंद्रीति दैत्यदानवयोर्मातृतो-

साचतान्प्रहितान्बाणान्शूलशक्तिपरश्वधान् चिच्छेदलीलयाध्मातर्धनुर्मुक्तैर्महे
 शुभिः ३० तस्याग्रतस्तथाकालीशूलपातविदारितान् खदांगपोथिताश्चान्यान्कुर्वती
 व्यचरत्तदा ३१ कमंडलुजलाक्षेपहतवीर्यान्हतौजसः ब्रह्माणीचाकरोच्छन्न्ये-
 नयेनस्मधावति ३२ माहेश्वरीत्रिशूलेनतथाचक्रेणवेषावी दैत्यान्जघानकौमा-
 रीतथाशक्त्यातिकोपना ३३ ऐंद्रीकुलिशपातेनशतशोदैत्यदानवाः पेतुर्विदारि-
 ताभूमौरुधिरोधप्रवर्षिणः ३४ तुंडप्रहारविध्वस्तादंघ्रायक्षतवक्षसः वाराहमू-
 र्यान्विपतंश्चक्रेणचविदारिताः ३५ भेदः ऐंच्याःकुलिशपातेनेत्यर्थः ३४ तुंडेति वाराहीचासौ

मूर्तिश्चवाराहमूर्तिस्तथाचक्रेणेत्यनेनवाराह्यासुरखमेववाराहसदृशनत्वन्यतएवंशक्तिमतोवाराहस्यापि
 बोध्यम् ३५

नरैरिति आजौरणे अंबरमाकशम् ३६ चंडेति चंडउल्करः सकोपोवा शिवदूत्यभिदूषिता इतितृतीया समा-
सः प्रापितमूर्च्छासाशिवदूती ३७ इतिपूर्वोक्तैरभ्युपायैः संग्रामसाधनैः देत्यान्मर्दयंतं मातृगणं दृष्ट्वा ने-

नरैर्विदारितांश्चान्यान्मक्षयंतीमहासुरान् नारसिंहीचचाराजौ नादापूर्णदिगंब-
रा ३६ चंडादुहासैरसुराः शिवदूत्यभिदूषिताः पेतुर्विदारिताभूमौ तांश्चरवादा-
थसातदा ३७ इतिमातृगणकुण्डं मेदयंतं महासुरान् दृष्ट्वाभ्युपायैर्विविधैर्न शर्देवा-
रिसेनिकाः ३८ पलायनपरान्दृष्ट्वा देत्यान्मातृगणार्दितान् योद्धुमभ्याययोक्नु-
द्धोरक्तबीजो महासुरः ३९ रक्तबिंदुर्यदाभूमौ पतत्यस्य शरीरतः समुत्पतति-
मेदिन्यास्तत्प्रमाणं महासुरः ४०

शुः पलायिता इत्यन्वयः ब्रह्माण्याद्या अष्टमातरः ब्राह्मीमाहे
श्वरीचैव कौमारीवेषणवीतथा वाराही नारसिंहेन्द्रीचामुंडामातरः स्मृता इति डामरतं नेन वार्णविधाने उक्ताः ३८
पलायनेति रक्तबीजं कारणं यस्य सः रक्तबीजः ३९ तदेवाहरक्तेति अस्य रक्तबीजस्य मेदिन्याः मेदिन्यां स्थित्वे

त्यर्थः ल्यब्लोपेपंचमी ४० सरक्तबीजः ४१ कुलिशेनेति तस्यरक्तबीजस्य ४२ यावंत इति वीर्यं प्रभावः ब
लं शरीरं विक्रमः उत्साहरूपः ४३ त इति समंसह अत्युग्रेति शस्त्रविशेषणम् समस्तं ४४ पुनश्चेति ववाहे

युयुधेसगदापाणिरिंद्रशक्त्यामहासुरः ततश्चैंद्रीस्ववज्रेण रक्तबीजमताडयत् ४१
कुलिशेनाहतस्याश्वबहुसस्त्रावशाणितम् समुत्तस्थस्ततो योधास्तद्रूपास्तत्परा
क्रमाः ४२ यावंतः पतितास्तस्य शरीराद्रक्तबिंदवः तावतः पुरुषा जातास्ते द्वीर्यबल
विक्रमाः ४३ ते चापियुयुधुस्तत्र पुरुषास्तसंभवाः सममातृभिरत्युग्रशस्त्रपाता
तिभीषणम् ४४ पुनश्च वज्रपातेन क्षतमस्य शिरो यदा ववाहरक्तं पुरुषास्ततो
जाताः सहस्रंशः ४५ वैष्णवी समरेचैनंचक्रेणाभिजघान ह गदया ताडयामास ऐं
द्रीतमकरेश्वरम् ४६ वैष्णवीचक्रं भिन्नस्य रुधिरस्त्रावसंभवैः सहस्रंशोजग-
ब्ध्या संतत्प्रमाणैर्महासुरैः ४७ ति बहिर्गतावित्यस्य रूपम् ४५ वैष्णवीति ऐं न्याः शक्तेरितं प
राङ्मुखं स्वसंमुखं प्राप्तं एनं वैष्णवीचक्रेणाभिजघान गदया च ताडयामासेत्यन्वयः ४६ ४७ ६३

स.टी.
५२

शक्त्येति ४८ सचापीति अहनदिति छांदसंदितेरपत्यं दैत्यः महान्तोऽसुराः यस्मादिति नपो नरुत्तयम् ४९ ५०
तैश्चेति उत्तमं निरतिशयं सकलं जगदित्यतिशयोक्तिः ५१ तानिति तान् विषण्णान् दृष्ट्वा सत्वरत्वरया सहिता

अ.
८

शक्त्या जघान कौमारी वाराही च तथा सिना माहेश्वरी त्रिशूलं न रक्तबीजं महासुरम्
४८ सचापि गदया दैत्यः सर्वा एवाहनत पृथक् मातुः कोपसमाविष्टो रक्तबीजाम-
हासरः ४९ तस्याहतस्य बहुधा शक्तिश्चूलादिभिर्भुवि पपात यो वै रक्तौघस्ते
नासन् शतशोऽसुराः ५० तैश्चासुरासृग्संभूते रक्तैः सकलं जगत् व्याप्तमासी
त्ततो देवा भयमाजग्मु रक्तमम् ५१ तान् विषण्णान् स्वरान् दृष्ट्वा चंडिका प्राह सत्वरा
उवाच काली चामुंडे विस्तीर्णवदनं कुरु ५२ मच्छस्त्रपातसंभूतान् रक्तबिंदून्म-
हासुरान् रक्तबिंदोः प्रतीच्छत्वं वत्सं पानेन वेगिना ५३ चंडिका स्वरान् प्राह यूयं मा वि

षीदतेति शेषः ५२ एवं स्वरानाश्वास्य विस्तीर्णवदने रक्तबिंदोरिति जात्यपेक्षया ततो जाता न्महासुरान्-
मच्छस्त्रपातसंभूतान् रक्तबिंदूंश्च भूमिमाप्तान् वप्रतीच्छत् गृहाण ५३ ६१ ६२ ६३

५२

किंच पानसमयेत्वद्वक्त्रे समुत्पन्नान् महासूरान् भक्षयन्तीरणे चर एवं प्रकारेणैव दैत्यः क्षयंगमिष्यति ५४ भक्ष्यमाण
इति उत्पत्त्यंतीति अनुदात्तत्वलक्षणंतडो नित्यत्वान्नतड् ५५ मुरवेनेति शोणितं भूगतमेव विस्तीर्णत्वा दूदनस्य

भक्षयन्ती चरणे त्वदुत्पन्नान् महासूरान् एवमेषः क्षयंदैत्यः क्षीणरक्तोगमिष्यति ५४
भक्ष्यमाणस्त्वया चोग्रान् चोत्पत्त्यंति चापरे इत्युक्ता तां ततो देवी शूलेनाभिजघान तम्
५५ मुरवेन काली जगृहे रक्तबीजस्य शोणितम् ततो सा वाजघानाथ गदया तत्र चंडिका
म् ५६ नचास्यावेदना चक्रे गदापातोत्सिका मपि तस्या हतस्य देहात्तु बहू सुस्त्राव शो
णितम् ५७ यतस्ततस्तद्वक्त्रेण चामुंडा संप्रतीच्छति मुरवे समुद्रताये स्या रक्तपातान्म
हासूराः ५८ तांश्च रवादाथ चामुंडा पौतस्य च शोणितम् देवी शूलेन वज्रेण बाणैरसि
भिर्ऋषिभिः ५९ असौ रक्तबीजः तत्र युद्धे ५६ नचेति चिदानंदात्मत्वादिति भावः ५७ यतस्तत इति

सर्वत इत्यर्थः अतिविस्तीर्णत्वात् हतस्य उत्तरार्द्धमुत्तरान्वयि ५८ तांश्चेति उत्तरार्द्धमुत्तरान्वयि असिभिरि-
तिक्रियापेक्षं बहुवचनम् ऋषिभिरित्यप्येवं ऋषिरुपगम्यतो धारोऽसिः ५९ ६१ ६२ ६३

जघानेति शस्त्रसंघैः समूहैः समाहत इति तृतीया तल्लुपः ६० नीरक्तश्चेति कातर्यात् निःशेषरुधिरत्वात् नीरक्त-
श्च सन् मातृगणो ब्रह्माण्यादिसमूहो ननर्तत्यर्थः ६१ ६२ इति शिवभट्टकृतं अष्टमोऽध्यायः ८ राजोवाच

जघानरक्तबीजं तंचामुं डारक्तशोणितम् सपपातमहीपृष्ठेशस्त्रसंघसमाहतः ६० नीर
क्तश्चमहीपालरक्तबीजो महासुरः ततस्ते हर्षमतुलमवापुस्त्रिदशानृप ६१ हते मातृगण
स्तस्मिन्ननर्त्तसृङ्मदोद्धतः ६२ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे देवीमाहात्म्ये रक्तबीजवधो
नाम अष्टमोऽध्यायः ८ राजोवाच विचित्रमिदमारव्यातं भगवन्भवतामम
देव्याश्चरितमाहात्म्यं रक्तबीजवधाश्रितम् १ भूयश्चेच्छाम्यहं श्रोतुं रक्तबीजे निपातिते
चकारशंभो यत्कर्म निशंभश्चातिकोपनः २ ऋषिरुवाच चकारकोपमतुलं रक्तबीजे
निपातिते शंभोः सफुरो निशंभश्च हतेष्वन्येषु चाहवे ३ ६१ ६२ ६३

विचित्रमिति राजास्तरथः चरितं कर्म माहात्म्यं प्रभावः समाहारद्वंद्वः आश्रितं जनकं १ २ ऋषि
रुवाच चकारेति आहवेरणो ३ ६१ ६२ ६३ ६४

हन्यमानमिति उद्धहन्धारयन् ४ संदष्टौष्ठपुटाः दंताभ्यामंतः संधृतौष्ठाः तथासतिपुटाकारताभवति ५
 ६ ततइति देव्याइति सहार्थे तृतीया ७ चिच्छेदेति ताभ्यामस्तान्क्षिप्तानित्यन्वयः ८ ९ ताडितइति

हन्यमानं महासैन्यं विलोक्या मर्षमुद्धहन् अप्यधावनिशं भोथमुख्ययास्फुरसेनया
 ४ तस्यायतस्तथापृष्ठे पार्श्वयोश्च महासुराः संदष्टौष्ठपुटाः कुद्वाहतुं देवीसुपाययुः ५
 आजगाम महावीर्यः शंभोपि स्वबलैर्वृतः निहतुं चंडिकां कोपात्कृत्वा युद्धं तु मातृभिः ६
 ततो युद्धमतीवासीद्देव्या शंभुनिशंभयोः शरवर्षमतीवोग्रं मेघयोरिव वर्षतोः ७ चि
 च्छेदास्तां च्छरास्ताभ्यां चंडिकास्वशरोत्करैः ताडयामास चांगेषु शस्त्रौघैरसुरेश्च
 रौ ८ निशंभो निशितं खड्गं चर्मचादाय स्फुप्रभम् अताडयन् मूर्ध्नि सिंहदेव्या वाहनमुत्त
 मम् ९ ताडिते वाहने देवी क्षुरप्रेणासिमुत्तमम् निशंभस्यो श्चिच्छेदचर्मचाप्य
 ष्चंद्रकम् १० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५

क्षुरविशेषः चर्मवालकं अष्टसंख्याकरत्नादिघटितं चंद्राकारसहितम् १० ६१ ६२ ६३ ६४

छिन्ने इति शक्तिक्षेपो देवीं प्रति अभिमुख्य गतां तां देवीं चिच्छेदेत्यर्थः ११ कोपेति जग्राह ग्रहणपूर्वके प्रक्षेपे-
त्रग्रहिः आयातं तं तच्छूलं १२ आविध्य भ्रामयित्वा देव्या कर्त्तव्यं त्रिशूलेन करणेन सापिगदाभिन्ना भस्मत्वमाग-

छिन्ने चर्मणिरवड्गु च शक्तिं चिक्षेप सोऽस्करः तामप्यस्य द्विधा चक्रे चक्रेणाभिमुख्य
गताम् ११ कोपाध्मातो निशंभो यश्चूलं जग्राह दानवः आयातं मुष्टिपातेन देवीं तच्चा-
प्यचूणयत् १२ आविध्याथ गदां सोऽपि चिक्षेप चण्डिकां प्रति सापिदेव्या त्रिशूलेन भिन्ना
भस्मत्वमागता १३ ततः परशुहस्तं तमायातं देव्यं पुंगवम् आहत्य देवी बाणैर्धैर-
पातयत् तच्छूले १४ तस्मिन्निपातिते भूमौ निशंभो मविक्रमे भ्रातर्यतीवसंकुन्दः -
प्रययौ योऽन्धुमं विकाम् १५

ता आपातिता च अंतर्भाविष्यर्थात्कृतः १३ पुंगवं श्रेष्ठं अत्र निशंभस्य मूर्त्तिसंपादनेन पातन-
म् १४ तस्मिन्निति प्रययौ शंभ इति शेषः १५

सइति यथासामुद्रिक प्रकारेणात्युच्चैर्भुजैर्नभोव्याप्यबभावित्यर्थः १६ आयांतमागच्छंतम् १७ स्वनेनचेति
चेनशंखज्याशब्दयोः समुच्चयः वधोनाशः विधायितेतिस्वनविशेषणम् १८ उपदिशः सामान्यदिगाक्षेपोपरिक्र

सरथस्थस्तथात्युच्चैर्गृहीतपरमायुधैः भुजैरष्टाभिरतुलैर्व्याप्याशेषंबभौनभः १६
तमायांतं समालोक्य देवीशंखमवादयेत् ज्याशब्दं चापि धनुषश्च कारातीवदुःसहम्
१७ पूरयामास ककुभो निजघटास्वनेन च समस्तदेत्यसैन्यानां तेजोवधविधायिना
१८ ततः सिंहो महानादेस्त्याजितेभमहामदैः पूरयामास गगनं गांतथोपदिशोदश
१९ ततः काली समुत्पत्य गगनं क्षामताडयत् कराभ्यां तु निनादेन्प्राक् स्वनास्ते-
तिरोहिताः २० अट्टाट्टहासमशिवं शिवदतीचकार ह तैः शब्दैरस्फुरास्त्रिसुःशंभः को
पंपरं ययो २१ दुरात्मं स्तिष्ठतिष्ठेति व्याजहार विनायका तदा जयेत्यभिहितं देवैरा
काशसंस्थितैः २२ त्वंपूर्वादीनां दशानांतदाहदशेति १९ समुत्पत्य उत्पुत्य पुनरवतीर्य पृथ्वीं २० अट्टाट्टहा-

संशकं व्यादित्वात्पररूपम् अशिवं रिपूणां भयदम् २१ आकाशे संस्थितैः देवैः दानवसंयामदर्शनाय तत्र स्थितैः २२

महोल्कयेति महाज्वालावत्याशक्त्येत्यर्थकं यद्वा तन्नामकशक्त्येत्यर्थकं २३ सिंहेति उत्तरार्द्धस्य तथापीत्यादि
निर्घातनिःस्वनः उषानध्वनिः जितवानित्यस्य शंभनादमितिशेषः २४ शंभेति अनेन देवी शंभयोः समयु-

शंभेनागत्य याशक्तिर्मुक्ताज्वालातिभीषणा आयांती वह्निकूटाभासानिरस्ता महो-
ल्कया २३ सिंहनादेन शंभस्य व्याप्तलोकत्रयांतरम् निर्घातनिःस्वनो घोरो जितवान-
वनीपते २४ शंभमुक्ताच्छरणे देवी शंभस्तत्प्रहितां च्छरन् चिच्छेदस्वशरीरे रुग्रैः
शतशोथसद्गुह्यशः २५ ततः सा चंडिका कुन्दाशूलनाभिजघान तम् सतदाभिहतो
भूमौ मूर्च्छितो निपपात ह २६ ततो निशंभः संप्राप्य चेतनामात्तकामुकः आजघान
शरीरे देवी काली केसरिणतथा २७ पुनश्च कृत्वा बाहूनामयुतां दनुजेश्वरः चक्रायुधेन
दिति जश्छादयामास चंडिकाम् २८

इमुक्तम् २५ तत इति अभिहतः समंताद्भूतो अभिहतः २६ त-
त इति शंभमूर्च्छानंतरं निशंभोयः पूर्वे मूर्च्छितः आत्तंगृहीतम् २७ पुनरिति दनोः पुत्रोपि दिति जसमानशी-

ललाहितिजः २८ ततइति दुर्गेसंकटेआर्तेः पीडायाः नाशिनीतिणिनिप्रत्ययः २९ ततइतिदैत्यसेनयास
मावृतः ३० ३१ शूलेति समायांतम् संमुखमायांतम् वेगाविद्धेनवेगाक्षिप्तेन ३२ ३३ स्वनवदि

ततोभगवतीकुङ्कुमादुर्गादुर्गार्तिनाशिनी चिच्छेदनानिचक्राणिस्वशरैः सायकांश्चता
नृ२९ ततोनिशंभोवेगेनगदामादायचंडिकाम् अप्यधावतवैहंतुदैत्यसेनासमावृतः
३० तस्यापततएवाशुगदांचिच्छेदचंडिका खड्गेनशितधारेणसचशूलसमाददे
३१ शूलहस्तसमायांतनिशंभममरादेनम् हृदिविव्याधशूलनवेगाविद्धेनचंडिका-
३२ भिन्नस्यतस्यशूलहृदयान्निःसृतापरः महाबलमहावीर्यस्तिष्ठेतिपुरुषोवद
नृ३३ तस्यनिष्क्रामतोदेवीप्रहस्यस्वनवत्ततः शिरश्चिच्छेदखड्गेनततोसावपतदुवि
३४ ततःसिंहश्चखादोग्रदंष्ट्राक्षुण्णशिरोधरान् अस्तरांस्तांस्तदाकालीशिवदूती
तथापरान् ३५

तिप्रहस्येत्यस्यविशेषणम् ३४ ततइति उग्रमिति
क्रियाविशेषणम् कालीशिवदूतीचचखादेत्यन्वयः ३५ ६५ ६५ ६५ ६५

निराकृताः ध्यस्ताः मंत्रोच्चप्रणवः ३६ ३७ खंडं खंडं खंडं प्रकाराः खंडस्य खंडावायस्यां क्रियायां तथा कृ-
ताः आद्ये प्रकारे गुणवचनस्येति द्वित्वम् वज्रेण च खंडं खंडं कृत्वा इत्येव ३८ विनेशमृताः नष्टाः पलायिताः ३९

कौमारीशक्तिनिर्भिन्नाः केचिन्नेशमहासुराः ब्रह्माणीमंत्रपूतेन तोयेनान्ये निराकृताः ३६
माहेश्वरीत्रिशूलेनभिन्नाः पैतृस्तथापरे वाराहीतुंडघातेन केचिन्नुणीकृताः ३७
खंडं खंडं च शस्त्रपावेषा व्यादानवाः कृताः वज्रेण च द्वाहस्ताय विमुक्तेन तथापरे ३८
केचिद्दिनेशमहासुराः केचिन्नष्टामहाहवात् भक्षिताश्चापरे कालीशिवदूतीमृगाधिपैः ३९
इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे देवीमाहात्म्ये निशंभवधोनाम नवमोऽध्यायः ९ ऋषिरुवा
च निशंभं निहतदृष्ट्वा ज्ञातरं प्राणसंमितम् हन्यमानं बलं चैव शंभः कुन्द्वा प्रवीदूचः १
बलावलेपादुष्टत्वं मादुर्गं गर्वमावह अन्यासां बलमाश्रित्य युद्धं सेयातिमानिनी २ ६२

इति श्रीशिवभट्टसुतसतीगर्भजनागोजीभट्टकृते सप्तशतीव्याख्याने नवमोऽध्यायः ९ ऋषिरुवाच निशुंभमिति १ बलमिति

बलगर्वेणदुर्विनीतेदुर्गेमार्गवमावह यात्वमतिमानिनीसती अन्यासांबलमाश्रित्ययुद्धमेइत्यन्वयः २ देव्युवाच-
एकैवेति एकस्वगतसजातीयभेदहीनापरमात्मस्वरूपत्वात् अपरान्याममसहायभूताद्वितीयाकास्तिनकापीत्यर्थः

देव्युवाच एकैवाहंजगत्पञ्चद्वितीयाकाममापरा पश्येतादुष्टमय्येवविशंत्योमद्विभूत
यः ३ ततः समस्तास्तादेव्योब्रह्माणीप्रमुखालयम् तस्यदेव्यास्तनौजग्मुरेकैवासी
त्तदांबिका ४ देव्युवाच अहंविभूत्याबहुभिरिह रूपैर्यदास्थिता तत्संदृतंमयेकैव-
तिष्ठाम्याजौस्थिरोभव ५ ऋषिरुवाच ततः प्रवृत्तेयुद्धदेव्याः शंभस्यचोभ-
योः पश्यतां सर्वदेवानामसुराणांचदारुणाम् ६ शरवैषैः शितैः शस्त्रैस्तथास्त्रैश्चैव-
दारुणैः तयोर्युद्धमभूद्भूयः सर्वलोकभयंकरम् ७

अनुभूयमानस्तुभेदोनवास्तवइत्याह पश्येति
वाक्यार्थस्यकर्मत्वंमद्विभूतयइत्यनेनभेदंनिरस्यति ३ ततइति तनौशरीरेलयं अपृथक् भावं अनेनब्रह्मादिभ्यः उ-
विभूतानामप्यत्रलयदर्शनेनसमस्तोपादानत्वमस्याएवेतिदर्शयति तच्चमूलशक्त्यभेदारित्युक्तम् ४ देव्युवाच अहं
मिति अहंविभूत्यैश्वर्गेयबहुभिः रूपैः यद्बहुत्वमास्थितातद्बहुत्वम्यासंदृतं तस्मादहमेकैवतिष्ठामित्वंमपिरणोस्थिरो
भवत्यर्थः अनेनापितदेवदृढीकृतम् ५ ततइति पश्यतामित्यनादरेषष्ठी ६ भूयः महत् ७

८ उग्रं च तत् हुंकारोच्चारणं च तदादिभूतं तेषामस्त्राणां ९ ततस्तस्मात्कुपिता धनुः इष्टुभिः सह १० छिन्ने इति त-
था तेन प्रकारेण छिन्ने धनुषीत्यन्वयः ११ तत इति चर्मचेति चेनाश्वसारथ्योः समुच्चयः १२ १३ तदा ह हताश्व इ

दिव्यान्यस्त्राणि शतशो मुमुचेयान्यथांबिका वभंजतानि दैत्येन्द्रस्तत्प्रतीघातकर्तृभिः
८ मुक्तानितेन चास्त्राणि दिव्यानि परमेश्वरी वभंजलीलये वोग्र हुंकारोच्चारणादि-
भिः ९ ततः शरशतैर्देवीमाच्छादयत सोऽक्षरः सापितकुपिता देवी धनुश्चिच्छेदचे-
ष्टुभिः १० छिन्ने धनुषि दैत्येन्द्रस्तथा शक्तिमथादे चिच्छेदे देवीचक्रेण तामप्यस्य कर-
स्थिताम् ११ ततः खड्गमुपादाय शतचंद्रचभानुमत् अभ्यधावत तां देवीं दैत्यानामधि-
पेश्वरः १२ तस्यापतत एवाश्वरवड्गं चिच्छेद चंडिका धनुर्मुक्तैः शितैर्बाणैश्चर्मचार्क-
करामलम् १३ हताश्वः स तदा दैत्याश्छिन्नधन्वा विसारथिः जग्राह मुद्गरं घोरमंबिका
निधनोद्यतः १४

ति १४ ६२ ६२ ६२ ६२ ६२ ६२

१५ समुष्टिमिति देव्याः तदये इत्यन्वयः तलं प्रसृतं च पेटः १६ १७ उच्चैर्गगनं इत्यन्वयः आस्थितः आश्रित-
वान् निराधारास्य प्रयत्नेतरपाताभावहेतुहीनातेन शंभेन १८ नियुद्धं बाहुयुद्धं तद्विशेषणम् प्रथममिति सु

चिच्छेदापततस्तस्य मुद्गरं निशितैः शरैः तथापि सोम्यधावत्तां मुष्टिमुद्यम्य वेगवान्
१५ समुष्टिपातयामास तदये इत्युपगवः देव्यास्तं चापि सा देवी तलेनोरस्य ताडयत्
१६ तलप्रहाराभिहतो निपपातमहीतले सदैत्यराजः सहसा पुनरेव ततोत्थितः १७
उत्पत्य च प्रगृह्योच्चैर्देवीगगनमास्थितः तत्रापि सानिराधाराय युधेतेन चंडिका १८
नियुद्धं खेतदादैत्यचंडिकाचपरस्परम् चक्रतुः प्रथमं सिद्धमुनिं विस्मयकारकम् १९
ततो नियुद्धं सचिरं कृत्वा तेनाबिकासह उत्पत्य त्रामयामास चिक्षेप धरणीतले २०
संसि सो धरणीं प्राप्य मुष्टिमुद्यम्य वेगतः अव्यधावत् दुष्टात्मा चंडिकानिधनेच्छया २१

स्वार्थकं सिद्धाः देवयोनिविशेषास्तनयोः क्रषयः १९ उत्पत्य कंदुकवदुपरि सिंस्थापतनसमये चरणमुद्धृत्य त्रामा-
मयामास धरणीतले चिक्षेप चेत्यर्थः २० २१ २२ २३ २४ २५ २६

२२ २३ उत्सातेति उत्सातसूचकामेघाः शक्रभादेवाशक्रमेघ उल्कादिव्यतेजाप्राक् शंभवधात् तथातद्वत्सरितोमा
र्गवाहिन्यः नपूर्ववदुत्पथगामिन्यः आसन्नतत्रशंभे २४ २५ २६ पुण्याः अनुकूलाः २७ जज्वलुरि

तमायांतंततोदेवीसर्वदैत्यजनेश्वरम् जगत्यां पातयामास भित्वाभूलेन वक्षसि २२
सगतासुः पधातोर्ज्योदेवीश्चूलाग्रविक्षतः चालयन्सकलं पृथ्वीं साधिद्वीपांसपर्वताम्
२३ उत्सातमेघासोल्काद्यप्रागासंस्तेशमंययुः सरितोमार्गवाहिन्यस्तथासंस्तत्रपातिते
२४ ततः प्रसन्नमखिलं हते तस्मिन्दुरात्मनि जगत्स्वास्थ्यमतीवासीन्निर्मलं चाभवन्नभः
२५ ततो देवगणाः सर्वे हर्षनिर्भरमानसाः बभूवुर्निहते तस्मिन् गंधर्वाललितं जगुः २६
अवाहयंस्तथैवान्येन नूतुश्चाप्सरोगणाः ययुः पुण्यास्तथावाताः सुप्रभोभूद्विवाकरः
२७ जज्वलुश्चामयः शांताः शांतादिजनि तस्वनाः २८

ति अमयः आहवनीयादयः शांताः सौ-
म्याः संतो जज्वलुः शांताः दिक्षजनिताः स्वनाः उत्सातसूचकस्फुरणादिशब्दोयेषांते २८ २९ ३०

इतिशिव० नागोजीभट्टकृतेदशमोऽध्यायः १० ऋषिरुवाच देव्येति तत्रयुद्धेवह्निपुरोगमाः वह्निमुख्याः का-
त्यायनीमित्यनेनपरस्परमासामैक्यंसूचयति इष्टस्यशंभादिवधस्यलाभात्मासेः नुमागमः विकाशीनिविकस्व-

इतिश्रीमार्कण्डेयभट्टकृतेदशमोऽध्यायः १० ऋषिरुवाच देव्याहतेतत्रमहा
सुरेन्द्रेसेन्द्राः सुरावह्निपुरोगमास्ताम् कात्यायनींतुष्टुवुरिष्टलाभाद्विकाशिवक्रास्तु-
विकशिताशाः १ देवीप्रपन्नार्तिहरेप्रसीदप्रसीदमातर्जगतोखिलस्य प्रसीदविश्वे
श्वरिपाहिविश्वंत्वमीश्वरीदेविचराचरस्य २ आधारभूताजगतस्त्वमेकामहीस्वरू-
पेणयतःस्थितासि अपांस्वरूपस्थितयात्वयेतदाध्यायतेकृत्स्नमलंघ्यवीर्यं ३
त्ववैष्णवीशक्तिरनंतवीर्याविश्वस्यबीजं परमासिमाया संमोहितंदेविसमस्तमेतत्त्वं
वैप्रसन्नाभुविमुक्तिहेतुः ४

राणिवक्राणियेषांतेतुपादपूरणे विकाशिताः आशाः यैः १ देवीति
प्रपन्नाभक्ताः आदरेप्रसीदेतीत्रिकृतिः चराचरस्यमध्येत्वमीश्वरीस्वतंत्रादितरत्सर्वेत्वत्परतंत्रमितिभावः २ आ-
धारभूतेति तत्रहेतुः महीस्वरूपेणेतिस्थितिः अपांस्वरूपस्थितया अवभिन्नस्वरूपेणेतिस्थितयागमकत्वात्समासः

आध्यायतेष्वपीत्यतः कर्मणीयकौ अनेनोक्तलक्षणैः न सर्वात्म्यं विवक्षितम् ३ त्वमिति आद्यपादे पालनशक्तिम-
त्त्वं द्वितीये कारणशक्तिमत्त्वं साया अविद्या त्वयैवेतत्संमोहितं संसारगते पानितम् तत्किं मोक्षो नास्त्येवेत्यत आह
लंप्रसन्नाकृतप्रसादावैप्रसिद्धम् भुविजगतिमुक्तिहेतुः ४ विद्याइति अंगानि ६ वेदाश्चत्वारो ४ मीमांस ११ न्याय
विस्तरः १२ पुराणं १३ धर्मशास्त्रं च १४ विद्यात्येताश्चतुर्दश आयुर्वेद धनुर्वेद गंधर्वार्थशास्त्रैः सहाष्टादशभे

विद्याः समस्तास्तबदेविभेदाः स्त्रियः समस्ताः सकला जगत्सु त्वयैकया पूरितमंबयैत
त्कातेस्तुतिः स्तव्यपरापरोक्तिः ५ सर्वभूतायदा देवी स्वर्गमुक्तिप्रदायिनी त्वंस्तुतास्त-
तयेकावाभवंतु परमोक्तयः ६ दाः अंशाः सकलाश्चतुः षष्टिकलोपेताः पातिव्रत्यसौंदर्यता
रूप्याद्युपेताः समस्ताः स्त्रियोपितवांशाः त्वयैकयैतत्पूरितम् अंतर्बहिःश्च व्याप्तम् एवंच त्वत्तः पृ-
थग्भूतस्याभावात् अतस्तेस्तुत्येविषये परापरागौणी मुख्या च या उक्तिस्तद्रूपास्तुतिः काते इत्यर्थः यद्वा उक्ति-
रूपात्वमेवातः कातेस्तुतिः ५ पुनरपि स्तुतेरघटनामाह सर्वेति सर्वभूता विश्वात्मिका देवी द्योतनशीला स्वर्ग-
मुत्तयोः प्रकर्षेण दात्रीति यदा त्वंस्तुता तदा वास्तुतये परमा अधिका उक्तयः का भवंतु न का अपीत्यर्थः

तथाप्युपगम्याह सर्वस्येति बुद्धिर्निश्चयात्मकं ज्ञानं तद्गौरैव स्वर्गापवर्गदातृं नारायणस्य विष्णोः शक्तिः नारा-
यणी तत्संबोधने शब्दसत्त्वप्रधाना वैष्णवी त्वमिति ध्वन्यते ते तुभ्यं यद्वा नारस्य जीवसमूहस्याय तीस्थानभूता त-
द्भूषा तत्साधनं ७ कलेति कलेति त्रिंशत्काष्ठाः अष्टादशानि मेषाः काष्ठा आदिनाक्षरासुहृतादयः परिणामोजन-

सर्वस्य बुद्धिरूपेण जनस्य तद्दिसंस्थिते स्वर्गापवर्गदेदे विनारायणिनमोस्तुते ७ कला
काष्ठादिरूपेण परिणामप्रदायिनी विश्वस्योपरतौ शक्ते नारायणिनमोस्तुते ८ सर्वमंग-
लमांगल्येशिवे सर्वार्थसाधिके शरण्ये अंबके गौरि नारायणिनमोस्तुते ९ सृष्टिस्थिति वि-
नाशानां शक्तिभूते सनातनि गुणाश्च ये गुणमये नारायणिनमोस्तुते १०

नामवस्थाविशेषः

तेनाऽखंडकालरूपत्वं तदेव पुनराह विश्वस्योपरतौ नाशेशक्तिर्नानाशक्तिमतीत्यर्थः कालस्यैव जगद्भूषक-
त्वात् ८ सर्वेति सर्वमंगलानां मंगलरूपे शिवे कल्याणकर्त्रि शरण्ये शरणार्हे अंबके त्रिनेत्रे गौरि गौरवर्णे अने-
न वैवीर्यत्वमस्याः धनितम् ९ सृष्टीति आद्यार्धेन ब्रह्मादीनां सृष्ट्यादि शक्तिः त्वमेवैत्युक्तम् सनातनि नित्ये-

सन्टी.
६०

अ.
१५

गुणानां महदादीनां आश्रयभूते अगुणमये अविद्यामानगुणकृतविकारे १० शरणेति दीनाः सर्गादिकदुःखभा-
जः आर्ताः तस्करादिपीडिताः परायणस्तत्परः तदुपपादकमार्तिहरे इति नियतः आर्तेः पीडयाः हंतीत्यर्थः ११
हंसेति हंसयुक्तविमानस्थिते ब्रह्माणीरूपधारिके कुशंजलंतस्यायं कौशः कमंडलुः तदंभसः क्षुरिके सेविके १२

शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणे सर्वस्यार्तिहरे देवि नारायणि नमोस्तुते ११ हंस
युक्तविमानस्थे ब्रह्माणीरूपधारिणि कौशांभः क्षुरिके देवि नारायणि नमोस्तुते १२ त्रि-
मूलचंद्रादिधरे महावृषभवाहिनि माहेश्वरीस्वरूपेण नारायणि नमोस्तुते १३ मयूरकु-
कुटवृते महाशक्तिधरे नद्ये कौमारीरूपसंस्थाने नारायणि नमोस्तुते १४

त्रिमूलेति माहेश्वरीस्वरूपेणेति पूर्वार्द्धे नान्वयि १३ मयूरेति मयूरकुकुटं तत्पिच्छंतेन रतैकु कुटैः कुकुभेपि
ध्वजेन शिखिबर्हाणामुछितेन समावृतेति हरिवंशोक्तेः अनघे अचरहिते कुमारशक्तेरिव रूपं संस्थानं अ-
वयवसन्निवेशश्च यस्याः १४

६०

शंखेति शंखादीनिगृहीतानिपरमायुधानियया १५ १६ नृसिंहेति त्रैलोक्यत्राणायसम्यक्कृते-
 लोपः १७ महावज्रे महत्त्वज्जंयस्याः १८ शिवेति हतं दैत्यानां महाबलं यथासा १९ २० हेलक्ष्मीः

शंखचक्रगदाशार्ङ्गगृहीतपरमायुधे प्रसीदवैष्णवीरूपेनारायणिनमोस्तुते १५
 गृहीतोयमहाचक्रदंष्ट्राहृतवसंधरे वराहरूपिणिशिवेनारायणिनमोस्तुते १६
 नृसिंहरूपेणोद्येणहतुदैत्यानुकृतोद्यमे त्रैलोक्यत्राणसहितेनारायणिन-
 मोस्तुते १७ किरीटिनिमहावज्रेसहस्रनयनोज्वले वृत्रप्राणहरेचंद्रिनाराय-
 णिनमोस्तुते १८ शिवदूतीस्वरूपेणहतदैत्यमहाबले घोररूपेमहारावेना-
 रायणिनमोस्तुते १९ दंष्ट्राकरालवदने शिरोमालाविभूषणे चामुंडमुंडमथ-
 नेनारायणिनमोस्तुते २० लक्ष्मीलज्जेमहाविद्येश्रद्धेपुष्टिस्वधेध्रुवे महारा-
 त्रिमहामायेनारायणिनमोस्तुते २१

महाविद्या उपनिषत् श्रद्धा आ

स्तिक्य बुद्धिः पुष्टि सहित स्वधेमहती अविद्या सर्वा वरण समर्थो महामोहः तद्रूपे २१ ध्रु ६५

मेधेइति मेधाधारणावती बुद्धिः सरस्वती वाग्देवता वरे श्रेष्ठे भूति सत्त्वप्रधाने छांदसो गुणाभावः अ-
नेन सात्विकीत्वम् बभ्रुरजोगुणः तद्युक्तं तामसि तमोगुणयुक्ते इदं मूलशक्त्यभिप्रायेण नियतिरु-
ष्टं तद्रूपे ईशो समर्थः २२ सर्वेति देवीत्यस्य द्विरुक्तिः प्रसादनेत्राहोत्यार्षम् २३ सर्वभूतेभ्यः सर्व-

मेधे सरस्वतिवरे भूति बाष्पवितामसि नियतेत्वं प्रसीदो नारायणि नमोस्तुते
२२ सर्वस्वरूपे सर्वेशे सर्वशक्तिसमन्विते भयंभ्यश्चाहि नो देवि दुर्गे देवि नमो-
स्तुते २३ एतत्ते वदनं सौम्यं लोचनत्रयं भूषितम् पातु नः सर्वभूतेभ्यः कात्यायनि
नमोस्तुते २४ ज्वालाकरालमत्युग्रमदोषास्तरसूदनम् विश्रूलं पातु नो भीतेभ्यः
द्रुक्कालिनमोस्तुते २५ हिनस्ति दैत्यतेजासि स्वनेनापूर्यया जगत् साधरापातु
नो देवि पापेभ्यो नः सुतानिव २६

भूतविकारेभ्यः प्राणिभ्यश्च कात्यायनी तदाश्रमभावे

२४ ज्वालेति नोस्मान्भीते भयात् २५ हिनस्तीति अतः प्राणिमाता वा सुतानिव नोस्मान्पापे-
भ्यः पालित्यर्थः अतितेः पचाद्यच् २६ ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६

असुरेति चर्चितोलिप्तः करं हस्तं उज्ज्वलयति करैः किरणै रूज्वलोवा २७ रोगानिति अभीष्टान् अपहं
सीत्यारुष्यत इति यत् इष्टं वियोगलक्षणा विपत्तिः यतस्त्वामाश्रिता अन्ये वामाश्रयतां प्रयांति २८ एत
दिति कदनं नाशः धर्मद्विषोक्ताराः अद्य अधुना आत्ममूर्तिमेव अनेकैः रूपैः ब्रह्मण्यादिकात्यादि लक्षणेः

असुरासृग्वसापंकचर्चितस्तेकरोज्ज्वलः शक्रमाथरवदो भवतु चंडिकेत्यांनताच-
यम् २७ रोगान् शोषान् पहंसितुष्टारुष्टा तु कामान्सकलान् भीष्टान् त्वामाश्रिता
नानविपन्नराणां त्वामाश्रिता त्वाश्रयतां प्रयांति २८ एतत्कृतं यत्कदनं त्वया ह्य
धर्मद्विषां देवि महासुराणाम् रूपैरनेकैर्बहुधात्ममूर्तिं कृत्वा बिकेतत्प्रकरोति का
न्या २९ विद्यासुशास्त्रेषु विवेकदीपेष्वार्थेषु वाक्येषु च कात्वदन्या ममत्वगर्तेति-
महांधकारे बिभ्रामयत्येतदतीव विश्वम् ३०

अभेदे तृतीया बहुधा बहुप्रकारा अन्यात्वदि-
तराकानकापीत्यर्थः २९ विद्यास्त्विति विद्यासुज्ञानेषु उपायभूतानियानि शास्त्रादीनि तेषु मन्वाद्युक्तेषु वि-
वेकदीपेषु उपनिषत्सु आद्येषु वाक्येषु कर्मकांडपरवेदवाक्येषु च सत्त्वेवं ममत्वगर्ते तदाश्रये महांधकारे सं

सारे एतद्विश्वं त्वदन्याका अतीवविश्रामयति न कापीत्यर्थः ३० रक्षांसीति नागाः सर्पाः अत्र यत्रेत्यनु-
वृष्यते दस्यवः चोराः दावो वनम् तथाब्धिमध्ये यत्रोर्वग्न्यादयः तत्र त्वमेव व्यापकत्वान् स्थिता विश्वं प-
रिपासीत्यन्वयः ३१ यतस्त्वं विश्वेश्वरी अतो विश्वं परिपासि यतः त्वं विश्वात्मिका अतस्त्वं तद्धारयसि

रक्षांसि यत्रोर्वग्न्यादयः चोरा यत्रोर्वग्न्यादयः दस्यवः बलानियत्र दावानलो यत्र तथाब्धिमध्ये
तत्र स्थिता त्वं परिपासि विश्वम् ३१ विश्वेश्वरी त्वं परिपासि विश्वं विश्वात्मिका धारयसी-
ति विश्वं विश्वेश्वरं दद्याद्भवती भवन्ति विश्वाश्च यायेत्यभिभक्तिनम्राः ३२ देवि प्रसीद
परिपालय नो रिभीतेर्नित्यं यथास्फुरवधाद्धुनैव सद्यः पापानि सर्वजगतां शमनं
नया शुभ्रत्वात् पाकजनितांश्च महोपसर्गान् ३३

यतो भवन्ति विश्वेशानां इन्द्रब्रह्मा-
दीनामपि स्तुत्या अतस्त्वयि भक्तिनघ्रायेते विश्वाश्च या भवन्ति ३२ देवीति हे देवि नोऽस्मान् सद्यः क्ष-
णमात्रेण शत्रुभीतेः पालय यथा धुनैव सप्रत्येवास्फुरवधान् पालितवत्यसि तथेत्यर्थः सर्वजगतां पा-

पानि आशुशीघ्रं प्रशमनयउत्सातानां पाकः फलदानकालस्तेन जनितान्महोपसर्गान्मार्थादींश्च प्रशमनये-
ति ३३ प्रणतानामिति ईड्येस्तव्ये ३४ देव्युवाच वरदेति यंवरम् अभीप्सितार्थं वृणुध्वं प्रार्थयध्वं ३५

प्रणतानां प्रसीदत्वं देवि विश्वार्तिहारिणि त्रैलोक्यवासिनामीड्ये लोकानां वर-
दाभव ३४ देव्युवाच वरदाहं सरगणावरं यं मनसोच्छ्रय तं वृणुध्वं प्र-
यच्छामि जगतामुपकारकम् ३५ देवा उचुः सर्वाबाधाप्रशमनं त्रैलो-
क्यस्याखिलेश्वरि एवमेव त्वया कार्यमस्मद्देवि विनाशनम् ३६ देव्युवाच
वैवस्वते तरे प्राप्ते अष्टाविंशतिमेयुगे शङ्खो निशङ्खः श्वेवान्यावुत्पत्स्ये ते-
महासुरो ३७ नन्दगोपगृहे जाता यशोदा गमसमवा ततस्तौ नाशयिष्यामि विं-
ध्याचलनिवासिनो ३८ देवा उचुः सर्वाबाधेति सर्वाचासौ बाधाचेत्यर्थः इदं वै विनाशनस्य वि-

शेषणम् एवमेव शङ्खादिनाशनवदेव ३६ देव्युवाच वैवस्वत इति अंतरे मन्वन्तरे अष्टाविंशतिमे अष्टा-
विंशति संख्याके यो महागमश्छांदसः युगे चतुर्युगे तत्र कलिद्वापारसंघावनयोरुत्पत्तिः ३७ नंदेति नन्दगो

पस्य एषामहालक्ष्म्यंशभूता नंदाभगवती नामयाभविष्यति नंदजा कनकोत्तमकांतिः सास्रकांतिकनकांब-
रा कमलांकुशपाशाब्जैरलंकृतचतुर्भुजा इंदिराकमलालक्ष्मीः साश्रीरुक्मांबुजासनेति रहस्योक्तेः ३८
पुनरपीति इयमपि द्वापरेऽतीते तत्रैवचतुर्भुगेऽवतीर्णे त्याहुः वैप्रचित्तान् विप्रचित्तवंशीयात् ३९ ४०

पुनरप्यतिरौद्रेणरूपेणपृथिवीतले अवतीर्यहनिष्यामिवैप्रचित्तांश्चदानवान्
३९ भक्षयंत्याश्चतानुग्रानूवैप्रचित्तान्महासुरान् रक्तादंताभविष्यंति दाडिमी
कुसुमोपमाः ४० ततोमांदेवताः स्वर्गमर्त्यलोके च मानवाः स्तवंतो व्याहरिष्यंति
सततं रक्तदंतिकाम् ४१ भूयश्च शतवाषिष्ठ्यामनावृष्यामनंभसि मुनिभिः सं
स्मृताभूमौ सभविष्यास्य योनिजा ४२

तत इति एषारक्तदंतिका काल्यंशभूता अत्र
दंते त्युपलक्षणम् केशायुधसर्वावयवेषुरक्तत्वमस्या अत एवास्या रक्तचामुंडत्वेन व्यवहारः अत्र सर्व
त्राहमिति निर्देशः परस्परमपिशक्तानां अभेदाभिप्रायेण ४१ भूयश्चेति अनंभसि कृष्यादिजलशून्या

यामपीत्यर्थः अयोनिजाययेदानीं पार्वतीदेहाविर्भावमपि चेत्त्यर्थः ४२ तत इति यत् यस्मात्सुनीन निरी-
 क्षिष्यामित्तस्मात् ४३ वैवस्वतमन्तर एव चत्वारिंशत्तमे युगे शताक्षी शाकं भयवतारः तस्मिन्नेवांतरे शक्रच-
 त्वारिंशत्तमे युगे इति लक्ष्मीतंत्रोक्तेः तत्रैव दुर्गमासुरवधः शाकं भरींस्तु वन्ध्यायन् शक्रसंपूजयन् मनू अक्षय्या

ततः शंतेन नेत्राणां निरीक्षिष्यामि यन्मुनीन् कीर्तयिष्यन्ति मनुजाः शताक्षीमिति मांततः
 ४३ ततो ह मखिलं लोकमात्मदेहसमुद्भवैः परिष्यामि स्रराः शाकं रावृष्टेः प्राणधारकैः
 ४४ शाकं भरीति विख्यातं तदा यास्याम्यहं भुवि तत्रैव च वधिष्यामि दुर्गमारव्यं महा
 स्फुरम् ४५ दुर्गादेवीति विख्यातं तन्मेनामभविष्यति पुनश्चाहं यदा भौमं रूपं कृत्वा हि
 माचले ४६

मश्नुते भूतिमन्नं पानं भवांतर इति च तत्रैव ४४ शाकं भरीति एषा पार्वत्यंशा एव शाकं
 भरी नीलवर्णेत्युक्तेः दुर्गमनामाऽसुरः तत्रैव शाकं भयवतार एव शाकं भरी शताक्षी सा सैव दुर्गा प्रकीर्तिता उमा गौरी सती
 चंडी कालिकेशा च पार्वतीति पत्रमूलकरी रात्रमूलकांडाधिरूढकाः त्वक्पुष्पंकवचंचेति शाकं दशविधं स्मृतम् ४५ दुर्गे-
 ति भीमं भयंकरम् ४६ ६२

भस्मयिष्यामीत्यंतस्य पदद्वयविशिष्टम् ४७ भीमेति भीमापि नीलवर्णैर्वदंश्चाददानभासुरा चंद्रहासंचडमरुं शिरः
पात्रं च बिभ्रती एकवीराकालरात्रिर्निद्रातृष्णादुरत्ययेत्युक्तेरियं काल्यं शा एव पंचाशत्तमे चतुर्गुणे वैवस्वते तन्तरे-
एकभीमावतारइति लक्ष्मीतंत्रे अरुणाख्योरुणो नाम ४८ तदेति भ्रामरं पाणिधृतभ्रमरं असंख्येयाः षट्

रक्षांसि भस्मयिष्यामि मुनीनां त्राणकारणात् तदामां मुनयः सर्वे स्तोष्यंत्या नम्यमूर्तयः
४७ भीमादेवीति विख्यातं तन्मे नाम भविष्यति यदा रूणाख्यं त्रैलोक्यं महाबाधां क-
रिष्यति ४८ तदा हं भ्रामरं रूपं कृत्वा संख्येय षट्पदम् त्रैलोक्यस्य हितार्थाय वधि-
ष्यामि महाकरम् ४९ भ्रामरीति च मां लोकास्तदा स्तोष्यंति सर्वतः इत्थं यदा यदा-
बाधादानवोत्था भविष्यति ५०

पदाः यस्मिन् रूपेण ४९ भ्रामरीति तेजो-

मंडलदुर्धर्षा भ्रामरी चित्रकांतिभृत् चित्रभ्रमरपाणिः सामहाभरीति गीयते महामाया महाकाली महामा-
रीक्षधातृषा इत्युक्तेरियमपि काल्यं शा एव सर्वतः सर्वत्र वैवस्वते तन्तरे एव षष्ठितमे चतुर्गुणे भ्रामर्यवतारइ-
तिलक्ष्मीतंत्रे इत्थमित्याद्युत्तरान्वयि ५० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५

तदेति स्पष्टम् ५१ इति शिवभट्टसूक्तसतीगर्भजनागोजीभट्टकृते सप्तशतीव्याख्याने एकादशोऽध्यायः ११
 देव्युवाच एभिरिति मधुकैटभवधादिलक्षणे रित्यर्थः सकला ऐहिकीं पारलोकिकीम् समाहितो नन्यमनाः १

तदा तदावतीर्या हं करिष्याम्यरिसंक्षयम् ५१ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके म-
 न्वंतरे देवीमाहात्म्ये देवैः कृतानारायणीस्तुतिर्नाम एकादशोऽध्यायः ११ देव्युवा-
 च एभिः स्तवैश्च मां नित्यं स्तोष्यते यः समाहितः तस्याहं सकलां बाधां नाशयिष्याम्य-
 संशयम् १ मधुकैटभनाशं च महिषासुरघातनम् कीर्तयिष्यंति ये तद्ब्रूधं शंभुनि-
 शंभयोः २ अष्टम्यां च चतुर्दश्यां नवम्यां चैकचेतसः श्रोष्यंति चैव ये भक्त्या मम मा-
 हात्म्यमुत्तमम् ३ न तेषां दुष्कृतं किंचिद्दुष्कृतोत्थानचापदः न भविष्यति दारिद्र्यं न-
 चैवैष्टवियोजनम् ४

तदेवाहमध्विति २ श्रोष्यंति चात्यदिष्यंति अष्टम्यामित्यादि मुख्यकालकथनं ३ न ते-
 षामिति दुष्कृतं पापं दारिद्र्यशब्दात् घञि दारिद्र्यम् ४ ६१ ६२ ६३ ६४ ६५

शत्रुतइति नशस्त्रेति संग्रामभीरुविषयम् ५ सदानीत्यमहियतः तत्माहात्म्यं स्वस्तिकल्याणं तस्यायनं-
मार्गः ६ उपसर्गानिति माहात्म्यं कर्ता महामारीजनक्षयकरी देवता तस्याः समुद्रबोयेषां तानुपसंगानुपद्रवान् तथात्रि

नशत्रुतोभयं तस्य दस्युतोवानराजतः नशस्त्रानलतोयोधात्कदाचित्संभविष्य-
ति ५ तस्मान्ममैतन्माहात्म्यं पठितव्यं समाहितैः श्रोतव्यं च सदा भक्त्या परं स्वस्त्य-
यनं हितम् ६ उपसर्गानशेषांस्तु महामारीसमुद्रवान् तथात्रिविधमुत्पातं मा-
हात्म्यशमयेन्मम ७ यत्रैतत्पठ्यते सम्यङ्द्रित्यसायतने मम सदानतद्दिमोक्ष्या-
मिसानिध्यं तत्र मे स्थितम् ८

विधंव्याधिं रागद्वेषादिरूपम् आध्यात्मि-
कं भूतप्रेतादिजं भयत्रमाद्यधि भौतिकम् दैवकृतवज्रपातदारिद्र्याद्यधिदैविकं तद्रूपमुत्पातं अ-
निष्टदिव्यं भौममांतरिक्षं चेति त्रिविधमुत्पातं च ७ यत्रेति यत्रायतने गृहे मम मत्संबंधे तत्सम्यगर्ताः
वधारणपूर्वकं अस्खलितवर्णादि च ८

बलीति बलिप्रदानं देवतोद्देशेन पश्चाद्युपहारः पूजागंधादिनार्चनम् अमिकार्यं देवीदेवत्यो होमः महोत्सवः पुत्रज-
न्यविवाहादिउच्चार्यं द्विजविषयम् ९ तत्फलमाह जानतेति जानताविधिज्ञेन अजानतातदन्येन बलिसहितां
पूजां तथावेद्यावेद्यप्रकारेणामन्माहात्म्योदीरणोदौ सति यथाकथंचिदपि कृतमेतत् प्रतीक्षिष्यामि अंगी

बलिप्रदाने पूजायामग्निकार्यं महोत्सवे सर्वममैतच्चरितमुच्चार्यं श्राव्यमेव च ९
जानता जानतावापि बलिपूजां तथाकृताम् प्रतीक्षिष्याम्यहं प्रीत्या वह्निहोमं त-
थाकृतम् १० शरत्काले महापूजाक्रियते याचवार्षिकी तस्यां ममैतन्माहात्म्यं श्रुत्वा
भक्तिसमन्वितः ११ सर्वबाधाविनिर्मुक्तो धनधान्यस्रुतान्वितः मनुष्यो मत्प्रसादेन
भविष्यति न संशयः १२ श्रुत्वाममैतन्माहात्म्यं तथा चोत्पत्तयः शक्राः पराक्रमं च
युद्धेषु जायते निर्भयः पुमान् १३

करिष्यामीत्यर्थः १० शरदिति शरत्काले आग्निशक्रप्रतिपद
मारभ्य क्रियमाणा दुर्गोत्सवरूपा याचवार्षिकी वर्षशब्दो वर्षादौ लाक्षणिकः तेन चैत्रशक्रप्रतिपदमारभ्य क्रियमाणा
इत्यर्थः ११ १२ उत्पत्तयः प्रादुर्भावान् द्वितीयार्थे प्रथमा पराक्रमं चेति पूर्वान्वयियुद्धेष्वित्युपलक्षणम् १३ ६२

स-टी.
६६

१४ शान्तिकर्मउपसर्गादिनिवर्तकंकर्मतस्मिन् तत्स्थानद्वयार्थः अन्येसप्तम्यौविषयार्थे १५ तदेवविरुणो-
ति उपसर्गादिति दुःस्वप्नशब्दो तुफलेइतिनपुंसकत्वम् १६ बालग्रहाः पूतनाद्याः संघातभेदे मैत्रीविघटने १७

अ-
१२

रिपवः संक्षयंयांतिकल्याणंचोपपद्यते नंदतेचकुलंपुंसांमाहात्म्यंममशृण्वताम्
१४ शान्तिकर्मणिसर्वत्रतथादुःस्वप्नदर्शने ग्रहपीडास्तत्रोप्राप्तमाहात्म्यंशृणुयान्म
म १५ उपसर्गाः शमंयांतियहपीडाश्चदारुणाः दुःस्वप्नंचनृभिर्दृष्टंस्वप्नमुपजा
यते १६ बालग्रहाभिभूतानांबालानांशान्तिकारकं संघातभेदेचनृणांमैत्रीकर-
णमुत्तमम् १७ दुर्दत्तानामशेषाणांबलहानिकरंपरम् रक्षोभूतपिशाचानांपठ-
नादेवनाशनम् १८ सर्वमभैतन्माहात्म्यंममसन्निधिकारकम् पशुपुष्पार्घधूपै
श्वगंधदीपैस्तथोत्तमैः १९

दुर्दत्तानांदुष्टानांव्याघ्रसूकराणां १८ पश्चित्यादिश्लोकद्वय
मेकान्वयम् पशुर्बलिः अर्घोष्टांगः आपः क्षीरेकुशाग्राणिदध्यक्षततिलानिच यवाः सिद्धार्थकाश्चैवत्यष्टांगो
र्षः प्रकीर्तितः १९

६६

विप्राणामिति प्रोक्षणीयैः पंचामृताभिषेकादिभिः एतैरन्यैर्विविधाभोगाः रुगादयः प्रदानैः मदुद्देशेन विप्रेभ्यो दीयमानैः वा सोलंकारादिभिः एतैरहर्निशं क्रियमाणैर्यावत्संवत्सरेण प्रीतिर्भवति २० सास्मिन्सुचरिते स ह्यच्छ्रुत इत्यर्थः श्रवणमुपलक्षणं श्रवणे अधिकफलत्वमिति कश्चित् श्रुतमित्याद्युत्तरान्वयि २१ मम जन्मनां कीर्तनं श्रुतं स

विप्राणां भोजनैर्होमैः प्रोक्षणीयैरहर्निशम् अन्यैश्च विविधैर्भोगैः प्रदानैर्वत्सरेण या २० प्रीतिर्मे क्रियते सास्मिन्स ह्यसुचरिते श्रुते श्रुतं हरति पापानि तथा रोग्यं प्रयच्छति २१ रक्षां करोति भूतेभ्यो जन्मनां कीर्तनं मम युद्धेषु चरितं यन्मे दुष्टदैत्यनिबर्हणम् २२ तस्मिन्कृते वैरिहृतं भयं पुंसां न जायते युष्माभिः स्तुतयो याश्च याश्च ब्रह्मर्षिभिः कृताः २३

इत्यर्थः युद्धेष्वित्युत्तरान्वयि २२ तस्मिन्निति ब्रह्मर्षिभिः कृताः स्तुतयः तथापि मम तावत् इत्यादयः ब्रह्मर्षिः सुमेधाः बहुक्चनं पूजायां वस्तुतस्तु युष्माभिः स्तुतयो याश्चेत्यनेन नारायणीसूक्तम् तथा ब्रह्मणा ऋषिभिः सहया युष्माभिः कृताः महिषांतकरीसूक्तरूपा इत्यर्थः यथा तत्स्तुतौ ऋषीणामपि कृतृत्वं तथा प्रागेव निरूपणा कृता इति च दृष्टार्थ इत्यर्थकम् लक्ष्मीतंत्रे कवाक्यत्वा-

स.टी.
६७

दित्यवधेयंम् एवं चैतानि सर्वाणि स्तोत्राण्यकर्तृकादीनि बोध्यम् २३ ब्रह्मणेति त्वं स्वाहेत्यादिरात्रि सूक्तरूपा
शुभां मोक्षाभ्युदयसाधनीं प्रयच्छंति ददति अरण्य इत्यादि श्लोकचतुष्टयमेकान्वयि प्रांतरे दूरशून्यमार्गे
अरण्य इत्यस्य दावाग्नीत्यादिनान्वयः प्रांतर इत्यस्य दस्युभिरित्यादिनान्वयः २४ वनहस्तिभिरित्यस्य वृत्तोवेति

अ.
१२

ब्रह्मणा च कृतास्तास्तु प्रयच्छंति शुभां सतिम् अरण्ये प्रांतरे वापि दावाग्निपरिवारितः २४
दस्युभिर्वा वृतः शून्ये गृहीतो वापि शत्रुभिः सिंहव्याघ्रानुयातो वा वने वा वनहस्तिभिः २५
राज्ञा कुन्देन राज्ञो वध्यो बंधगतोपि वा आघूर्णितो वा वातेन स्थितः पोते महार्णवे २६
पतत्सु चापिशस्त्रेषु संधामेभृशदारुणे सर्वाबाधासु घोरासु वेदनाभ्यर्दितोपि वा २७
स्मरन्ममैतच्चरितं नरो मुच्येत संकटात् मम प्रभावात् सिंहाद्यादस्य वीरिणास्तथा २८

शेषः २५ राज्ञेति कुन्देन राज्ञा च वध्य इत्याज्ञा इत्यन्वयः सर्वत्र वा समुच्चये महार्णवे पोते स्थितो वा तेनाघूर्णित
आकुलितश्च २६ पतत्सु चेति सर्वाबाधासु महार्णवीनां सुवेदनायादुःखेनाभ्यर्दितश्च २७ स्मरन्निति मुच्यतेति

६७

कर्मकर्तारि तड् संकटं दुःखं उत्तरार्द्धं सुत्तरान्वयि २८ दूरादेवेति ममचरितं स्मरंतः ममप्रभावात् दूरासत्त्वायंत
इत्यन्वयः उत्तरार्द्धस्य ऋषिरुवाचेत्यादिः चंडोदारुणः २९ पश्यतामिति अनादरेषष्ठी निरातंकाः निर्भयाः ३०
दैत्याः शेषादैत्याः ३१ आययुः प्राविशन् ३२ एवमिति संभूय दृश्य शरीरात्प्रादुर्भूय अंतरधीयतेति कर्मकर्त-

दूरादेव पलायंते स्मरंतश्चरितं मम ऋषिरुवाच इत्युक्ता सा भगवती चंडिका चंडविक्र-
मा २९ पश्यतामेव देवानां तत्रैवांतरधीयत तेऽपि देवानिरातंकाः स्वाधिकारान्यथापुरा-
३० यज्ञभागभुजः सर्वे च कुर्विनिहतारयः दैत्याश्च देव्यानिहते शंभे देवरिपौ युधि-
३१ जगद्भिर्ध्वंसिनितस्मिन् महोये तुलविक्रमे निशंभे च महावीर्ये शेषाः पातालमाय-
युः ३२ एवं भगवती देवी सानित्यापि पुनः पुनः संभूय कुरुते भूपजगतः परिपालनम् ३३
तथैतन्मोक्षयते विश्वं सैव विश्वं प्रसूयते सा याचिता च विज्ञानं तुष्टा क्रद्धिं प्रयच्छति ३४

रिलङ्-३३

दृष्टं मोहकारणमुपसंहरति तथा इति प्रसूयते जनयति अथार्चिता फलमुद्दिश्य कृतफक्तिर्विज्ञानमात्मतत्त्वज्ञानेय

च्छति तुष्टाफलोद्देशेन क्रियमाणकर्मणाम्बुद्धिं प्रयच्छति संहिताया अविबक्षिततान्नसंधिः ३४ व्याप्तमिति
महतो ब्रह्मादीनपिकलयति अधिकारेषु वर्तयति सामहाधिकाली तथा महाकाले प्रलये महामारी संहारक्रियातद्
पयातयेव तत्सकलं व्याप्तमित्यन्वयः ३५ सैवेति काले प्रलये महामारी संहारशक्तिः सृष्टिः सर्गशक्तिः अजाज

व्याप्तं तये तत्सकलं ब्रह्मांडं मनुजेश्वर महाकाल्या महाकाले महामारी स्वरूपया ३५
सैव काले महामारी सैव सृष्टिर्भवत्यजा स्थितिकरोति भूतानां सैव काले सनातनी ३६
भवकाले नृणां सैव लक्ष्मीर्बुद्धिप्रदा गृहे सैवाभावे तथा लक्ष्मीर्विनाशायोपजायते ३७
स्तुता संपूजिता पुष्पैर्धूपगंधादिभिस्तथा ददाति वित्तं पुत्रांश्च मतिं धर्मं गतिं शत्रूनाम् ३८
इति श्री मार्कंडेयपुराणे सावणिके मन्वन्तरे देवी माहात्म्ये देवीवाक्यं नाम द्वादशोऽध्या-
यः १२

अहीना काले स्थितिकाले सनातनी नाशहीना ३६ भवकाले संपत्समये बुद्धिप्रदेति ल-
क्ष्मीविशेषणम् अभावेऽप्यापत्काले ३७ पुष्पैर्धूपदीपगंधाद्यैः संपूजितेत्यर्थः ३८ इति शिवभ० द्वादशोऽध्यायः १२

ऋषिरुवाच एतदिति एवमुक्तप्रकरणधार्यतइति सृष्टिप्रलययोरुपलक्षणम् हेतूपेति स्मरथविशेषणम्
 १ विद्यातत्त्वज्ञानं तथैवेतिसमुच्चये तथादेव्यात्वंसुरथः एषवैश्यः समाधिः उत्तरार्द्धमुत्तरान्वयि तथैवान्ये-
 अन्येचेत्यर्थः विवेकिनः अधिगतलोकशास्त्राः २ मोक्ष्यंतइति मोहो मिथ्याज्ञानम् उपैहीति दृष्टिच्छांदसी ३

ऋषिरुवाच एतत्तेकथितं भूपदेवीमाहात्म्यमुत्तमम् एवंप्रभावासादेवीययेदंधार्यते
 जगत् १ विद्यातथैवक्रियतेभोगवद्विष्णुमायया तथात्वमेषवैश्यश्चतथैवान्येविवेकि-
 नः २ मोक्ष्यंतेमोहिताश्चैवमोहमेष्यंतिचापरे तामुपैहिमहाराजशरणंपरमेश्वरीम् ३
 आराधितासैवनृणाभोगस्वर्गापवर्गदा मार्कंडेयउवाच इतितस्यवचः श्रुत्वास्मरथः स
 नराधिपः ४ प्रणिपत्य महाभागंतमृषिंशंसितव्रतम् निर्विण्णोतिममत्वेनराज्याप-
 हरणेनच ५

आराधितेति सैवेत्यनेन सर्वत्रफलदात्रीयमेवेति सूचितम् भो-
 गः ऐहिकः मार्कंडेयउवाचइतीति ४ प्रणिपत्येति शंसितव्रतम् तीव्रव्रतम् निर्विण्णोदुःखाकुलः मम-
 त्वं स्वीयत्वाध्यवसायः ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३

जगामेति सराजावैश्यश्चेत्यर्थः एवमप्येपि ६ देवीसूक्तं ऋग्वेदप्रसिद्धमित्येके वस्तुतो देवीसूक्तं नमो देव्या इत्यादिकं पंचमाध्यायस्थस्तुतिरूपं तत्र सर्वदेवतायाः कूटस्थायाः महालक्ष्म्याः स्तोत्रं शंभा दिवधारिभिर्दृष्टं सर्वकुशपरिहारैश्चर्यादिफलकं तत्कामाभ्यां ताभ्यां जप्तं अनुपदं श्रुतत्वात् बुद्धिसन्निहितं चाच्चेदमेव देवीसूक्तं

जगाम सद्यस्तपसे सच वैश्यो महासुने संदर्शनार्थं मंढाया नदी पुलिनमास्थितः ६
सच वैश्यस्तपस्तेपे देवीसूक्तं परं जपन् तौ तस्मिन् पुलिने देव्याः कृत्वा मूर्तिमहीमयीम् ७
अर्हणां चक्रतुस्तस्याः पुष्पधूपामितर्पणैः निराहारो यताहारो तन्मनसो समाहितो ८

देवीपदेन च गृहीतुमुचितं लक्ष्मीतंत्रसंमतश्चायमर्थः इति प्रागेव निरूपितमित्यपरे प्राणाधः संस्थितं बीजं व्योम बीजं हुताशनः त्रिकोणबिंदुना दार्ढ्यं प्रणवादिनमोक्तकम् अंबिकासिद्धिदं ज्ञेयं देवीसूक्तं परं स्मृतमिति कचि-
त्पठ्यते ७ अर्हणां पूजां अमितर्पणं होमः पुष्पधूपौ गंधदीपाद्युपलक्षको आदौ यताहारो अल्पाहारो ततो-

निराहारौ अनेन हठयोगः सूचितः तन्मनस्को देवी मनस्को समाहितौ त्यक्त बाह्य चेष्टौ ८ तौ बलिं च पशूकूष्मां-
 डाद्युपहारं ददतुरेवेत्यस्य राजेत्यादि राजैव निजरुधिरसिक्तं एतेन वैश्यस्य तत्त्वज्ञाने च्छया सात्विकत्वेन कथं राज-
 सपूजायां प्रवृत्तिरित्यपास्तम् राजसपूजाधिकारत्वेन ततस्तस्य सात्विकफले बाधकाभावाच्च ब्राह्मणस्य सा-

ददतुस्तौ बलिं चैव निजगान्नासृगुक्षितम् एवं समाराधयतोऽग्निभिर्वर्षेयतात्मनोः ९
 परितुष्टा जगद्धात्री प्रत्यक्षं प्राह चंडिका देव्युवाच यत्प्रार्थ्यते त्वया भूपत्वया-
 च कुलनंदन १० मत्तस्तत्प्राप्यतां सर्वं परितुष्टा ददामि वाम् मार्कंडेय उवाच
 ततौ च घ्रेनृपो राज्यमाविष्मं श्यन्यजन्मनि ११

लिक पूजया राजसफलवत् यतात्मनो र्जित-

चित्तयोः ९ प्रत्यक्षमिति क्रियाविशेषणम् देव्युवाच यदित्युत्तरार्धम् कुलनंदनेति वैश्यसंबोधनम् ज्ञाना-
 र्थित्वेन प्रशस्तत्वात् १० मत्त इति प्राप्यतां स्वीक्रियतां तत् प्रार्थमानं मार्कंडेय उवाच तत्तदित्युत्तरार्ध-
 म् अविष्मं शिचिरस्थापि ११

अत्रापिचेति अत्राथास्मि जन्मन्यपिबलाद्धत शत्रुबलमिति राज्यविशेषणं ज्ञानं तत्त्वज्ञानं निर्विण्णमानसः संसाराद्विरक्तमानसः १२ ममेत्यहमिति चयः संगस्तद्विच्युतिस्तन्नाशस्तत्करमिति ज्ञानविशेषणं समासो न छान्दसः प्राज्ञत्वं मुक्तीच्छयाति बुद्धिमत्वाच्च स्वल्पैरिति स्वराज्यमित्य समस्तम् १३ इत्येति तत्रराज्येतवास्स्वलितम-

अत्रापिच निजं राज्यं हत शत्रुबलं बलात् सोपि वैश्यस्ततो ज्ञानं वद्रे निर्विण्णमानसः १२ ममेत्यहमिति प्राज्ञः संगविच्युतिकारकम् देव्युवाच स्वल्पैरहोभिर्नृपते स्वराज्यं प्राप्स्यते भवान् १३ इत्वारिपूतस्स्वलितं तव तत्र भविष्यति मृतश्च भूयः संप्राप्य जन्मदेवा द्विवस्वतः १४ सावर्णिको मनुर्नाम भवा भुवि भविष्यति वैश्यवर्यत्वया यश्च वरोऽस्मत्तो भिवांछितः १५

स्वलनं भविष्यति उत्तरार्द्धं मुत्तरान्वयि १४ सावर्णिक इति यद्वाचकं - नाम तदुपलक्षितो मनु रित्यर्थः वैश्येत्याद्युत्तरान्वयि अस्मत्त इति बहुवचनं स्वस्य सर्वात्म्यद्योतकं १५ तमिति संसिद्धौ मुक्तये तादर्थ्ये चतुर्थी ज्ञानं ब्रह्मज्ञानम् मार्कंडेय उवाच इतीति १६ ६२ ६२ ६२ ६२

बभूवेति देव्या इत्यपादाने पंचमी सूर्यादिति सावर्णिर्भवितामनुरित्यस्य पुनरावृत्तिराचारात् वक्ष्यमाणकाल्या
यनीतंत्राच्च अंत्ये मनुरित्यनेन सावर्णि रित्यारभ्य सावर्णिर्भवितामनुरित्यंतोयं महामाला मंत्र इति सूचयतीति तदु
क्तं लक्ष्मीतंत्रे सम्यक् दृढि स्थिता सेयं जन्म कर्मावलि स्तुतिः एतां द्विजमुखात् ज्ञात्वा अधीयानो नरः सदा विधूयनि

तं प्रयच्छामि संसिद्धयै तव ज्ञानं भविष्यति मार्कंडेय उवाच इति दत्त्वा तयोर्देवी यथाभि
लषितं वरम् १६ बभूवां तर्हि तासद्यो भक्त्या ताभ्यामभिषुता एवं देव्या वरं लब्ध्वा स्फुर
थः क्षत्रियर्षभः सूर्याज्जन्म समासाद्य सावर्णिर्भवितामनुः १७ इति श्री मार्कंडेय
पुराणे सावर्णिके मन्त्रे तरे देवी माहात्म्ये स्फुरथ वैश्ययोर्वरप्रदानं नाम त्रयोदशोऽध्यायः १३

खिलां मायां सम्यक् ज्ञानं समश्नुते सर्वसंपदं आप्नोति धुनोति सकलापदः इति सर्वेषु सिद्धिः १७ इति कालोपना
मक शिवभट्टसुतसती गर्भजनागोजीभट्टकृते सप्तशती व्याख्याने त्रयोदशोऽध्यायः १३ श्रीर्जयतु
सामविधिब्राह्मणोत्थयः कामयेते पुनर्न प्रजायेयमित्यपुनर्भवमधिकृत्य तदनुसंधेयोऽस्यामंत्र उक्तः रात्रिं प्र

पद्ये पुनर्भूमयो भूकन्यां शिखंडिनीं पाशहस्तां युवतीं कुमारिणीमादित्यः श्रीचक्षुषे वांतः प्राणायसोमोगं
 धायपः स्नेहाय मनोमनुज्ञाय पृथिव्यै शरीरमिति अस्य रात्रौ जपमात्रात् सिद्धिः अस्य फलं मरणकालज्ञानं
 परमफलं तु मोक्ष इति तत्रैवोक्तम् अयंच देवीविषयो मंत्रः कन्यां कुमारिणीमित्यत्र प्रत्यभिज्ञानात् रात्रिं
 तद्रूपाम् अस्यास्तनुस्तमो द्वारानि शादिवसनाशिनीति देवीमुपक्रम्य हरिवंशोक्तेः पुनर्भूः अस्मद्वधार्थेना
 नावतारग्रहात् अतएवमयो भूः प्राणिनां स्मरवदात्री कन्या अजातपुंस्पर्शरतिरधृष्या चाति संदरीति शि
 वोक्तेः शिखंडिनीमयूरपिच्छभूषणामयूरकलापध्वजाच भूषणैस्तु मयूराणामंगदाद्यैश्च भास्वरा ध्वजे
 न शिखिबर्हाणामुच्छिन्नेन समावृतेति हरिवंशोक्तेः पाशहस्ता अस्मदबंधनार्थं तथा युवतिः नित्यं बाल्यवा
 र्धकावस्थारहिता कंसमोहनावतारेक्षणं शैशवाभिनेये पितदानीमेव यौवनाविष्करणोक्तेः एवं भूतायाः
 रात्र्यभिमानि देवतायाः प्रभावादादित्यश्चक्षुषे च क्षरसितं भवतु यत्नवान् भवत्विति क्रमेणार्थः मनस्तद
 धिष्ठात्री देवता अनुज्ञाय अनुज्ञामानं रक्षितुं भवतु पृथिव्यै शरीरमित्यस्य विभक्तिपरिणामेन पृथिवी
 शरीरायेत्यर्थः अथास्य सप्तशतीत्वव्यवहारं प्रयोजकसप्तशत होममंत्रविभागो दर्शितः कात्यायनीतंत्रे-
 मांकडेयऋषिः प्रोक्तः प्रथमः श्लोकतः प्रियेत्योमादिवर्णसंभूतो द्वितीयः स्वरसंयुतः व्योमादकारस्तस्यारिः सकारः द्वितीयस्वर आ
 कार इत्यर्थः नृपांतं प्रवदेन्मंत्राः सर्वे चाष्टादशप्रिये वैश्योवाच ततः श्लोका व्योमाद्याः पंचमंत्रकाः व्योमाद्य आद्यो-

येषामिति मृगनयनावत्समासः नृपस्योक्ति मन्तिवर्णोद्वादशस्वरसंयुतः मांतवर्णोयः संचद्वादशस्वरेण एकारेण यु-
 क्त आदिभूत इत्यर्थः सकारो बिंदु संयुक्तश्चांते स्तोमनुरीदृशो २५ मनुर्मनू इत्यर्थः वैश्योवाच पुनर्देविस्वरे-
 कादश आदितः स्वरेकादशैः एकारः वन्हिबीजं बिंदुयुक्तं मन्ते स्यान्मनुपंचकम् वन्हिबीजरमिति २० मार्कंडेय-
 ऋषिप्रोक्ते मंत्रत्रयमुदाहृतम् तादिवर्णचभुवनस्वरयुग्वारुणं परम् भुवनस्वर औतद्युक्तं वारुणं वै इति राजो-
 वाचेति षपमंत्रा भ्रादितांताः श्रुभानने अथोवाच ऋषिं ज्ञानमस्तीत्यादि स्वरेश्वरि सर्वेश्वरेश्वरीचांते मंत्रावैद्वा-
 दशस्फुटाः राजोवाचेति भगवानादिरंते विदांवरः मंत्रत्रयमिदं व्यातंततो ऋषिरुवाच ह नित्यैव साय दाचादो प्रभु-
 रंतेष्टमंत्रकः ब्रह्मोवाच ततश्चोक्तात्वं स्वाहादि महासुरैः अंते पंचदशैते स्युर्मंत्राश्च परमेश्वरि एवं स्तुत्यादि ऋ-
 ष्युक्तिर्वीतमंत्राश्च सप्तैव ततो भगवदुक्तिस्तुभवेदादि मनुहूयम् वंचितेति च ऋष्युक्तिर्मंत्रौ द्वौ परमेश्वरि ऋष्यु-
 क्तिश्च तथेत्यादि मंत्रद्वयमुदाहृतम् सर्वलोकास्त्विहा ध्यायेष्टयुक् सप्ततिचक्रमात् मध्ये चतुर्विंशतिका अर्ध-
 मंत्राः प्रकीर्तिताः सर्वाश्चाहुतयो ज्ञेयाश्चतुरुत्तरकं शतम् उवाचांतास्तत्र बोध्यामंत्रा भुवन संख्यकाः १४
 इति प्रथमचरितनिर्णयो नाम विंशतिमं पटलम् २० ईश्वर उवाच द्वितीये ऋष्युवाचेति नवषष्ठ्यादृतिः क्रमात् ततस्तृतीये ध्याये-
 तु ऋषिरुवाच देशिके पंचविंशच्च वै मंत्राः श्लोका ज्ञेया वरानने देव्युवाचेति मंत्रांते मंत्रश्लोको मतः प्रिये ऋषिरुक्तिः पुनः श्लोकाः
 पंचमंत्राः सनातनाः एवमाहुतयस्तत्र चत्वारिंशच्चतुर्थ्युताः चतुर्थे क्रमतो देवि ऋष्युक्तिः षट्च

विंशतिः पुनस्तथैव ऋष्युक्तिः श्लोकैर्द्वौ मंत्ररूपिणौ एवं स्तुतेति मंत्रोयमतिगुत्थं स्तुपाचनम् देव्युवाचेति
 त्रियतां मंत्रोयं षोडशाक्षरः देवा ऊचुस्ततश्चोत्काभगवत्याकृतवदेत् मंत्रोयं शतवर्णाद्योद्वादशोत्तरयुक् पु
 नः ततो ऋषिरुवाचेति इति प्रसादितेति वै चतुःसंख्यास्तुते श्लोकामंत्रास्तावन्त एव हि श्लोकाश्चतुर्थे ध्या
 ये तु षट् विंशत्परमेश्वरि अर्धमंत्रद्वयेनैव चत्वारिंशदियुक् पुनः एवं मध्यचरित्रस्य पञ्चाशच्च शतोत्तरम् त
 थापञ्चायुतं मंत्रा महालक्ष्म्या विभेदतः इति मध्यमचरित्रमंत्रनिर्णय एकविंशतिमपटलम् २१ ऋषिरुवाचेति
 पुरा विष्णुमायां प्रतुष्टुवुः षण्मंत्राः श्लोक रूपास्ते देवा ऊचुस्ततः परम् नमो देव्यादित श्लोकास्त्रिंशद्दि
 नम्नमूर्तिभिः विष्णुमायादितो ज्ञातिरूपास्ते त्रीणि षष्टियुक् अवतारे पृथङ् मंत्रास्तेषां त्रिषष्टिराहुतिः -
 चित्तिरूपेण मंत्रेण आहुतित्रयमुच्चरेत् एवं मंत्रा अशीतिस्ते ऋषिरुवाच इत्यथ एवं स्तुवादियुक्तानां
 त्वया कस्मान्न गृह्यते मंत्राः सप्तदशैते तु ऋष्युक्तिश्चेति निशम्य वै इत्यादि त्रितयैर्मंत्रैः शतलक्षभेदाः प्र
 कीर्तिताः अथ दूत उवाचेति देवि देत्येश्वरः परम् इत्यादि नवमंत्राश्च पुनारु ऋषिरुवाच ह इत्युक्तेत्यादि मं
 त्रेणोहै केन च सरस्वति देव्युवाचेति श्लोकास्तु चत्वारो मंत्रभेदतः दूतो वाक्येति पुनरप्यवलिसासि इत्यथ मं
 त्राश्चत्वारि विज्ञेया देव्युवाच ततः परम् एवमेतद्वली शंभो सच युक्तं करोतु यत् इति मंत्रद्वयं श्लोकावंगमं -

त्राश्वतेनव एकोनविंशच्चशतादधिकामंत्ररूपकाः इति पंचमोऽध्यायः ५ ऋषिरुवाचेत्याकर्ण्यश्लोका-
 श्वत्या ररिरिताः पुनारुषिरुवाचेति तेनाज्ञसंस्ततः परम् मंत्रत्रयमिदं प्रोक्तं देव्युवाचेति वैतदा दैत्ये श्वरेण प्र-
 हितो एकमंत्रः प्रकीर्तितः ततश्च ऋषिरुवाच इत्युक्तः सोम्यधावन इत्यादि द्वादशश्लोकभेदास्तादेवताहुत-
 यः क्रमात् इति षष्ठोऽध्यायः ६ ऋष्युक्तिराज्ञ इत्यादि त्रयोविंशतिमातरः ऋषिरुवाच तावानीतो मा-
 तृभेदद्वयं क्रमात् सप्तविंशत्यत्र देवि भवंत्याहुतयः क्रमात् अत्राध्यायद्वये देवीधूम्राक्षीतु प्रकीर्तिता
 इति सप्तमोऽध्यायः ७ ऋषिश्चंडेचनिहत इत्यध्यायवसानकम् त्रिषष्ट्याहुतयः प्रोक्ता एका अर्द्धाहुतिः क्रमा-
 त् रक्षासीदेवता अष्टौ महाशक्तयः प्रकीर्तिताः इत्यष्टमोऽध्यायः ८ राजा विचित्रमित्यादि श्लोकद्वय-
 मुदाहृतम् ऋषिश्चकारकोपहि इत्यादि श्लोकरूपतः एकचत्वारिंशदिति आहुतिर्नवमेशभे इति नवमोऽ-
 ध्यायः ९ ऋषिर्निशंभं निहतमित्यादि द्वयमंत्रकम् ततो देवीति मंत्रो द्वौ एकैवाहमनुत्तमौ पुनर्द्वयैक
 मंत्रेण व्यक्तमंत्रा उदीरिताः ऋषिस्ततः प्रवृत्ते सार्द्धं द्वाविंशतित्रयम् द्वाविंशन्मनवस्तत्र एकोत्पार्द्धमनुर्म-
 तः दशमे सिंहमासीनाश्चूलपाशविधारिणी सुरव्याचतुर्भुजा बाणचापहस्ताश्रमेक्षणा इति दशमोऽध्यायः
 १० इति द्वाविंशतितमं पटलम् २२ ऋषिस्तमे धायिरव्यातः प्रोक्तो देव्याहनेशभे चतुस्त्रिंशत्तथाश्लो

कामंत्रास्तत्संख्यकाश्चये ततोदेव्येकमंत्रेणवरदाहंसुरेश्वरि देवाञ्चुस्तथासर्वबाधाप्रशमनंतथा श्लो
केनैकेनदेवेशिदेव्युवाचततःपरम् वैवस्वतेतंतरेप्राप्तेत्यादिश्लोकाश्चतुर्दश साङ्गमर्वाहुतिर्देविपंचाशत्पंचसंयु
ता वैष्णवीदेवतात्यत्रमहागरुडवाहिनी इत्येकादशोऽध्यायः ११ देव्युवाचेतिततएभिस्तवैश्चमांसरा दूरे
त्यर्द्धेनसहिताअष्टाविंशतिरूपकाः ततश्च ऋषिरुवाच इत्युक्त्वा श्लोकमादितः अर्धयुङ्गनवभिः श्लोकेर्मंत्रो
स्तत्संख्यकामताः एवंतुद्वादशोऽध्यायेएकचत्वारिंशदाहुतिः इतिद्वादशोऽध्यायः १२ ततस्त्रयोदशो
ध्यायेऽऋषिरुवाच इत्यथ एतत्तेकथितंभूपेत्यादिसाङ्गत्रयंमनुः मनुचतुष्टयमित्यर्थः मार्कंडेयउवा
चेतिइतितस्यवचोदितः श्लोकषट्कंततोदेविउवाचपरमेश्वरी यत्प्रार्थ्यतेत्वयाभूप श्लोकेनैकेनतोषट्
त् मार्कंडेयउवाचेतिततोवक्ष्येमनुत्रयम् देव्युवाचपुनश्चैवस्वल्पश्लोकत्रयेणैव अर्धानामेवमंत्रत्वा
द्भूषत्यत्रषडाहुतिः षट्संख्याहुतिरित्यर्थः ततोमार्कंडेयइतिइतिदत्त्वातयोरिति द्वौमंत्रौपुनरुच्चार्यसावर्णि
र्भवितामनुः एकोनत्रिंशत्संख्याकाहुतिरत्रविधीयते एवंत्रयोदशोऽध्यायेहोमतर्पणकर्मणि शतानिस
त्संख्यानितवप्रोक्तानिशैलजे सकारादिनकारांतोमनुःपरमदुर्लभः ससंप्रदायविधिनाज्ञातव्योममवल्ल
भे अन्यथाविकलोमंत्रः सत्यंसत्यंमयोदितम् तत्रमंत्रेस्वाहांताएतेमंत्रानमोताः तर्पणोत्तर्पयाम्यंताः

इति त्रयोविंशतिमं पटलम् २३ केचित्तु मंत्रं पठित्वा ततस्तदध्यायदेवतायै नम इति पूजनमित्याहुः ए
 वं होमाशक्तौ जयंती मंत्रेणैव होम उक्तो न्यत्र पूजा चेति दिक् कात्यायनी तंत्रोक्त मंत्रविभाग एवाभियुक्तैः स्पष्टीकृ
 त्यदर्शितस्तथा हि अष्टसप्तत्युत्तराणां श्लोकानां शतपंचकम् प्रोक्तं सप्तशती स्तोत्रं तत्सप्तशतसंख्यया विभज्य जु
 हुयान्मंत्रमिति कात्यायनी मतम् मार्कंडेय उवाचैकः सावर्णाद्यास्ततः परम् २ श्लोकमंत्राः सप्तदश अर्धश्लो
 कात्मकस्ततः एकोनविंशदेवं स्युर्वैश्वोक्तिर्विंशतिस्तथा ३ पुनरर्द्धं पुनः श्लोकत्रयमर्धं पुनर्भवेत् पंचविंशतिरे
 वं स्याद्राजा षड्विंशतिस्ततः ४ अर्धश्लोकात्मकौ मंत्रौ मंत्रसंख्या प्रकीर्तिता ५ पुनरर्द्धं पुनः श्लोकत्र
 यमर्द्धं पुनर्भवेत् मार्कंडेयः पुनश्चार्द्धश्लोकः श्लोकात्मकः पुनः ६ अर्धश्लोकात्मको मंत्रो राजार्द्धश्लोकमं
 त्रकः मंत्राश्चत्वारिंशदेवं श्लोकमंत्रचतुष्टयम् ७ पुनरर्द्धं ऋषिश्चार्द्धश्लोकमंत्राः पुनर्दश पुनरर्धः पुनः
 राजा एकोना षष्टिरुच्यते ८ पुनरर्द्धं पुनः श्लोकः पुनरर्द्धं पुनर्ऋषिः पुनरर्द्धं पुनः श्लोकाः षण्मंत्राः
 पुनरर्द्धकम् ९ निद्रां भगवतीं विष्णोरतुलां तेजसः प्रभुः इत्येव पारो मंत्राणामेकसप्ततिरुच्यते १०
 ब्रह्मार्द्धश्लोकमंत्रोऽथ श्लोकमंत्रास्त्रयोदश अर्द्धश्लोकः ऋषिश्चार्द्धश्लोकः श्लोकास्तु पंचवै ११ पु
 नरर्द्धं तु मंत्राणां सपंचनवतिः स्मृता भगवानर्धमंत्रैर्द्धं ऋषिश्चार्द्धश्लोकः अर्द्धकं पुनः १२ श्लोकः पुनर्ऋषिः

श्लोकद्वयमंत्रद्वयं भवेत् श्लोकानामष्टसप्तत्या चतुर्भिर्धिकांशतः १३ अध्यायादावेव ऋषिरुवाचेति सङ्ख्यन्म-
 नुः अष्टषष्टिमिताः श्लोकास्तावन्तो मनवः स्मृताः १४ एकोनसप्ततिः सर्वे ध्यायेन्मन्त्राद्वितीयके आदावृषि-
 रुवाचैकः पञ्चविंशस्ततः परम् १५ निहन्यमानाद्याः श्लोकामुखरागाकुलाक्षरम् इत्यन्तादेव्युवाचैको गर्ज-
 गर्जेति चापरः १६ श्लोकाऋषिरुवाचेति पुनश्च श्लोकपञ्चकम् चतुश्चत्वारिंशदेवं सर्वे मन्त्रास्तृतीयके १७
 भगवत्याकृतं सर्वमित्यर्हं श्लोकमंत्रकः यदयं निहतः श्लोकद्वये देवी ततः परम् १८ ऋषिः श्लोकास्तु
 चत्वारो मनवः परिकीर्तिताः षट्त्रिंशच्छ्लोकके ध्यायेच्चत्वारिंशद्व्याधिकं १९ षट्सप्ततिः श्लोकशुक्ले ध्या-
 येन्मन्त्रास्तु पञ्चमे एकोनत्रिंशदधिकं शतं कात्यायनीमतम् २० एकोऋषिरुवाचेति पुरा शंभो दयश्च षट्
 श्लोकमन्त्रास्ततो देवा उचुः श्रैवाष्टमो मनुः २१ नमो देव्यादिकाः श्लोकाः पञ्चमन्त्राः प्रकीर्तिताः त्रयो दे-
 शैवं मन्त्रास्तु या देवीत्यादयोऽपि च २२ एकविंशतिकाः श्लोकाः श्रान्त्यन्तास्तेषु मंत्रकाः प्रतिश्लोकं त्रयो म-
 न्त्राज्ञेयाः सर्वत्रिषष्टिकाः २३ पुनः श्लोकात्मको मन्त्रस्त्रिमन्त्रः श्लोककः पुनः त्रयोविंशच्छ्लोककेषु मन्त्रा-
 वै सप्तषष्टिकाः २४ या देवी सर्वभूतेषु विष्णुमायेति शब्दिता नमस्तस्येति प्रोक्तो विंशत्यक्षरको मनुः
 २५ नमस्तस्येति प्रोक्तो द्वितीयश्चतुरक्षरः अष्टाक्षरस्तृतीयोऽपि नमस्तस्येति नमो नमः २६ ए-

वद्वात्रिंशतिश्लोकैर्ज्ञेयं तन्त्रत्रयं बुधैः पूर्वस्त्रयोदशैर्मन्त्रैः सहाशीतिरुदाहृता २७ स्तुतास्मरेति च श्लोकद्वयं
 चैव पुनर्ऋषिः पुनः सप्तदशश्लोकाऋषिश्लोकत्रयं ततः २८ दूतश्चैव नवश्लोकाऋषिरेको बिकाततः एक इत्य-
 स्मैकश्लोक इत्यर्थः चतुःश्लोकी पुनर्दूतचतुःश्लोकी पुनः शिवा २९ श्लोकद्वयं मिलित्वा तु चत्वारिंशन्वा-
 धिकम् अशीत्यापि च संयोगे एकोनत्रिंशताधिकम् ३० शतमेवं तु विज्ञेयमादुतीनां च पंचमे विंशति
 श्लोकसंयुक्तेषु ध्याये प्रकीर्तिताः ३१ सर्वश्लोकमंत्ररूपा देव्यैकाथं ऋषित्रयम् चतुर्विंशतिमंत्राणा-
 मित्येवं परिकीर्तिताः ३२ पंचविंशतिश्लोकयुक्ते ध्याये मंत्रास्तु सप्तमे सर्वमंत्राः श्लोकरूपाऋष्युवाच द्वयंततः
 ३३ शप्तविंशतिरेवं तु मंत्रसंख्या प्रकीर्तिता सार्द्धैकषष्टिश्लोकाद्येष्टमे ध्याये प्रकीर्तिता ३४ एकषष्टि-
 श्लोकमंत्रा अंतर्द्दश्लोकमंत्रकः आदावेकोऋषिश्चैव त्रिषष्टिर्मंत्रसंततिः ३५ एकोनचत्वारिंशद्भिः श्लोकैर्यु-
 क्तैः समीरिताः अध्याये नवमे मंत्रास्तावन्तोऽथ मनुद्वयम् ३६ राजाऋषिश्चेति चैकचत्वारिंशन्मनुस्त्वयं सार्द्ध-
 सप्तान्वितैर्विंशच्छ्लोकैस्तु दशमे न्विते ३७ सप्तविंशतिमंत्रास्तु श्लोकरूपास्ततोऽतिमः अर्धश्लोकात्मको मं-
 त्रीऋष्युवाच द्वयंतथा ३८ देव्युवाच द्वयंचैव द्वात्रिंशन्मंत्रसंग्रहः श्लोकानां सार्द्धं पञ्चाशत्तु ज्ञेयमेकाद-
 शैस्फुटम् ३९ पञ्चाशच्छ्लोकमंत्रास्तु अंतर्द्दश्लोकमंत्रकः शाकंभरीति विख्यातं तदा यास्याम्यहं

भुवि ४० एषोऽमंत्र इत्याहुः केचिदत्र विचक्षणाः देवीद्वयमृषिश्चैको देवा एकमितीरितम् ४१ पञ्चाधिकास्तु पं-
चाशन्मंत्राज्ञेयाः परिष्फुटम् अष्टत्रिंशच्छ्लोकयुक्तेष्वध्यायेद्वा दशात्मके ४२ चत्वारिंशच्च एकश्चमंत्रास्तत्राहु-
तिद्वयम् अर्धश्लोकात्मकाः श्लोकाः सप्तविंशन्निताः ऋषिः ४३ देव्युवाचेति चैकैकमेवं संख्यास्फुटोदिता त्र-
योदशोऽसौ सप्तदशश्लोकाः प्रकीर्तिताः ४४ ऋषिरुवाचेत्यारभ्य भोगस्वर्गापवर्गादा इत्यंताः पञ्चमंत्रास्ते-
मार्कंडेयस्ततः परम् ४५ इतितस्य वचः श्रुत्वेत्यर्धमंत्रस्तथा स्मृतः श्लोकमंत्रास्ततोऽज्ञेयाः पञ्चैवाप्यर्धपद्य-
कम् ४६ देव्युवाचेति मंत्रोऽयंततः श्लोकस्तु मंत्रकः मार्कंडेयस्ततो मंत्रः श्लोकौ मंत्रद्वयंततः ४७ ततो दे-
वीषडर्धानि सप्तमंत्राः प्रकीर्तिताः मार्कंडेयस्ततो मंत्रद्वयं मंत्रत्रयं स्मृतम् ४८ आचर्या त्वधिको मंत्रः साव-
र्णिर्भवितामनुः एको न त्रिंशत्संख्याकामंत्रा अत्र स्मृता बुधैः ४९ केचित्तु एकादशाऽहुतयो द्वादशश्लो-
कमंत्रकाः उवाच वचनेः षड्मंत्रास्ते उक्तसंख्याकाः ५० इत्याहुः तत्र कात्यायनी तंत्रविरोधः स्पष्ट एवेति हि
कू अथ वाराही तंत्रे चंडीपाठफलं देवि शृणु घृणु दत्तो मम एकादश्यादिपाठानां प्रत्यहं पठतां नृणाम् १
संकल्प्य पूज्यां संपूज्य न्यस्यांगेषु मनून्सकृत् पश्चाद्बलिप्रदानेन फलमाप्नोति मानवः २ न्यासप्रकारश्च न-
वाण्यविधाने उक्तस्ते उपसर्गोपशांत्यर्थं त्रिरावृत्तं पठेन्नरः ग्रहदोषोपशांत्यर्थं पञ्चावृत्तं वरानने ३ महाभ

येसमुत्पन्नेसप्तावृत्तमुदीरयेत् नवावृत्त्याभवेच्छांतिर्वाजपेयफलंलभेत् ४ सुच्येत्प्राणार्तिजाड्यादि-
 तिया राजवश्यायभूत्यैचरुद्रावृत्तमुदीरयेत् अर्कावृत्त्याकामसिद्धिर्वैरिनाशश्चजायते ५ मन्वावृत्त्यारिपुर्व
 श्यस्तथास्त्रीवश्यतामियात् सौख्यं पंचदशावृत्त्याश्रियमाप्नोतिमानवः ६ कलावृत्त्यापुत्रपौत्रधनधा-
 न्यागमविदुः राजप्रीतिविनाशायवैरस्योच्चाटनायच ७ कुर्यात्सप्तदशावृत्तंतथाष्टादशकंप्रिये महार
 णविमोक्षायविंशावृत्तंपठेन्नरः ८ पंचविंशावर्तमानाच्चभवेद्वंधविमोक्षणम् संकटेसमनुप्राप्तेदुश्चिकि
 त्स्यभयेसदा ९ जातिध्वंसेकुलोच्छेदेआयुषोनाश आगते वैरिवृद्धौव्याधिवृद्धौ धननाशेतथाक्ष
 ये १० तथैवत्रिविधोत्पातेतथाचैवातिपातके कुर्याद्यत्नाद्भुतावृत्तंततःसंपद्यतेशुभम् ११ विपदस्त
 स्यनश्यंतिततोयातिपरांगतिम् श्रियोवृद्धिः शतावृत्त्या राजवृद्धिस्तथापरा १२ मनसाचिंतितंदेविसिद्धौ
 दष्टोत्तराच्छतात् शताश्वमेधयज्ञानाफलमाप्नोति सुव्रते १३ सहस्रावर्तनाल्लक्ष्मीरावृणोतिस्वयंस्थिरान
 प्राप्तोमनोरथान्कामान्नरोमोक्षमवाप्नुयात् १४ यथाश्वमेधः क्रतुषु देवानांचयथा हरिः स्तवानामपि-
 सर्वेषां तथा सप्तशतीस्तवः १५ उत्पत्तिचरितस्तोत्ररूपत्रितयात्मकत्वात् अथवा बहुनोक्तेन किमन्ये
 नवरानने १६ चंड्याः शतावृत्तपाठात् सर्वाः सिद्ध्यंतिसिद्ध्यः एतास्वेवकापनासुतत्तत्संख्याकस्तो-

सन्टी.
७६

त्रपाठे विशेष उक्तो मरीचिकल्पे रात्रिसूक्तं जपेदादौ मध्ये सप्तशतीस्तवम् १७ प्रांते तु जपनीयं वै देवीसूक्तं
मिति क्रमः एवं संपुटितं स्तोत्रं पूर्वोक्तफलदायकम् १८ अत्र रात्रिसूक्तं देवीसूक्तं च वैदिके इति केचित् रात्रिसूक्तं
अथ माध्यायस्थविश्वेश्वरीसूक्तम् देवीसूक्तं नमो देव्या इत्यादि पंचमाध्यायस्थमित्यपरे अन्योपि प्रकारस्तत्रो-
क्तः कृष्णाष्टमीं समारभ्य यावत्कृष्णाचतुर्दशी वृद्धौ कोत्तरया जाव्यं सर्वसंपुटितं तु तत् एवं देवि मया प्रो-
क्तः पौरश्चरणिकः क्रमः तदंते हवनं कुर्यात् प्रतिश्लोकेन पाथसा प्रतिश्लोकेनेति कात्यायनी तत्रोक्तमंत्रोपल-
क्षणम् रात्रिसूक्तं प्रतिश्लोचं तथा देव्याश्च सूक्तकमिति पक्षांतरे ऋचमित्युक्तमंत्रोपलक्षणम् हुत्वांते प्र-
जपेत्स्तोत्रमादौ पूजादिकं मुनयः परश्च अथातः संप्रवक्ष्यामि नवरात्रविधानकम् जपेदेकोत्तरां वृद्धिं दि-
नानि नवसंख्यया नवाक्षरीविधानेन संपूज्याथ चिचक्षणाः सहस्रं प्रजपेन्मंत्रं प्रत्येकं च यथाविधि मध्येचैको-
त्तरां वृद्धिं जपेद्देव्यास्तवं मनुम् हुत्वा दशांशतो होमं तत्र सिद्धिं समाप्नुयात् अपरश्च जपेद्द्वित्वं समाश्रित्य मा-
समेकं तु योनरः हुत्वा बिल्वदलैर्मसि मधुरत्रययोगतः हुत्वा दशांशतो वापि कमलैः क्षीरसंयुतैः धनदेन-
समालक्ष्मीं प्रसूयादुत्तमां ध्रुवम् हरगौरी तंत्रे श्रीकामः पुष्टिकामो वा सृष्टिमार्गक्रमेण तु जपेच्छक्रादिमारभ्य शंभु-
दैत्यवधावधि आदिमारभ्य प्रजपेत्पञ्चाच्छेषं समाचरेत् शांत्यादिकामः सर्वत्रस्थितिमार्गक्रमेण तु सावर्णिः सूर्य-
तनयः सावर्णिर्विनामनुः संकरेचांत्यमारभ्य पश्चादादिं समापयेत् ब्राह्मणद्वारा करणे तु विशेष उ-

मं.प.

७६

क्तस्तत्रैव पंचस्वर्णाः शतावृत्ते लक्षावृत्ते तु तत्रयम् पंचावृत्ते स्वर्णमैकं त्रिरावृत्ते तदधकम् एकावृत्ते पादमे-
 कं दद्याद्वा शक्तितो बुध इति प्रथमचरित्रस्य ब्रह्मा ऋषिः गायत्री छंदः महाकालीदेवता नंदाशक्तिः रक्तदे-
 तिका बीजं अग्निस्तत्त्वं महाकाली प्रीत्यर्थं जपे विनियोगः मध्यमचरित्रस्य विष्णुर्ऋषिः उष्णिक छंदः म-
 हालक्ष्मीदेवता शाकंभरीशक्तिः दुर्गा बीजं वायुस्तत्त्वं महालक्ष्मी प्रीत्यर्थं जपे विनियोगः अंत्यचरि-
 त्रस्य शंकर ऋषिः अनुष्टुप् छंदः महासरस्वतीदेवता भीमाशक्तिः अमरी बीजं रविस्तत्त्वं सरस्वती
 प्रीत्यर्थं जपे विनियोगः शतावृत्तादौ कामनाभेदे नूहोमभेद उक्तः वाराहीतंत्रे हुने त्वदीपिते वन्हौ ति-
 लधानादितं डुलान् धर्मार्थकामसंख्यो मोक्षार्थपायसं हुनेत् मारणो होमैर्न चैव तथा उच्चाटनकर्मणि
 हुनेन्मांसं त्रिमध्वक्तं मोहने मधुपायसं स्तंभने च मातुफलं वश्ये तु सितसर्षपान् धर्मार्थकाममोक्षार्थं
 पूर्वाशाभिमुखो हुनेत् मोहने मारणे चैव हुने ह्रैदक्षिणामुखेः उच्चाटने उत्तरास्य इत्याह भगवान्भवः क्रोड-
 तंत्रे प्रत्येकावर्तनं देविहयमेधेन संमितम् त्रिरावृत्या भवेत्कामान्पुत्रा वृत्त्यारिपूजये दितिसर्गे
 ष्टसिद्धिः कात्यायनीं विद्महे कन्यां कुमारीं धीमहि तन्नो दुगा प्रचादयात् इत्यतद्गायत्रीयजु-
 र्वेदे अथ गायत्रीप्रयोगानंतरं कात्यायनीतंत्रे पूर्वा ण्डेषोडशांगुलमितं चतुरोन्नतं स्थंडिलं कृत्वा

तत्र शङ्खगोघृतेनैकस्मिन्पात्रेरुद्रवर्तिषु त्रयोदशदीपान्प्रज्वाल्य तेषु प्रथमदीपे प्रथमाध्यायदेवतामावाह्य
 आसनपाद्यादिगंधदानां तां पूजां कृत्वा पुष्पसमर्पणसमये वक्ष्यमाणैर्नवभिः श्लोकैः प्रतिश्लोकं पुष्पाणिसमर्प
 येत् ततः प्रथमाध्यायसमाप्तौ वक्ष्यमाणश्लोकैः पुष्पाणिसमर्प्य धूपदीपौ दत्वा पायसं नैवेद्यं दत्वा तां बृहत् दक्षि
 णोचदत्त्वा नीराज्य एकं ब्रह्माणं कुमारीं सुवासिनीं च भोजयेत्संकल्पयेद्वा एवं तत्तदध्यायदेवतावाहनादि ब्राह्मण
 भोजनांतं प्रत्यध्यायं कुर्यात् अन्ते प्रभूतनैवेद्यादिभिर्महापूजा अनुग्रहे पूर्वाण्ये समाप्तिः निग्रहे पराण्ये श्लोका
 स्तु विश्वेश्वरीं जगद्धात्रीं स्तुता सुरैः पूर्वमभिष्ट संश्रया करोतु सानः शम्भहेतुरीश्वरी २ यासां प्रत
 चोद्धतदैत्यतापितैः ३ याचस्मृता तत्क्षणमेव हन्तिनः करोतु सानः शम्भहेतुरीश्वरी ४ सर्वाबाधाप्र
 शमनं ५ अत्र वैरिनाशनमित्यत्र रोगनाशमित्याद्युहः एवं दैत्यतापितैरित्यपि ६ सर्वमंगलमांगल्ये
 ६ सृष्टिस्थिति विनाशानां ७ शरणागतदीनार्त ८ सर्वस्वरूपे सर्वेश ९ एतेनुग्रहेन वक्ष्यो
 काः वक्ष्येतु विशेषः ॐ ह्रीं रक्तचामुण्डेतूर्णं अभुक्तं मेव शमानय स्वाहा अनेन प्रत्यध्यायमाद्यंत
 योः पूजासर्वान् अयुतमंत्रश्च दशसाहस्रम् होमयेत्कंदुतैलेन रक्तचंदनराजिकाः सहस्राहुतिमात्रेण रा
 जानं वशमानयेत् मधुना चाशोकपुष्परात्रौ हुत्वा तु पूर्ववत् चक्रवर्ती भवेद्दृश्यश्चंडीमंत्रप्रभावतः ॐ

तेशतंब्राह्मणाः कुमार्यश्चभोजनीयाः धर्मार्थंबित्त्वपत्रैः पूजावश्यकर्तव्यैः जपाकुसुमैर्वापुत्रार्थं तुलसी
 दलैः पुष्पार्थं पंकजैः महाप्रयोगेतुषोडशमाषैः स्वर्णमूर्तिं कृत्वा कलशस्थापनं कृत्वा तदग्रे घटे गलियंत्रे वा दीपं स्था-
 पयेत् यंत्रमंत्यं सर्वसाधारणं स्थापनं महत्कार्ये ऊनपंचाशद्दिनानि मध्ये तु चतुर्विंशतिः तदर्धमल्पे ब्राह्मणा-
 स्त्रयोमहत्कार्ये प्रयोगकर्तारः अल्पे एकः निग्रहे तु सर्वबाधाप्रशमनमित्यस्याये एवमुक्ता समुत्पद्येति पठेत्
 अत्र प्रयोगे क्वचित् तर्पणमप्युक्तम् त्रयोदशपात्राणि दुग्धेनापूर्याद्यंतयोः पुष्पांजलिं दत्वा प्रतिश्लोकं प्रथमा-
 ध्यायदेवतां तर्पयामीति प्रयोगेण तर्पयेत् ततस्त्रयोदशस्वग्निषु क्रमात्तत्तदध्यायदेवता आवाह्यसंपूज्य प्रति-
 श्लोकमोक्षप्रथमाध्यायदेवतायै नमः स्वाहेति मंत्रेण पायसेन जुहुयात् प्रत्यहं यावत्प्रयोगा समाप्तिः त्रयोदशब्रा-
 ह्मणाः कृत्वा सिन्यः कुमार्यः एको नुपनीतो अष्टवर्ष एक उपनीतश्च भोजनीयाः परार्थे प्रयोगेतु सत्याः संतु य-
 जमानस्य कामा इति प्रतिश्लोकं प्रत्यध्यायं वा पठेत् इदं सर्वत्र परार्थे प्रयोगेतु बोध्यं अत्र त्रयोदशपात्रेषु त्र-
 योदशदीपा इत्युत्तमः पक्षः एकपात्रे त्रयोदशदीपा इति मध्यमः एकस्मिन्नेव पात्रे त्रयोदशदीपा इति देव-
 त्यान्वित्यधमः पक्षः यथोक्तविधिदीपेषु अक्षतपुंजेषु जलपात्रेषु अग्निषु कुमारीषु वा कार्य इत्युपवेशः
 अथ प्रयोगांतराणि काल्यायनी तंत्रोक्तानि प्रतीश्लोकमाद्यंतयोः मंत्रं जपेन्मंत्रसिद्धिः संप्रणवमनुलो

मव्याहृतित्रयमादौ अन्ते तु विलोमं तदित्येवं प्रतिश्लोकं कृत्वा शताष्टतपठेत्तु शीघ्रसिद्धिः प्रतिश्लोकमादौ जा-
तवेदस इति त्र्यं च पठेत् अपमृत्युनिवारणाय आदावन्ते शतं त्र्यं बकमिति मंत्रं जपेत् प्रतिश्लोकं तन्मंत्रं जपेत् इति वा
प्रतिश्लोकं शरणागतदीनानां तं श्लोकं पठेत् सर्वकार्यसिद्धिः प्रतिश्लोकं करोतु सानः शुभेत्यर्धं पठेत् सर्वकामा-
प्तिः स्वाप्तीष्टवरप्राप्त्यै एव देव्यावरं लब्ध्वेति श्लोकं प्रतिश्लोकं पठेत् सवाप निवारणार्थं प्रतिश्लोकं दुर्गेति-
पठेत् अस्य केवलस्यापि श्लोकस्य कार्यानुसारेण लक्ष्मयुतं सहस्रं शतं वा जपः सर्वाबाधे तस्य लक्षजपे-
श्लोकोक्तं फलम् इत्यं यदा यदेति श्लोकस्य जपे महामारी शांतिः च तो व ब्रे नृपो राज्यमिति मंत्रस्य लक्षजपे पु-
नः राज्यलाभः हिनस्ति दैत्यतेजांसीत्यनेन स दीपबलिदाने घंटाबंधने च बालग्रहशांतिः आद्यावृत्तिमनुलोमे-
न त्रयोदशाध्यायं पठित्वा ततो विपरीतक्रमेण द्वितीयां कृत्वा पुनरनुलोमेत्येव मारुतिमनुलोमेत्येवं दशाध्यायं पठि-
त्वा ततो विपरीतमारुतित्रये उक्तेषु प्रकारेषु शीघ्रं कार्यसिद्धिः सर्वापत्तिनिवारणाय दुर्गे स्मृत्यै ततो
यदंतिके यच्च दूरे इत्यृचं तदन्ते दारिद्र्यदुःखे त्यर्धमेवं कार्यानुसारेण लक्षमयुतं सहस्रं वा जपः कां सोस्मी
त्यृचं प्रतिश्लोकं पठेत् लक्ष्मीप्राप्तिः मारणार्थमेव मुक्तासमुत्पत्तेति श्लोकं पठेत् मारणोक्तवृत्तिभिः
फलसिद्धिः ज्ञानिनामपि चेतांसीति श्लोकस्तस्य जपमात्रेण सद्यो मोहनमित्यनुभवसिद्धम् प्रतिश्लो-

कंतच्छ्लोकपाठेत्ववश्यम् रोगानशेषानिति श्लोकस्य प्रतिश्लोकस्य प्रतिश्लोकं पाठे पृथक् जपे वा विद्याप्राप्तिः
 भगवत्याकृतं सर्वमित्यादि द्वादशोत्तरशताक्षरो मंत्रः सर्वकामदः सर्वापन्निवारणश्च देविप्रपन्नार्तिहर इ
 ति श्लोकस्य यथाकार्यं लक्षाद्युत सहस्रशतान्यतमे प्रतिश्लोकं पाठे सर्वापन्निवृत्तिः सर्वकामाप्तिश्च एषु प्रयो
 गेषु प्रतिश्लोकं दीपाग्रे केवलमेव वानमस्कारकरणे शीघ्रं सिद्धिः प्रतिश्लोकं कामबीजसंपुटितस्यैकचत्वारिंशद्दि
 नेषु त्रिराष्टौ सर्वकार्यसिद्धिः एकविंशतिपर्यंतमुक्तरीत्या प्रत्यहं त्रयोदशाष्टौ वशीकरणम् मायाबीजपु
 टितस्य फट् बीजस्य पल्लवसहितस्य सप्तदशदिनपर्यंतं त्रयोदशाष्टौ उच्चारणे सिद्धिः तादृशस्यैव दिनचतु
 ष्यमेकादशाष्टौ सर्वोपद्रवनाशः एकोनपञ्चाशद्दिनपर्यंतं प्रतिश्लोकं बीजसंपुटितस्य पञ्चदशाष्टौ ल
 क्ष्मीप्राप्तिः प्रतिश्लोकं मैत्रीबीजसंपुटितस्य शताष्ट्या विद्याप्राप्तिः ॐ ह्रीं नम इत्येतत्संपुटितः प्रथमचरि
 तस्य प्रतिश्लोकं पाठ आदावंते क्रमेण श्लोकांते विपरीतक्रमेणेत्यर्थः एवमग्रेपि ह्रीं नम इत्येतत्संपुटितो मध्य
 मचरित्रस्य श्लोकं प्रतिवापाठः ॐ क्लीं नम इत्येतत्संपुटितो त्र्यम्बकचरित्रस्य पाठे शीघ्रं कार्यसिद्धिः तत्र प्रथमचरिते
 सौः बीजेन षडंगन्यासः त्रिगुणातामसीत्यादि षड्विंशत्युक्तं ध्यानम् तत्र प्रथमचरितस्य मार्कण्डेय ऋषिः
 अनुष्टुप् छंदः महाकालीदेवता नंदाशक्तिः सौः बीजम् अग्निस्तत्त्वं इष्टसि० मध्यमचरितस्य सुमेधा ऋ

षिः अनुष्टुप्छंदः महालक्ष्मीदेवता शाकंभरीशक्तिः ह्रींबीजं वायुस्तत्वं दृष्टसिद्ध्यर्थं ह्रींबीजेन षडंगं सर्वदेव
 शरीरे इत्यादिसप्तभिः हरस्योक्तं ध्यानं उत्तमचरितस्य शिवऋषिः अनुष्टुप्पूजगती महासरस्वतीदेवता भीमाश-
 क्तिः क्लींबीजं सूर्यस्तत्वं काम्यसिद्ध्यर्थं क्लीमिति षडंगं गौरीदेहात्समुद्भूतमित्यादिरहस्योक्तं ध्यानं ऐमिति बी
 जमाद्यचरितस्येत्यन्यत्र ह्रीमिति आद्येश्वरीमिति मध्यमे क्लीमित्यन्ते एतान्येव क्रमेण तत्तद्देवतापूजने इत्यन्य
 त्र ऐमित्यन्ते इत्यन्यत्र अत्र सर्वकामनाभेदेन ध्यानभेद उक्तः वक्ष्येरक्ततरं ध्यानं पौष्टिके कर्बुरम् उच्चाटने धूम्रं
 मारणे कृष्णं संतानेच्छायां नीलोत्पलदलश्यामं रत्नाकारं ध्यानं सर्वकामदं शुद्धकल्यांताग्निं समतपा ध्यानं जलभ
 ये पिच्छरूप्युक्तं ध्यानं विषादिभये पीयूषवृष्टिपूतपूर्णचंद्रसदृशं एकदिने संपूर्णपाठाशक्तौ पाठोऽयं विप्रकारकः
 एवंक्रमेण सप्तभिर्दिनैरेकावृत्तिः एकैकं चरित्रमेकस्मिन्दिने इति त्रिभिर्वा केरलाः एतेषां मूलानि काल्यायनीतंत्रे
 दृष्टव्यानि तंत्रांतरे अस्य सप्तशतीमाला मंत्रस्य नारायणाऋषिः गायत्रीछंदः शंभुमर्दिनीरूपाद-
 क्षिणामूर्तिदेवता क्लींबीजं सोमं शक्तिः दुर्गाप्रीत्यर्थं जपे विनियोगः ॐ यन्मोहो ज्ञानिनोरपि अंगुष्ठा
 भ्यां निद्रां भगवतीं विष्णोस्तर्जनीभ्यां स्वाहा ॐ जयेति देवाश्च मुदामध्यमाभ्यां षट् ॐ आज-
 धानभुजे सव्ये अनामिकाभ्यां हुं ॐ हते तस्मिन् महावीर्ये कनिष्ठिकाभ्यां वौषट् ॐ नीतादिवंरि

पुगणाभयमप्यपास्तंकरतलकरपृष्ठाभ्यांफडित्युक्तं संपूर्णसप्तशतीस्तोत्रस्य मार्कंडेयोब्रह्मविष्णुशिवा
 त्मास्त्रमेधात्रयः अनुष्टुपूजगत्यौलुंडसी चंडिकामहाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीरूपादेवताः नंदशकं
 भरीभीमाः शक्तयः रक्ताक्षीदुर्गात्रामयैबीजानि अग्निवाय्वाकास्तत्त्वानि इष्टार्थैर्विनियोगः इतिब्रह्मोत्तर
 खंडनान्निकचिल्लिखितम् अस्यस्तोत्रस्यश्लोकादिडामरतंत्रेप्युक्तम् अधुनादेविवक्ष्यामिमालामंत्रंनवार्णवम्
 यस्यस्मरणमात्रेणभुक्तिमुक्तिंलभेन्नरः १ ब्रह्मणात्वेकवारेणश्लोकाः प्रोक्ताश्चतुर्दश समाधिनाम्नाप्रो-
 क्तास्तुश्लोकाश्चाष्टौद्विवारतः २ तथावार्द्धेनसहिताभगवानेकमेकधा त्रिधाप्रोक्ताश्चविबुधैः सार्द्धंषट्
 त्रिंशदेवहि सार्द्धंन्यूनाषट्त्रिंशदित्यर्थः देव्याद्वादशधासार्द्धंकोनषष्टः प्रकीर्तिताः ऋषिणासप्तविंशो
 त्याचत्वारिचशतानिवै सार्द्धाष्टोत्तरकाण्यत्रदूतेनोक्ताद्विधाप्रिये श्लोकास्त्रयोदशैवात्रप्रोक्ताः प्रा-
 णप्रियेमम एवंसप्तशतीसंख्याश्लोकाअष्टौचसप्ततिः शतानिपंचदेवेशितेषांसप्तशताहुतिः विष्णुमा
 यादितो ज्जातिरूपांतेआहुतित्रयम् चित्तिरूपेणदेयंतुआहुतीनांत्रयंप्रियेइति एवंहोमाशक्तौजयंतीमंत्रे
 णैवहोमउक्तोन्यत्रपूजाइतिदिक् अथैतत्स्तोत्रस्यपाठेडामरकल्पोक्तोनवार्णसंपुटीकरणप्रयोगविधिः
 तत्रादौतदुद्धारः ऐंबीजमादींदुसमानदीप्तिं हींसूर्यतैजो धुतिमद्द्वितीयम् क्लींमूर्तवैश्वानरतुल्यरूपंतृती-

यमानंत्यस्फुरवायन्वित्यम् १ चांशद्भजांबूनदकांतितुर्यमुपंचमं एतत्तरं प्रकल्प्यम् षडाष्टमुग्रार्तिहरं स
लीलं यै सप्तमं कृष्णातरं रिपुघ्नं २ विपांडुरं त्वष्टममसि सिद्धे चेद्भूषणं नवमं विशालम् ऐं ह्रीं क्लीं चामुंडा-
यै विच्चे इति नवाक्षरो मंत्रः नाभिमात्रे जले सहस्रजपात्कविताशक्तिः अयुतजपाद्वाजबंधनसंकटादिष्यो मो-
क्षः अस्मिन् नवाक्षरे मंत्रे महालक्ष्मीर्व्यवस्थिता तस्मात्सुसिद्धिः सर्वेषां सर्वदिक्षु प्रदीपकः अतो न सिद्धा-
दिविचारो नास्तीति ज्ञापितम् नवाक्षरस्य ऋषयो ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः वृंदांस्तुक्तानि मुनिभिर्गायत्र्युष्णिगनु-
ष्टुभः देव्यः प्रोक्ता महापूर्वाः कालीलक्ष्मीः सरस्वती नंदाशाकंभरीभीमाः शक्त्यश्च मुनिस्मृताः स्याद्रक्तदंति-
कौदुर्गाश्चामर्याबीजसंचयः अग्निर्वायुर्भगस्तत्त्वं फलं वेदत्रयोद्भवम् भगः सूर्यः सर्वाभीष्टसिद्ध्यर्थं च विनियोग-
उदाहृतः ऋषिच्छंदोदैवतानि शिरोमुखं हृदि न्यसेत् शक्तिबीजानि स्तनयोस्तत्त्वानि हृदये पुनः मंत्राणां पल्लवो-
वासो मंत्राणां प्रणवः शिरः शिरः पल्लवसंयुक्तो मंत्रः कामदुघो भवेत् नमोतः शान्तिके पुष्टौ प्रणिपाते च कीर्ति-
तः वत्साकर्षणहोमेषु स्वाहांतः सिद्धिदायकः यंत्रभंजनकार्येषु सुधोरभयनाशने वषटंतः प्रकल्प्यस्तु ग्रहबा-
धाविनाशकः उच्चाटने तु संप्राप्ते मंत्रो फट् पल्लवान्वितः एते पल्लववामसस्तत्कर्मणि चंडीपाठे पि श्लोकांतादौ यो-
ज्याः तथान्यासहीनो भवेन्मूको मृतः स्याच्छिरसाविना अपल्लवस्तु नमः स्यात्सुप्तः स्यादासनं विना गुरुं विना

-तृथामंत्रः श्रव्यजापस्तु शून्यकः निवंप्योदुष्टदत्तः स्यादन्यबीजस्तुकीलितः दुष्टदत्तः दुष्टापस्तु इत्यर्थः दे-
 वलंदर्षिहीनोयः सतुप्रोक्तोभुजंगमः मूकादयोमंत्रावर्ज्याः वैदिकेमंत्रेणपल्लवादिविचारः हींचंडिकायैइत्यन्ये-
 नास्यमंत्रस्यचषडंगन्यासोनबीजात्मकसमस्तमंत्रेणचषडंगम् हृदयंनमः शिरसेस्वाहा शिखायैवषट्
 कवचायहुम् नेत्रत्रयायवौषट् अस्त्रायकडितिक्रमः अस्त्रंसर्वदिक्षुबोध्यम् नवबीजमंत्रास्तेचंडिकानृ-
 प्यतामितिमंत्रेणतर्पणम् एवंहौमादिष्वप्युत्थम् लिखेदष्टदलंपद्मंकुंकुमागरुचंदनैः पद्ममध्येलिखे-
 च्चक्रंषट्कोणंचंडिकामयम् षट्कोणचक्रमध्यस्थमाद्यंबीजत्रयंन्यसेत् तत्रमध्यबीजेमहालक्ष्मीः तद्
 क्षिणेमहाकाली वामेसरस्वती पूर्वाद्विषट्कोणेषुबीजान्यन्यानिविन्यसेत् इदंपूजायंत्रम् पद्मासना-
 दन्यतमंआसनम् तथाशप्तशती श्लोकैर्न्यासः खड्गिनीशूलिनीत्यादिपठित्वाश्लोकपंचकम् आद्यं-
 कृष्णातरंबीजंध्यात्वासर्वांगेन्यसेत् आद्यमैमिति श्रूलेनपाहिनीदेवीत्यादिश्लोकचतुष्टयम् पठित्वा
 सूर्यसदृशाद्वितीयंसर्वतो न्यसेत् द्वितीयंहीमिति सर्वस्वरूपइत्यादिश्लोकानापंचकंपुनः पठित्वास्फटि-
 कोभासंतृतीयंस्वतनो न्यसेत् तृतीयंक्लिमिति उच्चैरेवश्लोकैराचक्षिद्वयेनषडंगन्यासोपिक्वचिदुक्तः ततःषडं-
 गंकुर्वीतविभक्तैर्मूलवर्णकैः एकेनैकेनवर्णेनचतुर्भिर्गुलेनच समस्तेनचमंत्रेणकुयदिंगानिषट्सुधीः त-

तः क्वचित् एवंन्यासविधिं कृत्वा सृष्टिमुद्रां विलोकयेत् अर्घ्यपात्रं प्रतिष्ठाप्य पूरयेच्छुभवारिणा गंधपुष्पाक्ष-
तांस्तत्र विन्यस्य नृपनंदन ध्यात्वा मनसि सर्वार्थान् हस्तौ दत्वा भिमंत्रयेत् रक्षार्थं तस्य कर्तव्या चक्रमुद्रास्त्रसं-
युता अर्घ्योदकेन संस्कारं पूजाद्रव्यस्य पूर्ववत् अथ महाकाल्यादिदेवतात्रयध्यानम् खड्गचक्रगदेषु चापप-
रिधान् शूलं भूशंडीं शिरः पाशान्संदधती करैस्त्रिनयनां सर्वांगभूषाभूताम् नीलास्यद्युतिमास्यपाददशकां
सेवे महाकालकाम्भूयामस्तौ च्छयिते हरौ कमलजो हंतुं मधुकैटभम् १ अस्त्रस्वक्परभूगदेषुकुलिशंपद्मधनुः कुं-
डिकांदंडशक्तिमसिंचचर्मजलजं घंटां सराभाजनम् शूलं पाशकदरिने च दधती हस्तेः प्रवालप्रभां सेवे मे-
रिभमर्दिनी मिहमहालक्ष्मीं सरोजस्थिताम् २ घंटां शूलहलानिशंखमुसले चक्रं धनुः सायकं हस्ताब्जौ दधतीं
घनांत विलसच्छीतां शतुल्यप्रभाम् गौरीदेहसमुद्रवां त्रिजगतामाधारभूतां महापूर्वामत्र सरस्वतीमनुप्रजे शं-
भादिदैत्यादिनीम् ३ ततः उक्तयंत्रे पंचोपचारैः पूज्याः एवं कृत्वा जपे लक्षचतुष्कृतदशांशतः पायसान्ने-
न जुहुयात् पूजिते हे भरेतसि एतदेवास्थपुरश्चरणम् मार्कंडेयपुराणोक्तं नित्यं चंडीस्तवं पठन् पुरितं मूलमंत्रस्य
जपेदाप्नोति वाञ्छितम् शतमादौ शतं चांते जपे नमंत्रं न वाणकिम् चंडीसप्तशतीमध्ये संपुटो यमुदात्तः सकामैः
संपुटो जाप्यो निष्कामैः संपुटं क्वचित् सप्तशत्याश्चरित्रे तु प्रथमे पद्मभूर्भुविः छंदोगायत्रसुदितं महाकालीतुदेव-

ता वाग्बीजं पावकस्तत्वं धर्मार्थे विनियोजनम् मध्यमे तु चरित्रे त्रिमुनिर्विष्णुरुदात्ततः उष्णिक् छंदो महालक्ष्मीदेवता
 बीजमद्रिजा वायुस्तत्वं धनप्राप्त्यै विनियोग उदात्ततः उत्तरस्य चरित्रस्य ऋषिः शंकर ईरितः त्रिष्टुप् छंदो देवतास्य
 महापूर्वा सरस्वती कामो बीजं रविस्तत्वं कामास्त्यै विनियोजनम् कचि तु संपूर्णस्तोत्रस्य मार्कंडेय ऋषिः ब्रह्मवि
 ष्णुरुद्रावा ऋषयः महाकाल्यादयस्ति स्त्रो देवताः गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् छंदोऽसि ऐं ह्रीं क्लीं बीजानि चामुंडाशु
 क्तमार्गतः सायं स्मृत्या पठेच्छं डीस्तवं स्पष्टपंदाक्षरम् समाप्तौ तु महालक्ष्मीदेवी ध्यात्वा षडंगकम् जपेदष्ट
 शतं मूलं देवतायै निवेदयेत् आदावन्ते अष्टशतं जपः अश्विनस्य सिते पक्षे आरण्याग्नि तिथिं सुधीः अ-
 ष्टम्यंतं जपेच्छं दशांशं होममाचरेदिति अथ शतचंडीविधिः शंकरस्य भवान्यावा प्रासादनिकटेश्वरम्
 मंडपं द्वारवेद्याढ्यं कुर्यात्सध्वजतोरणम् तत्र कुंडं प्रकुर्वीत प्रतीच्यां मध्यतोपि वा स्नात्वानित्यक्रिया
 कृत्वा वृणुयाद् शवाडवान् जितेन्द्रियान्सदाचारान् कुलीनान्सत्यवादिनः वाडवाः ब्राह्मणाः पंचभिः
 सप्तभिर्वापि नवैकादशभिस्तथा अदीर्घं दिवसैः क्षिप्रं विदध्या चंडिका मखम् अयुग्मब्राह्मणैः कार्यं शता
 वृत्तं सुसिद्धये त्रिपंचसप्तनवभिर्दिनैः पक्षेण वा पुनः देवी महात्म्यपाठं नुयुग्मैर्विप्रैः रुतंतु तत्तन्निष्ठं च

भवेत्सर्वभूतिनाशमवाप्नुयात् इतिवचनत्रयं क्रोडतंत्रनाम्नापठ्यते तच्चुनिर्मूलम् अष्टमीनवमीचतुर्दशी पूर्णिमा
 सुयथाशतावृत्तिसमाप्तिर्भवतितथा आरंभः कर्तव्यः इति सांप्रदायिकाः व्युत्पन्नान् चंडिकापाठरतान् ल
 ज्जादयावतः मधुपर्कविधानेन स्वर्णवस्त्रादिदानतः जपार्थमासनं मालां दद्यात्तेभ्योऽपि भोजनम् तेहविष्यान्
 मभ्यंतो मंत्रार्थगतमानसाः भूमौ शयानाः प्रत्येकं जपेयुश्चंडिकास्तवम् मार्कंडेयपुराणोक्तं दशाक्षतः सचेतसः
 नवार्णं चंडिकामंत्रं जपेयुश्चायुतं पृथक् पृथक् संपुटीकरणजपादिति शेषः प्रत्येकं ब्राह्मणैः अष्टतजपः का-
 र्यः जपमानः पूजयेच्च कन्यानां दशकं शभम् द्विवर्षाद् दशाब्दांताः कुमारीः परिपूजयेत् एकाब्दायाः
 प्रीत्यभावो रुद्राब्दात्तु विवर्जिता तासां क्रमेण नामानि कुमारी १ त्रिमूर्तिः २ कल्याणी ३ रोहिणी ४ का-
 लिका ५ चंडिका ६ शांभवी ७ दुर्गा ८ सुभद्रा ९ एतैरेव नाममंत्रैस्तासां पूजा तत्रहीनाधिकांगी व्रण
 युक्ता अंधकाकाणां कुरूपके करारो मयुकुदेहादासिजारोगिण्यः इत्येवमाद्यावज्याः विप्रांसर्वेष्टसंसि-
 ल्धेयशसे सत्रियोद्भवाम् वैश्यजां धनलाभाय पुत्रास्त्यैश्च द्रुजां यजेत् इति गंधपुष्पधूपदीपप्रक्ष्यभोज्यैर्यथा
 शक्तिवस्त्राभरणैश्च पूजिता वेद्यां विरचिते रम्ये सर्वतोभद्रमंडले घटसंस्थाप्य विधिवत्तत्रावात्तार्चयेच्छि-
 वाम् तदयेकन्यकाश्चापि पूजयेद्ब्राह्मणानपि उपचारैस्तु विविधैर्नवार्णैरपि ततः ॐकारः प्रथमं

पीठं पूर्णपीठमतः परम् तृतीयं कामपीठं च पूजयेत्संप्रदायतः आग्नेयादिचतुर्दिक्षु पूज्यं देवीचतुष्टयम् जया
 च विजया चैव जयंती चापराजिता पूर्वोक्तयन्त्रेषु पूर्वकोणे सरस्वती ब्रह्मा श्रीसहितो विष्णुर्नैऋत्ये उमयाशि
 वो वायव्ये षट्कोणचक्रमध्यस्थमध्यबीजे महालक्ष्मीः महाकाली महासरस्वती नृदक्षिणवामयोः उदक्
 सिंहोदक्षिणे महिषः षट्कोणेषु नंदजारक्तदंतिकाशकंभरीदुर्गाभीमाक्वामर्यः सविंदुनामाद्यवर्णाद्या-
 स्ताराद्याश्चासां नाममंत्राः पूजादौ ताराः प्रणवः अष्टपत्रेषु ब्रह्माणीमाहेश्वरी वैष्णवी वाराही नारसिंही ऐंद्री
 चामुंडा उक्तरीत्या नाममंत्रैः पूज्याः ततो विष्णुमायादिचित्यं तत्स्त्रयोविंशतिदेवताः प्राणादिक्रमेण केसरेषु पू-
 ज्याः ततो विष्णुमायाद्याः क्वचित्तु एवम् विष्णुमाया १ चेतना २ निद्रा ३ स्फुटा ४ छाया ५ श-
 क्तिः ६ तृष्णा ७ क्षांतिः ८ जातिः ९ लज्जा १० शांतिः ११ श्रद्धा १२ कांतिः १३ लक्ष्मीः १४ धृतिः
 १५ दृष्टिः १६ स्मृतिः १७ दया १८ तुष्टिः १९ पुष्टिः २० माता २१ भ्रांतिः २२ तद्रूपास्त्रयोविंशो-
 क्ताः तालमूले च संपूज्यमाधारादिचतुष्टयम् आधारः कर्मशेषी च चतुर्थी पृथिवी नृपग्रहकोणेषु गणेशः से-
 तपालो बटुको योमिन्यः इंद्राद्याश्चेति एवं चतुर्दिनं कृत्वा पंचमे होममाचरेत् तत्र प्रथमे हि एकारवृत्तिः द्वितीये
 द्वे तृतीये तिस्रः चतुर्थे चतुरः प्रतिब्राह्मणहोमद्रव्याणि पायसान्नैस्त्रिमध्वकैर्द्राक्षारंभाफलादिभिः मातु-

लिंगैरिष्टदंडैर्नलिकैरेः पुरःस्थितैः जातीफलैराम्बुफलैरन्यैर्मधुरवस्तुभिरिति सप्तशत्यादशावृत्याप्रतिमंत्रं हु-
तंचरेत् अयुतंचनवार्षेनस्थापितेनौविधानतः कृत्वावरणदेवानां होमंतन्नाममंत्रतः कृत्वा पूर्णाहुतिं सम्यक् देव-
ताग्नीषिसृज्य च अभिषिच्येच्चयष्टारं विप्रौघः कलशोदकैः निष्कं कृत्वा मथवा प्रत्येकं दक्षिणां दिशेत् भोजयेच्च श-
तं विप्राभक्ष्यभोज्यैः पृथग्विधैः तेभ्योपि दक्षिणां दत्वा गृण्हीयादाशिषस्ततः एवं कृते जगद्दृश्यं सर्वं नश्यत्युप-
द्रवा इति कुर्यादेवं विश्व-द्वात्मा चंडी साहस्रके विधिं विद्यावतः सदाचारान्ब्राह्मणान्पुण्याच्छतं प्रत्येकं च-
डिकापाठान् विदध्युस्ते दिशामतात् अयुतं प्रजपेयुस्ते प्रत्येकं नववर्णकम् पूर्वोक्ताः कन्यकाः पूज्याः
पूर्वमंत्रैः शतं शक्राः वेदाहमेवं संपाद्य होमं कुर्युः प्रयत्नतः सप्तशत्याशतावृत्या प्रतिमंत्रं विधानतः
लक्षसंख्यं नवार्षेन पूर्वोक्तेर्द्रव्यसंचयैः होतृभ्यो दक्षिणां दत्वा पूर्वोक्तान् भोजयेद्द्विजान् सहस्रसंमि-
तान् साधून् देव्या राधनतत्परान् एवं सहस्रसंख्याके कृते चंडीविधौ नृणाम् सिद्ध्यत्यभीप्सितं सर्वदुः-
खो घश्च विनश्यति मारी दुर्भिक्षरोगाद्या नश्यन्ति व्यसनोच्चयाः एतद्दशगुणो विधिरयुतं प्रजपेयुस्ते शति-
यस्याः प्रभावमतुलं श्लोकमुक्त्वा कृतांजलिः दद्याद्दोमिथुनान्यष्टावाचार्याय सकृन् भक्तिमान् चतुर्विंशति
संख्याकैर्हमगद्याणकैः सह एकैकं दशविप्रेभ्यो दद्याद्दोमिथुनं समम् निष्कत्रयसमायुक्तं वस्त्रालंकार-

भूषितमिति यद्यत्कार्यसमुद्दिश्यक्रियते शतचंडिका तत्तत्तस्य महालक्ष्मीः सत्यमाशुप्रयच्छति क्वचिद्बुद्ध
 यामलइत्युक्त्वा द्रव्यांतराण्यपि होमे उक्तानि तत्र प्रधानहोमः स्यान्निमधूद्रुत उत्तमः प्रधानद्रव्यमुद्दिष्टपा
 यसान्नं तिलांस्तथा यवैर्वाश्रीफलैर्दिव्यैर्नानाविधफलैस्तथा किंशुकैः सर्षपैश्च गन्धिर्दर्भैर्दूर्वाकुंजरैस्तथा
 करवीरैरक्तपुष्पैरक्तोत्पलसितैरपि रक्तचंदनखंडैश्च गुग्गुलुश्च मनोहरैरिति अथ ब्रह्मांडपुराणनाम्ना
 प्रत्यध्यायं श्लोकसंख्या क्वचिदुक्त्वा तत्राद्यचरिताध्याये श्लोकैकाशीतिरुत्तमा अथ मध्यमचरित्रेतु अष्ट
 स्वेवस्तु संख्यावा त्रयोमध्यमायाश्चतुः सप्तचतुर्वेदस्ववेदकाः अथोत्तमचरित्रेतु षट्षडभिः श्लोकभाषितेति
 अग्नीषोमाध्यायवती गीतासप्तशती स्मृता तथा कवचार्गलाकीलकोनामापि श्लोकसंख्या उक्ताः श्रीवज्र
 कवचस्यापि त्रिपञ्चाशच्छ्लोकशालिता अर्गलाकीलके श्लोकाद्वष्टाविंशतिसंख्यकाः अथोत्तमचरित्रेतु अष्ट
 ध्यायाममुद्रवा इति च तत्र कवचस्य चासुंडादेवता ब्रह्मा ऋषिः अनुष्टुप् छंदः अंगन्यस्तादेव्यः सायुधामात
 रो बीजम् दिग्बन्धदेवतास्तत्त्वं अर्गलायाः विष्णुरनुष्टुप् छंदः नवाणवो मंत्रः शक्तिः मंत्रोदितादेव्यो बीजम्
 सप्तशती मंत्रस्तत्त्वं कवचस्य शिवऋषिः इतरदर्गलावत् तथा प्रथमचरित्रस्य ब्रह्मा ऋषिः अनुष्टुप् छंदः म
 हाकालीदेवता नंदजा शक्तिः रक्तं तेका बीजम् अभिस्तत्त्वं पौष्टिके विनियोगः मध्यमचरित्रस्य विष्णुऋषिः

महालक्ष्मीदेवता शाकंभरीशक्तिः दुर्गाबीजं उष्णिक्छंदः वायुस्तत्त्वं ईप्सितप्राप्त्यर्थेजपेविनियोगः उत्तमच-
रित्रस्यशिवऋषिः महासरस्वतीदेवता छंदोनुष्टुप्पूजगत्तौ भीमाशक्तिः त्रामरीबीजंसूर्यस्तत्त्वं उच्चाटना
दौविशेषतोविनियोगइति तत्तुकात्यायनीतंत्रोक्तमंत्रविभागेनविरोधात्निर्मूलइतिध्येयम् इतिश्रीमदु-
पाध्यायोपनामकशिवभट्टकृतसतीगर्भजनागोजीभट्टकृतेमार्कण्डेयपुराणांतर्गतसप्तशत्याख्यचंडीस्तोत्रे
स्यव्याख्यानेचंडीस्तोत्रप्रयोगविधिः समाप्तः शक्रंभवतु श्रीर्जयतु ६२ ६२ ६२

अथदेव्यपराधस्तोत्रप्रारंभः नमंत्रंनोयंत्रंतदपिचनजानेस्तुतिमहोनचाह्वानंध्यानंतदपिचनजानेस्तु-
तिकथाः नजानेसुद्रास्तेतदपिचनजानेविलपनंपरंजानेमातस्त्वदनुसरणंकष्टहरणम् १ विधेरज्ञानेनद्रविण
विरहेणालसतयाविधेयाशक्यत्वात्तवचरणार्थान्युतिरभूत् तदेतत्संतव्यंजननिसकलोद्धारिणिशिवे
कुपुत्रोजायेतकाचिदपिकुमातानभवति २ जगन्मातर्मातस्त्वचरणसेवानरचितानवादत्तंदेविद्रविणमपि-
भूयस्त्वमया तथापित्वंस्नेहंमयिनिरुपमंयत्प्रकुरुषेकुपुत्रोजा ० ३ पृथिव्यांपुत्रास्तेजननिबहवःसंतिस-
रलाः परंतेषांमध्येविरलतरलोहंतवसुतः मदीयोयंत्यागः समुचितमिदंनोतवशिवेकुपुत्रोजायेतक-

चिदपिकुमातानभवति ४ परित्यक्ता देवान् विविधविधिसेवाकुलतयामयापञ्चाशीतेरधिकमुपनीतेतुवयसि-
 इदानींचेन्मातस्तवयदिकृपानापिभविनानिरालंबोलंबोदरजननिकंथामिशरणम् ५ श्वपाकोऽतृपाकोभवतिसधु
 पाकोपमगिरानिरातंकोरंकोविहरतिचिरंकोटिकनकैः तवापर्णेकर्णेविशतिमनुवर्णेफलमिदंजनः कोजानीतेजननि
 जपनीयंजपविधौ ६ चिताभस्मालेपोगरलमशनंदिवपटधरोजराधारीकंठेभुजगपतिहारीपशुपतिः कपालीभू
 तेशोभजतिजगदीशैकपदवींभवानित्वत्याणियहणपरिपाटीफलमिदं ७ नमोऽस्त्यकांक्षाभवविवस्ववांछा
 पिचनमेनविज्ञानापेक्षाशशिमुखिसुखेच्छापिनपुनः अतस्त्वासंयाचेजननिजननंयातुममैवमृडानीरुद्राणी
 शिवशिवभवानीतिजपतः ८ नाराधितासि विधिनाविविधोपचारैःकिंरुक्षचिंतनचयैर्नछतंवचो-
 भिः श्यामेत्वमेवयदिकिंचनमय्यनाथेधत्सेकृपामुचितमंबपरतवैव आपत्सममःस्मरणत्वदीयंकरोमिदु
 र्गैकरुणाणवेशि नैतच्छब्दत्वंममभावय त्वंक्षधातृषार्ताजननींस्मरंति १० जगदंबविचित्रमत्रकिंपरिपूर्णा-
 करुणांस्तिचेन्मयि अपराधपरंपरावृत्तंनहिमानासमुपेक्षतेस्ततम् ११ इतिश्रीमत्सरमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीमच्छं-
 कराचार्यविरचितं देव्यपराधस्तोत्रं संपूर्णम् ॥ ६५ ॥ इदं पुस्तकं श्रीकृष्ण दासात्मजेन गंगाविष्णुना मुंबय्यां
 देवलेकरे लुपाख्यानां बापूहरश्रेष्ठिनां शिलायंत्रा मुद्रापितं शकाब्दाः १८०३ श्रीविक्रमार्क संवत् १९३८

A decorative rectangular border with a repeating floral and leaf pattern. The border is composed of several concentric lines. The innermost part features large, stylized flowers with multiple petals and central dots, interspersed with leafy branches. This is surrounded by a thinner line with a repeating geometric or floral motif. The entire border is rendered in black ink on a light-colored, aged paper background.

इति श्रीसटीकासप्तशतीसमाप्ता

